សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Sciences Economiques

Royal University of Law and Economics

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា

តួនាទីរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

ស្រាវជ្រាវពីថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២២ ដល់ថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២២

ស្រាវជ្រាវដោយ

និស្សិតឈ្មោះ **ឆៃវ៉ុង ដារាណោ**

សាស្ត្រាចារ្យណែនាំ

លោកស្រី **ឡុង ម៉ាមីឌី**

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ **សេដ្ឋកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍**

ជំនាន់ទី៦

ឆ្នាំចូលសិក្សា ២០១៨

ឆ្នាំសរសេរសារណា ២០២២

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

យើងខ្ញុំឈ្មោះ ឆៃរ៉ុង ដារាណេ ជានិស្សិតសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ សេដ្ឋកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ឆ្នាំទី៤ ជំនាន់ទី៦ ក្រុម D4A1 ឆ្នាំសិក្សា ២០២១-២០២២ នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្រ្ត និង វិទ្យាសាស្រ្តសេដ្ឋកិច្ច សូមសម្តែងនូវការគោរពដឹងគុណ និងថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុតចំពោះ៖

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុតចំពោះ ជូនចំពោះ អ្នកម្តាយ និងលោកឪពុក ដែលបានបាន ផ្តល់កំណើត ចិញ្ចឹមបីបាច់ថ្នាក់ថ្នម និងទំនុកបម្រុងសព្វគ្រប់យ៉ាង ទាំងសម្ភារៈ ស្មារតី និងថវិកាឲ្យកូនមកសិក្សារៀនសូត្រឱ្យមានចំណេះដឹងរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន ជាពិសេសថ្លែងអំណរគុណសម្រាប់ក្តីស្រឡាញ់ព្រហ្មវិហារធំមដែលលោកទាំងពីរបានអប់រំទូន្មានប្រៀនប្រដៅ។

លើសពីនេះទៅទៀតយើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណទៅដល់ លោកយាយ លោកតា លោកពូ អ្នកមីង ដែលតែងតែផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅ អាហារហូបចុក និងផ្តល់ដំបូន្មានជាច្រើនដល់លើរូបយើងខ្ញុំ ឲ្យដើរតាមមាគ៌ាដ៏ល្អមួយទើបធ្វើឱ្យយើងខ្ញុំមកដល់ចំណុចនេះ ហើយលោកយាយ លោកតា លោកពូ អ្នកមីងគឺប្រៀបដូចជាឪពុកម្តាយរបស់យើងខ្ញុំដែរ។

ជាពិសេសសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅដល់សាស្រ្តាចារ្យ**ឡុង ម៉ាមីឌី** ដែលជាសាស្រ្តាចារ្យណែនាំបានខិតខំប្រឹងប្រែងចំណាយពេលវេលាដ៏មានតម្លៃក្នុងការផ្តល់ចំណេះដឹង អនុសាសន៍ និងកែសម្រួលជាច្រើនមកលើការសរសេរសារណាបញ្ចប់ការសិក្សារបស់យើងខ្ញុំឲ្យកាន់តែល្អប្រសើរនិងបញ្ចប់ដោយជោគជ័យជាស្ថាពរ។ បន្ថែមពីនេះយើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ **ឯកឧត្តមសាកលវិទ្យាធិការ សាកលវិទ្យាធិការរង និងលោកគ្រូ អ្នកគ្រូសាស្រ្តាចារ្យ** នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្រ្ត និង វិទ្យាសាស្រ្តសេដ្ឋកិច្ច ដែលបានផ្តល់ចំណេះដឹងយ៉ាងច្រើនដល់យើងខ្ញុំ និង សិស្សនិស្សិតជំនាន់ក្រោយៗទៀត។

ជាចុងបញ្ចប់យើងខ្ញុំ សូមបួងសួងដល់វត្ថុស័ក្តសិទ្ធទាំងអស់ តាមថែរក្សា សេចក្តីសុខ សុភមង្គល សុខភាពល្អ អាយុយឺនយូ និងជោគជ័យក្នុងជីវិត។

អារម្ភកថា

សូមគោរពនិងជម្រាបសួរទៅកាន់សាស្ត្រាចារ្យជាទីគោរព និងសិស្សានុសិស្ស និស្សិត និងអ្នកស្រាវជ្រាវទាំងអស់ជាទីរាប់អាន។ សៀវភៅនេះជាសារណាបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រសេដ្ឋកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ជំនាន់ទី៦ នៃឆ្នាំសិក្សា២០២១-២០២២ ក្នុងការស្រាវជ្រាវពីប្រធានបទស្តីពី “**តួនាទីរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ**” ដែលវាជាការស្រាវជ្រាវមួយដែលសរសេរឡើងដោយនិស្សិតផ្នែក សេដ្ឋកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍នៃ សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ក្នុងគោលបំណងបង្ហាញពីតួនាទីរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច។

នៅតាមបណ្តាលប្រទេសផ្សេងៗលើពិភពលោកគឺតែងតែបានចូលរួមឬជាសមាជិករបស់អង្គភាពផ្សេងៗដែលបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងសម្រួលឬផ្តល់ជាជំនួយដល់ប្រទេសដែលជួបប្រទះនឹងបញ្ហា។ តួរយ៉ាងដូចជាមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិជាមូលនិធិអន្តរជាតិមួយដែលសំខាន់និងមានគេស្គាល់ជាច្រើនលើពិភពលោកព្រោះជាមូលនិធិដែលតែងតែផ្តល់ជំនួយដល់ប្រទេសជាសមាជិក។ អត្ថបទនេះបានរំលេចឡើងនូវចំណុចសំខាន់ៗជាច្រើនដូចជាការកកើតនៃមូលនិធិ និងប្រវត្តិមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។ អ្វីដែលពិសេសនោះគឺនៅក្នុងសារណានេះរៀបរាប់ពីតួនាទីរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ និងអត្ថប្រយោជន៍នៃសមាជិកដែលបានចូលជាសមាជិក។

លើសពីនេះ ការស្រាវជ្រាវនេះចងក្រងឡើងដោយមានការណែនាំពីសាស្ត្រាចារ្យដែលមានចំណេះដឹងបទពិសោធន៍ និងការផ្តល់អនុសាសសន៍ល្អៗក្នុងការចងក្រង។

ជាចុងបញ្ចប់យើងខ្ញុំសង្ឃឹមនិងជឿជាក់ថាសារណាស្រាវជ្រាវមួយនេះនឹងជួយដល់អ្នកអាន និងអ្នកស្រាវជ្រាវទទួលបានចំណេះដឹងនិងយល់ច្បាស់ពីតួនាទីរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិមកលើប្រទេសផ្សេងនៅលើពិភពលោក។ យើងខ្ញុំមានក្តីពេញចិត្តទទួលនូវរាល់មតិយោបលនិងការរិះគន់ក្នុងន័យស្ថាបនាពីសំណាក់សិស្ស និស្សិត លោក-លោកស្រីសាស្ត្រាចារ្យ និងមិត្តអ្នកអានគ្រប់រូប ដើម្បីឲ្យស្នាដៃមួយនេះកាន់តែប្រសើរឡើង។

មាតិកា

ទំព័រ

បញ្ជីអក្សរកាត់ v

បញ្ជីតារាង vii

បញ្ជីរូបភាព viii

សេចក្ដីផ្ដើម

១. លំនាំបញ្ហានៃការស្រាវជ្រាវ ១

២. ចំណោទបញ្ហានៃការស្រាវជ្រាវ ២

៣. គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវ ២

៤. វិធីសាស្ត្រនៃការស្រាវជ្រាវ ២

៤.១ ប្រភពទិន្នន័យ ២

៤.២ ការប្រមូលទិន្នន័យ ៣

៤.៣ វិធីសាស្ត្រវិភាគទិន្នន័យ ៣

៥. ដែនកំណត់និងវិសាលភាពនៃការស្រាវជ្រាវ ៣

៦. សារៈសំខាន់នៃការស្រាវជ្រាវ ៣

៧. រចនាសម្ព័ន្ធនៃការស្រាវជ្រាវ ៤

ជំពូកទី១
រំលឹកទ្រឹស្ដី

១.១ លក្ខណៈទូទៅ ៥

១.១.១ និយមន័យ ៥

១.១.២ ប្រវត្តិរបស់មូលនិធិ ៥

១.១.៣ ប្រភេទនៃមូលនិធិ ៦

១.១.៣ គោលនយោបាយ ៨

១.១.៣.១ គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ ៨

១.១.៣.២ គោលនយោបាយសារពើពន្ធ ៩

ជំពូកទី២

ស្ថានភាពទូទៅរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

២.១ ប្រវត្តិរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ ១១

២.២ ប្រវត្តិរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ១២

២.៣ រចនាសម្ព័ន្ធ ១៣

២.៤ សមាជិកដែលក្នុងមូលនិធិ ១៥

២.៥ អត្តសញ្ញាណ ១៥

២.៥.១ ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ ១៥

២.៥.២ និមិតសញ្ញា ១៦

២.៥.៣ ចក្ខុវិស័យ ១៦

២.៥.៤ គោលដៅ ១៧

២.៥.៥ បេសកកម្ម ១៧

ជំពូកទី៣

តួនាទីរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

៣.១ ការឃ្លាំមើលរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ ១៨

៣.១.១ និយមន័យ ១៨

៣.១.២ ការឃ្លាំមើលប្រទេស ១៨

៣.១.៣ ការឃ្លាំមើលក្នុងតំបន់ ២០

៣.១.៣.១ សហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចនិងរូបិយវត្ថុអាហ្វ្រិកកណ្ដាល ២២

៣.១.៣.២ គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុនិងអត្រាប្តូរប្រាក់នៅក្នុងតំបន់អឺរ៉ូ ២៣

៣.១.៤ ការឃ្លាំមើលជាសាកល ២៦

៣.១.៤.១ ទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក ២៧

៣.១.៤.២ ការអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងតំបន់រូបិយប័ណ្ណសំខាន់ៗ ២៩

៣.១.៤.៣ តម្លៃទ្រព្យសកម្ម ៣២

៣.១.៤.៤ ទស្សនវិស័យសម្រាប់ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន ៣៣

៣.១.៤.៥ ការពង្រឹងកំណើននៅក្នុងប្រទេសក្រីក្របំផុត ៣៥

៣.១.៤.៦ ទីផ្សារមូលធនអន្តរជាតិ ៣៧
៣.១.៤.៧ បញ្ហា និងហានិភ័យ ៣៧
៣.២ ជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ.. ៣៩
៣.២.១ កូតា ៤០
៣.២.១.១ និយមន័យ ៤០
៣.២.១.២ តួនាទីនៃកូតា ៤១
៣.២.១.៣ ការត្រួតពិនិត្យកូតាទូទៅ ៤២
៣.២.១.៤ រូបមន្តកូតា ៤៥
៣.២.២ ការខ្ចីពហុភាគី Multilateral Borrowing.. ៤៥
៣.២.៣ ការខ្ចីប្រាក់ទ្វេភាគី Bilateral Borrowing ៤៦
៣.២.៣ ជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ប្រទេសដែលមានចំណូលទាប.. ៤៦
៣.២.៣.១ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនិងកំណើនទំនុកចិត្ត PRGT ៤៧
៣.២.៣.២ ប្រទេសក្រីក្រដែលជំពាក់បំណុលខ្លាំង HIPC.. ៤៨
៣.២.៣.៣ ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានជំនួយសម្បទាន និងការបន្ធូរបន្ថយបំណុល.. ៤៩
៣.៣ ជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស.. ៥២
៣.៣.១ និមយន័យ.. ៥២
៣.៣.២ អ្នកដែលទទួលបានជំនួយ ៥៣
៣.៣.៣ អ្នកដែលត្រូវបង់.. ៥៤
៣.៣.៤ របៀបនៃការការផ្តល់ជំនួយ ៥៥
៣.៣.៤.១ មជ្ឈមណ្ឌលជំនួយបច្ចេកទេសក្នុងតំបន់ការីបៀន.. ៥៧
៣.៣.៤.១ វិធីសាស្ត្រសម្របសម្រួលនៅប្រទេសកម្ពុជា ៥៨
៣.៤ តួនាទីមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិក្នុងវិបត្តិកូរីដ.. ៦០
៣.៤.១ ការងាររបស់មូលនិធិអំឡុងពេលវិបត្តិកូវីដ.. ៦០
៣.៤.២ហិរញ្ញវត្ថុរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិក្នុងបរិបទកូវីដ..៦៣
៣.៤.៣ ផលប៉ះពាល់មកលើសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក.. ៦៤
៣.៤.៣.១ ប្រទេសដែលស្នើសុំជំនួយ ៦៦

៣.៤.៣.២ ប្រទេសដែលមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការជួយសង្គ្រោះ ៦៦
៣.៤.៣ របៀបដែលIMF ជួយប្រទេសដែលមានចំណូលទាប ដែលកំពុងជួបបញ្ហាក្នុងការផ្តល់សេវាបំណុល ៦៧

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

១ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ៦៩
២ អនុសាសន៍...... ៧០
ឯកសារយោង
ឧបសម្ព័ន្ធ

បញ្ជីអក្សរកាត់

ACBF: The African Capacity Building Foundation

BBAs: Bilateral Borrowing Agreements

BIS: Bank for International Settlements

CARTAC: Caribbean Regional Technical Assistance Centre

CEMAC: Central African Economic and Monetary Community

CFA franc: Communauté Financire Africaine (African Financial Community)

COBAC: The Central African Banking Commission

DSSI: Debt Service Suspension Initiative

ECB: European Central Bank

ECCB: Eastern Caribbean Central Bank

EMDCs: Emerging Markets and Developing Countries

EU: European Union

FTP: Financial Transactions Plan

GAB: General Agreements to Borrow

GDP: Gross Domestic Product

GLA: General Loan Account

HIPC: Heavily Indebted Poor Countries

ICORC: International Committee on the Reconstruction of Cambodia

IMF: International Monetary Fund

IMFC: International Monetary and Financial Committee

LICs: Low Income countries

NAB: New Arrangements to Borrow

PRGT: Poverty Reduction and Growth Trust

RCF: Rapid Credit Facility

RFI: Rapid Financing Instrument

RMP: Resource Mobility plan

SDR: Special Drawing Rights

SLL: Short-term Liquidity line

TCAP: Technical Cooperation Action Plan

UNDP: United Nations Development Programme

បញ្ជីតារាង

តារាងទី១៖ ការពិនិត្យកូតាទូទៅ...៤៣

បញ្ជីរូបភាព

រូបភាពទី១៖ និមិត្តសញ្ញាមូលនិធិ……………………………………………………………………………..១៦

រូបភាពទី២៖ ធនធានរបស់មូលនិធិ…………………………………………………………………………...៤០

រូបភាពទី៣៖ ក្របខណ្ឌនៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការជឿជាក់លើកំណើន………………………………..៥០

រូបភាពទី៤៖ លំហូរនៃមូលនិធិក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការជឿជាក់លើកំណើន………………………...៥០

រូបភាពទី៥៖ ជំនួយការបច្ចេកទេសក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធ ២០០៣……………………………………………………..៥៥

សេចក្ដីផ្ដើម

១. លំនាំបញ្ហានៃការស្រាវជ្រាវ

ក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទី២បានបញ្ចប់ពិភពលោកមានការរងឥទ្ធិពលពីសង្គ្រាមទើបបង្កឲ្យពិភពលោកបង្កើតនូវយន្តការមួយចំនួន ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចផងនិងបញ្ហាសន្តិសុខផង ទើបគេបង្កើតឲ្យមានអង្គភាពសេដ្ឋកិច្ច អង្គភាពនយោបាយ និងអង្គភាពមូលនិធិផ្សេងៗទៀតជាច្រើន។ប្រទេសជាច្រើននៅបណ្ដាលប្រទេសពិភពលោកមិនថាប្រទេសនៅប៉ែកអាស៊ី អឺរ៉ុប ឬ អាហ្វ្រិចទេគឺតែងតែមានទំនាក់ទំនងគ្នា។ការមានទំនាក់ទំនងរវាងគ្នានឹងគ្នានេះហើយទើបធ្វើឲ្យមានការបង្កើតឡើងនៅអង្គការឬស្ថាប័ន ដើម្បីជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ដោយមានកិច្ចព្រមព្រាង Bretton Woods[1] ដែលនៅឆ្នាំ១៩៤៤នេះហើយទើបបង្កើតបានជាធនាគារពិភពលោក មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ ដែលមានតួនាទីផ្សេងៗគ្នាក្នុងការផ្ដល់នូវការដោះស្រាយវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកឡើងវិញក្រោយសង្គ្រាម។

ជាទូទៅភាគច្រើនគឺគេស្គាល់ធនាគារពិភពលោកព្រោះវាជាស្ថាប័នអន្តរជាតិមួយឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិដែលតែងតែផ្ដល់ប្រាក់កម្ចីនិងមានជាជំនួយដល់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសដែលមានចំណូលទាប និងមធ្យម។ យើងដឹងហើយថាធនាគារពិភពលោកបានជួយជាប្រាក់កម្ចីជាច្រើនដល់ប្រទេសនានាដែលត្រូវការជំនួយ។ តាមបណ្ដាលប្រទេសដែលត្រូវការជំនួយក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសក៏មានការជួយយ៉ាងច្រើនពីស្ថាប័នអន្តរជាតិមួយដែលគេហៅថាមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។ មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិក៏ជាស្ថាប័នមួយដែលជួយបណ្ដាលប្រទេសលើពិភពលោកជាច្រើនដូចជាធនាគារពិភពលោកដែរ។

ជាក់ស្ដែងមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ(International Monetary Fund) គឺជាស្ថាប័នមួយដែលផ្ដោតលើការជួយជំរុញសក្ដានុពលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ គ្រប់គ្រងតាមដានស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ ធានាសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍សាច់ប្រាក់ សម្រួលដល់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ លើកកម្ពស់ការងារ និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅទូទាំងពិភពលោក។[2] មូលនិធីនេះ IMF នឹងធ្វើសកម្មភាពរក្សា និងវិភាគតាមដានសេដ្ឋកិច្ចប្រទេសដែលជាសមាជិករបស់ខ្លួន តាមរយៈការផ្ដល់ដំបូន្មានពាក់ព័ន្ធគោលនយោបាយ ឬផ្ដល់ហិរញ្ញប្បទានដល់សមាជិក ធ្វើការងារជាមួយប្រទេសទាំងនោះដើម្បីជួយពួកគេសម្រេចបាននូវស្ថេរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។

[1] www.wikipedia.org, Bretton woods system, (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី29 ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

[2] www.investopedia.com, International Monetary Fund (IMF)[ដូចម្ដេចដែលហៅថាIMF] (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២៨ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

២. ចំណោទបញ្ហានៃការស្រាវជ្រាវ

មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថាមិនថាប្រទេសនោះជាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ឬប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ក្តីក៏មិនអាចជៀសផុតពីការមានបញ្ហាដែរ គ្រាន់តែពេលខ្លះបញ្ហានោះវាតិចឬច្រើនចំណែកឯមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិក៏ដូចគ្នា។ ដើម្បីឲ្យយើងយល់ដឹងឲ្យបានច្រើនទាក់ទងនឹងមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុពិភពលោកនេះ យើងត្រូវមានចំណោតបញ្ហាខ្លះដូចខាងក្រោមៈ

១) តើមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិជាអ្វី? និងមានតួនាទីអ្វីខ្លះក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច?

២)តើប្រទេសជាសមាជិកមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិបានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ?

៣. គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវ

គោលំណងសំខាន់នៃការស្រាវជ្រាវគឺមានដូចជាៈ

- ជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ
- រំលឹកដល់ទ្រឹស្តីសេដ្ឋកិច្ច
- សិក្សាបន្ថែមពីតួនាទីរបស់ IMF
- សម្របសម្រួលដល់ការពង្រីកនិងកំណើនប្រកបដោយតុល្យភាពនៃពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ
- ជំរុញស្ថេរភាពអត្រាប្តូរប្រាក់
- ជួយបង្កើតប្រព័ន្ធទូទាត់ពហុភាគី
- ធ្វើឱ្យធនធានដែលអាចរកបានសម្រាប់ប្រទេសជាសមាជិកដែលជួបប្រទះអតុល្យភាពនៃតុល្យភាពនៃការទូទាត់របស់ពួកគេ។

៤. វិធីសាស្រ្តនៃការស្រាវជ្រាវ

៤.១ ប្រភពទិន្នន័យ

ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងចំណោទបញ្ហាដែលបានលើកឡើង និងសម្រេចនូវគោលបំណងក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ គឺដោយមានការប្រមូលទិន្នន័យ និងព័ត៌មានតាមរយៈការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យបន្ទាប់បន្សំ (Secondary Data) ដែលនេះជាឧបករណ៍ជំនួយយ៉ាងសំខាន់ដែលធ្វើឲ្យយើងយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់ពីមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។ ដោយទិន្នន័យបន្ទាប់បន្សំនេះគឺជាទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ ហើយទិន្នន័យនេះបានមកពីប្រភពឯកសារដែលទទួលបានពីWebsite របស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណែត។

៤.២ ការប្រមូលទិន្នន័យ

ចំពោះការប្រមូលទិន្នន័យគឺយើងខ្ញុំបានប្រមូលទិន្នន័យ

- បានឯកសារពីសៀវភៅឬឯកសាររបស់សាស្ត្រាចារ្យ
- បានឯកសារពីប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណែត និងគេហទំព័រ (Website) របស់IMF
- បានឯកសារបានមកពីរបាយការណ៍ស្រាវជ្រាវរបស់សិស្សច្បង
- មានឧបករណ៍ជំនួយដូចជា កុំព្យូទ័រ ទូរស័ព្ទ សៀវភៅកត់ត្រា។

៤.៣ វិធីសាស្ត្រវិភាគទិន្នន័យ

នៅក្នុងអត្ថបទស្រាវជ្រាវនេះ បានជ្រើសរើសយកវិធីសាស្ត្រនៃការស្រាវជ្រាវបែបគុណវិស័យ (Qualitative Method) ដែលប្រភេទនៃវិធីសាស្ត្រមួយដែលគេយកដោយ ការប្រមូលទិន្នន័យតាមវិធីផ្សេងៗដូចជា ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណេត និងការសិក្សាតាមបណ្តាញសង្គមដូចជាគេហទំព័រជាដើម។[3]ហើយម្យ៉ាងវិញទៀតវិធីសាស្ត្រនេះគឺផ្តោតសំខាន់លើការប្រមូលទិន្នន័យតាមអត្ថបទឬតាមគេហទំព័រ។ ដូច្នេះយើងខ្ញុំជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រនេះដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យ និងព័ត៌មានឱ្យបានគ្រាប់គ្រាន់ដើម្បីយកមកធ្វើការវិភាគ។

៥. ដែនកំណត់និងវិសាលភាពនៃការស្រាវជ្រាវ

ក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទមួយគឺតែងតែមានដែនកំណត់នៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវច្បាស់លាស់ទៅតាមទំហំនៃប្រធានបទនិងប្រភេទទិន្នន័យដែលយកមកសិក្សា។ យើងដឹងរួចមកហើយថាមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិគឺជាមូលនិធិដែលមានឯកសារពាក់ពន្ធ័ជាច្រើន ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុន្នោះទេគឺមូលនិធិនេះមានការចូលរួមពីបណ្តាប្រទេសជាច្រើនដែលចូលជាសមាជិក ហេតុនេះការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះគឺផ្តោតសំខាន់តែទៅលើតួនាទីភារកិច្ចរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិមកលើសេដ្ឋកិច្ច ប្រទេសដែលជាសមាជិករបស់IMFទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ និងផ្តោតសំខាន់លើដែលមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិមានតួនាទីនៅក្នុងវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចអំឡុងសម័យ កូវីដ១៩ ហើយការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះគឺអំឡុងឆ្នាំ២០២១-២០២២។

៦. សារៈសំខាន់នៃការស្រាវជ្រាវ

នៅក្នុងការសិក្សាប្រធានបទនេះវាមានសារៈសំខាន់ដូចជា

[3] www.snapsurveys.com, What's the Difference between qualitative and quantitative research, (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី១៩ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

- ទទួលខុសត្រូវចំពោះការបង្កើត និងថែទាំប្រព័ន្ធរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ ដែលជាប្រព័ន្ធដែលការទូទាត់អន្តរជាតិក្នុងចំណោមប្រទេសនានាកើតឡើង
- វាផ្តល់នូវយន្តការជាប្រព័ន្ធសម្រាប់ប្រតិបត្តិការប្តូរប្រាក់បរទេស ដើម្បីជំរុញការវិនិយោគ និងលើកកម្ពស់ពាណិជ្ជកម្មសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកប្រកបដោយតុល្យភាព
- ជួយប្រទេសជាសមាជិកដែលប្រឈមមុខនឹងវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច ដោយផ្តល់ប្រាក់កម្ចី ជំនួយបច្ចេកទេស និងការឃ្លាំមើលគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច
- ជួយពង្រឹងដល់ការយល់ដឹងបន្ថែម និងចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ
- ផ្តល់ចំណេះដឹង និងព័ត៌មានឲ្យទៅដល់មនុស្សគ្រប់រូបឲ្យយល់ដឹងពី។

៧. រចនាសម្ព័ន្ធនៃការស្រាវជ្រាវ

នៅក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ យើងបានបែងចែកជា ជំពូកសំខាន់ដូចខាងក្រោមនេះ៖

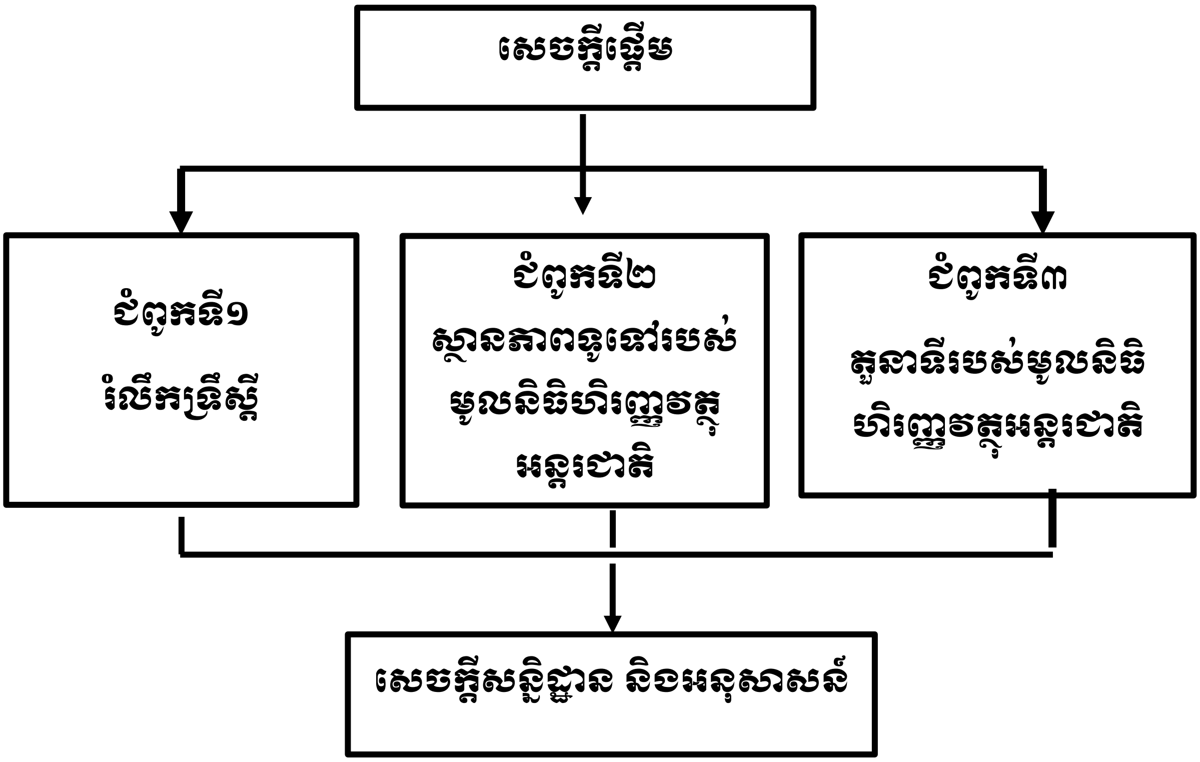

ជំពូកទី១
រំលឹកទ្រឹស្តី

១.១ លក្ខណៈទូទៅ

១.១.១ និយមន័យ

មូលនិធិ សំដៅទៅលើប្រភពនៃការបង្កើតមូលនិធិ (មូលធន) ឬទ្រព្យសម្បត្តិជាសម្ភារៈរបស់សហគ្រាសដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងគោលបំណងជាក់លាក់និងមូលប័ត្របង្កើតប្រាក់ចំណូល។ ឬមួយវិញទៀតក៏មានន័យថាជាកំណប់ទ្រព្យដើម គឺប្រាក់ដែលចងការឱ្យគេ, ប្រាក់ដែលចំណាយធ្វើការណាមួយបម្រុងនិងយកចំណេញនៅពេលខាងមុខ។

ហិរញ្ញវត្ថុ សំដៅទៅលើសាខានៃសេដ្ឋកិច្ចដែលសិក្សាពីសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ធនាគារនិងផ្សារភាគហ៊ុនធម្មជាតិដែលអនុវត្តដោយបុគ្គលក្រុមហ៊ុនអង្គការឬអង្គភាពសាធារណៈ។ពាក្យនេះក៏អាចសំដៅទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិដែរ។

ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ សំដៅលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុទាក់ទងនឹងសកម្មភាពទាក់ទងនឹងការទទួលបានការគ្រប់គ្រងនិងការគ្រប់គ្រងធនធានសេដ្ឋកិច្ចរបស់អង្គភាពរដ្ឋាភិបាល។

ហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ សំដៅទៅលើប្រភេទនៃសកម្មភាពទាក់ទងនឹងប្រតិបត្តិការធនាគារនិងប្រតិបត្តិការភាគហ៊ុននៅកម្រិតអន្តរជាតិ។ ក្នុងតំបន់នេះគំនិតទូទៅនៃសេដ្ឋកិច្ចអន្តរជាតិលេចឡើងដូចជាអត្រាប្តូរប្រាក់និងអត្រាការប្រាក់។ ទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ចប្រភេទនេះអាចកើតឡើងរវាងក្រុមហ៊ុនឬអង្គភាពរដ្ឋាភិបាល។

មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ សំដៅលើអង្គការអន្តរជាតិមួយដែលជួយជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក ស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។

១.១.២ ប្រវត្តិរបស់មូលនិធិ

មូលនិធិវិនិយោគទំនើបដំបូងបង្អស់ដែលជាបុព្វហេតុនៃមូលនិធិទៅវិញទៅមកត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងសាធារណរដ្ឋហូឡង់។ ក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងវិបត្តិឆ្នាំ១៧៧២ អ្នកជំនួញដែលមានមូលដ្ឋាននៅទីក្រុង Amsterdam លោក Abraham (ឬ Adriaan) van Ketwich បានបង្កើតការជឿទុកចិត្តមួយដែលមានឈ្មោះថា

Eendragt Maakt Magt ("ការរួបរួមបង្កើតកម្លាំង")។ គោលបំណងរបស់គាត់គឺផ្តល់អោយអ្នកវិនិយោគតូចៗនូវឱកាសដើម្បីធ្វើពិពិធកម្ម។[4]

មូលនិធិទៅវិញទៅមកត្រូវបានណែនាំដល់សហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៨៩០ ។ មូលនិធិដំបូងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ជាទូទៅគឺជាមូលនិធិចុងក្រោយដែលមានចំនួនភាគហ៊ុនថេរ ដែលជារឿយៗត្រូវបានជួញដូរក្នុងតម្លៃខាងលើតម្លៃទ្រព្យសកម្មសុទ្ធនៃផលប័ត្រ។ មូលនិធិទៅវិញទៅមកដំបូងបង្អស់ដែលមានភាគហ៊ុនដែលអាចប្តូរវិញបានត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩២៤ដែលជាក្រុមហ៊ុន Massachusetts Investors Trust ដែលនៅតែមានសព្វថ្ងៃនេះ និងគ្រប់គ្រងដោយ MFS Investment Management ។

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក មូលនិធិបិទជិតនៅតែមានប្រជាប្រិយភាពជាងមូលនិធិបើកចំហពេញមួយទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩២០។ នៅឆ្នាំ ១៩២៩ មូលនិធិបើកចំហមានត្រឹមតែ ៥% នៃទ្រព្យសម្បត្តិសរុប ២៧ ពាន់លានដុល្លាររបស់ឧស្សាហកម្មនេះ។ បន្ទាប់ពីការគាំង Wall Street ឆ្នាំ១៩២៩ សភាសហរដ្ឋអាមេរិកបានអនុម័តសកម្មភាពជាបន្តបន្ទាប់ដែលគ្រប់គ្រងទីផ្សារមូលបត្រជាទូទៅ និងជាពិសេសមូលនិធិទៅវិញទៅមក។

១.១.៣ ប្រភេទនៃមូលនិធិ

មូលនិធិបែងចែកជា៤ប្រភេទ៖

មូលនិធិទីផ្សារប្រាក់ money market fund

មូលនិធិទីផ្សារប្រាក់វិនិយោគលើឧបករណ៍ទីផ្សារប្រាក់ ដែលជាមូលបត្រចំណូលថេរដែលមានរយៈពេលខ្លីបំផុតដល់កាលកំណត់ និងគុណភាពឥណទានខ្ពស់។ វិនិយោគិនតែងតែប្រើប្រាស់មូលនិធិទីផ្សារប្រាក់ជំនួសគណនីសន្សំធនាគារ ទោះបីជាមូលនិធិទីផ្សារប្រាក់មិនត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋាភិបាលក៏ដោយ មិនដូចគណនីសន្សំរបស់ធនាគារក៏ដោយ។

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក មូលនិធិទីផ្សារប្រាក់ដែលបានលក់ទៅឱ្យអ្នកវិនិយោគលក់រាយ និងអ្នកដែលវិនិយោគលើមូលបត្ររបស់រដ្ឋាភិបាលអាចរក្សាបាននូវតម្លៃទ្រព្យសកម្មសុទ្ធដែលមានស្ថិរភាពចំនួន $១ ក្នុងមួយហ៊ុន នៅពេលដែលពួកគេគោរពតាមលក្ខខណ្ឌមួយចំនួន។ មូលនិធិទីផ្សារប្រាក់ដែលបានលក់ទៅឱ្យវិនិយោគិនស្ថាប័នដែលវិនិយោគលើមូលបត្រមិនមែនរដ្ឋាភិបាលត្រូវតែគណនាតម្លៃទ្រព្យសកម្មសុទ្ធដោយផ្អែកលើតម្លៃនៃមូលបត្រដែលកាន់កាប់នៅក្នុងមូលនិធិ។

[4] www.papers.ssrn.com K. Geert Rouwenhorst, The Origins of Mutual Funds[ប្រភពដើមនៃមូលនិធិរួម], (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី ៣០ ឧសភា ឆ្នាំ២០២២)។

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក នៅចុងឆ្នាំ ២០១៩ ទ្រព្យសកម្មនៅក្នុងមូលនិធិទីផ្សារប្រាក់មានចំនួន ៣.៦ ពាន់ពាន់លានដុល្លារ ដែលតំណាងឱ្យ ១៤% នៃឧស្សាហកម្មនេះ។

មូលបត្របំណុល bond fund

មូលបត្របំណុលវិនិយោគលើប្រាក់ចំណូលថេរ ឬមូលបត្របំណុល។ មូលបត្របំណុលអាចត្រូវបានចាត់ថ្នាក់រងដោយយោងតាមៈ

- ប្រភេទជាក់លាក់នៃមូលបត្របំណុលដែលមានកម្មសិទ្ធិ (ដូចជាមូលបត្របំណុលដែលផ្តល់ទិន្នផលខ្ពស់ ឬឥតប្រយោជន៍ សញ្ញាប័ណ្ណសាជីវកម្មកម្រិតវិនិយោគ មូលបត្របំណុលរដ្ឋា- ភិបាល ឬសញ្ញាប័ណ្ណក្រុង)
- ភាពចាស់ទុំនៃមូលបត្របំណុលដែលកាន់កាប់ (ឧ. ខ្លី មធ្យម ឬរយៈពេលវែង)
- ប្រទេសនៃការចេញមូលបត្របំណុល (ដូចជាសហរដ្ឋអាមេរិក ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន ឬសកល)
- ការព្យាបាលពន្ធលើការប្រាក់ដែលទទួលបាន (ជាប់ពន្ធ ឬលើកលែងពន្ធ)

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក នៅចុងឆ្នាំ២០១៩ ទ្រព្យសកម្មនៅក្នុងមូលបត្របំណុល (គ្រប់ប្រភេទ) មានចំនួន ៥.៧ ពាន់ពាន់លានដុល្លារ ដែលតំណាងឱ្យ ២២% នៃឧស្សាហកម្មនេះ។

មូលនិធិភាគហ៊ុន stock fund

មូលនិធិភាគហ៊ុន ឬភាគហ៊ុនវិនិយោគលើភាគហ៊ុនទូទៅ។ មូលនិធិភាគហ៊ុនអាចផ្តោតលើតំបន់ជាក់លាក់មួយនៃទីផ្សារភាគហ៊ុន ដូចជាៈ

- ភាគហ៊ុនពីឧស្សាហកម្មជាក់លាក់មួយ
- ភាគហ៊ុនពីប្រទេស ឬតំបន់ដែលបានបញ្ជាក់
- ភាគហ៊ុនរបស់ក្រុមហ៊ុនដែលមានកំណើនខ្លាំង
- ភាគហ៊ុនដែលអ្នកគ្រប់គ្រងផលប័ត្រចាត់ទុកថាជាតម្លៃល្អទាក់ទងទៅនឹងតម្លៃនៃអាជីវកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
- ភាគហ៊ុនបង់ភាគលាភខ្ពស់ដែលផ្តល់ប្រាក់ចំណូល
- ភាគហ៊ុននៅក្នុងជួរមូលធនប័ត្រទីផ្សារជាក់លាក់មួយ។

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក នៅចុងឆ្នាំ ២០១៩ ទ្រព្យសកម្មនៅក្នុងមូលនិធិភាគហ៊ុន (គ្រប់ប្រភេទ) មានចំនួន $១៥.0 លានលាន ដែលតំណាងឱ្យ ៥៨% នៃឧស្សាហកម្មនេះ។

មូលនិធិដែលវិនិយោគក្នុងចំនួនភាគហ៊ុនតិចតួចត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា "មូលនិធិផ្តោត" ។

មូលនិធិកូនកាត់ hybrid fund

មូលនិធិកូនកាត់វិនិយោគទាំងមូលបត្របំណុល និងភាគហ៊ុន ឬក្នុងមូលបត្រដែលអាចបំប្លែងបាន។ មូលនិធិសមតុល្យ មូលនិធិបែងចែកទ្រព្យសកម្ម មូលនិធិមូលបត្របំណុលដែលអាចបំប្លែងបាន កាលបរិច្ឆេទគោលដៅ ឬមូលនិធិហានិភ័យគោលដៅ និងមូលនិធិវដ្តជីវិត ឬមូលនិធិរបៀបរស់នៅ គឺជាមូលនិធិកូនកាត់គ្រប់ប្រភេទ។ ការអនុវត្តមូលនិធិកូនកាត់អាចត្រូវបានពន្យល់ដោយការរួមបញ្ចូលគ្នានៃកត្តាភាគហ៊ុន (ឧ. គំរូកត្តាបីហ្វាម៉ា-បារាំង) កត្តាមូលបត្របំណុល (ឧ. ការត្រឡប់មកវិញលើសនៃសន្ទស្សន៍មូលបត្របំណុលរដ្ឋាភិបាល) កត្តាជម្រើស (ឧ. ភាពប្រែប្រួលទីផ្សារភាគហ៊ុនបង្កប់ន័យ) និងកត្តាមូលនិធិ (ឧ. ការផ្គត់ផ្គង់សុទ្ធនៃមូលបត្របំណុលដែលអាចបំប្លែងបាន)។

មូលនិធិកូនកាត់អាចត្រូវបានរៀបចំជាមូលនិធិនៃមូលនិធិ ដែលមានន័យថាពួកគេវិនិយោគដោយការទិញភាគហ៊ុននៅក្នុងមូលនិធិទៅវិញទៅមកផ្សេងទៀតដែលវិនិយោគលើមូលបត្រ។ មូលនិធិជាច្រើននៃមូលនិធិវិនិយោគនៅក្នុងមូលនិធិដែលមានសម្ព័ន្ធភាព (មានន័យថាមូលនិធិទៅវិញទៅមកដែលគ្រប់គ្រងដោយអ្នកឧបត្ថម្ភមូលនិធិដូចគ្នា) ទោះបីជាមួយចំនួនវិនិយោគនៅក្នុងមូលនិធិដែលមិនទាក់ទងគ្នា (ពោលគឺគ្រប់គ្រងដោយអ្នកឧបត្ថម្ភមូលនិធិផ្សេងទៀត) ឬការរួមបញ្ចូលគ្នាមួយចំនួននៃទាំងពីរ។

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក នៅចុងឆ្នាំ ២០១៩ ទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងមូលនិធិកូនកាត់មានចំនួន ១.៦ ពាន់ពាន់លានដុល្លារ ដែលតំណាងឱ្យ ៦% នៃឧស្សាហកម្មនេះ។[5]

១.១.៣ គោលនយោបាយ

១.១.៣.១ គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ

គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុគឺជាដំណើរការដែលអាជ្ញាធររូបិយវត្ថុនៃប្រទេសមួយគ្រប់គ្រងលើការផ្គត់ផ្គង់រូបិយវត្ថុ(supply of money) ដោយការកំណត់អត្រាការប្រាក់(interest) សម្រាប់ជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងស្ថិរភាព។ គោលបំណងសំខាន់នៃគោលនយោបាយនេះគឺស្ថិរភាពតម្លៃ និង អត្រាគ្មានការងារធ្វើទាប។ គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុសំដៅលើគោលនយោបាយពង្រីក (expansionary) ឬបង្រួម (contractionary) ដែលគោលនយោបាយពង្រីក (expansionary policy) បង្កើនការផ្គត់ផ្គង់សរុបនៃរូបិយវត្ថុនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ច ដើម្បីទប់ទល់នឹងភាពគ្មានការងារធ្វើនៅក្នុងពេលមានវិបត្តិ ដោយបញ្ចុះថ្លៃអត្រាការប្រាក់ក្នុងក្តីសង្ឃឹមថាឥណទាន

[5] The Investment Company institute, 2021 Investment Company Fact Book [សៀវភៅការពិតរបស់ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគ 2021]

ងាយស្រួលនឹងអាចជំរុញកំណើនពាណិជ្ជកម្ម។ ចំណែកគោលនយោបាយបង្រួម (contractionary policy) កាត់បន្ថយការផ្គត់ផ្គង់រូបិយវត្ថុ ដើម្បីទប់ទល់នឹងអតិផរណា។

ប្រភេទនៃគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ៖

- គោលដៅអតិផរណា
- គោលដៅកម្រិតថ្លៃ
- រូបិយវត្ថុសរុប
- អត្រាការប្រាក់ថេរ
- ស្តង់ដាមាស
- គោលនយោបាយរបស់ប្រទេសផ្សេងៗ។[6]

១.១.៣.២ គោលនយោបាយសារពើពន្ធ

នៅក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច គោលនយោបាយសារពើពន្ធគឺជាការប្រើការចំណាយ(expenditure) និងចំណូល (revenue) របស់រដ្ឋាភិបាលដើម្បីមានឥទ្ធិពលលើសេដ្ឋកិច្ចគោលនយោបាយសារពើពន្ធអាចប្រៀបធៀបបានជាមួយគោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច(Macroeconomic policy) និងគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ(monetary policy) ដែលព្យាយាមធ្វើឲ្យមានស្ថិរភាពសេដ្ឋកិច្ចដោយគ្រប់គ្រងអត្រាការប្រាក់និងការផ្គត់ផ្គង់រូបិយវត្ថុ(money supply)។ ឧបករណ៍សំខាន់ពីររបស់គោលនយោបាយសារពើពន្ធគឺការចំណាយរបស់រដ្ឋាភិ-បាល និងការកម្រិតពន្ធដារ។

គោលនយោបាយសារពើពន្ធអាចមានគោលជំហរបីគឺ អព្យាក្រឹត (neutral) ពង្រីក (expansionary) និងបង្រួម (contractionary)។ និយមន័យងាយបំផុតនៃគោលជំហរទាំងបីនេះគឺ៖

- គោលជំហរអព្យាក្រឹត(neutral) នៃគោលនយោបាយសារពើពន្ធសំដៅលើតុល្យភាពសេដ្ឋកិច្ច ដែលជាលទ្ធផលគេទទួលបានចំណូលពន្ធដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ដែលអាចគ្របដណ្តប់បានយ៉ាងពេញលេញលើចំណាយរដ្ឋាភិបាល។ ជាលទ្ធផល កញ្ចប់ថវិកាសរុបមានឥទ្ធិពលអព្យាក្រឹតលើកម្រិតនៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច
- គោលជំហរពង្រីក(expansionary) នៃគោលនយោបាយសារពើពន្ធទាក់ទងនឹងការចំណាយរបស់រដ្ឋាភិបាលលើសចំណូលពន្ធ

[6] www.simple.wikipedia.org Monetary Policy[គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ] (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី១៣ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

- គោលជំហរបង្រួម(contractionary)នៃគោលនយោបាយសារពើពន្ធទាក់ទងនឹងការចំណាយរបស់រដ្ឋាភិបាលលើសចំណូលពន្ធ។[7]

[7] www.en.wikipedia.org/wiki/Fiscal_policy, Fiscal Policy[គោលនយោបាយសារពើពន្ធ] (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី១៣ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

ជំពូកទី២
ស្ថានភាពទូទៅរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

២.១ ប្រវត្តិរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

ក្នុងអំឡុងវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចបណ្តាលប្រទេសនានាបានបង្កើនរបាំងពាណិជ្ជកម្មយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការកែលម្អសេដ្ឋកិច្ចដែលបរាជ័យរបស់ពួកគេ។ ហេតុនេះទើបធ្វើឱ្យមានប្រព័ន្ធ Bretton Woods[8] ដោយតំណាងរដ្ឋាភិបាលចំនួន ៤៥ បានជួបប្រជុំគ្នានៅឯសន្និសីទ Bretton Woods ក្នុងសណ្ឋាគារ Mount Washington ក្នុង ទីក្រុង Bretton Woods រដ្ឋ New Hampshire ក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក ដើម្បីពិភាក្សាអំពីក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចអន្តរជាតិក្រោយសង្គ្រាម និងរបៀបកសាងអឺរ៉ុបឡើងវិញ។ IMF ដំបូងឡើយត្រូវបានដាក់ចេញជាផ្នែកនៃកិច្ចព្រមព្រៀងផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធ Bretton Woods ក្នុងឆ្នាំ១៩៤៤។ IMF បានចូលជាធរមានជាផ្លូវការនៅថ្ងៃទី២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៤៥ នៅពេលដែលប្រទេសចំនួន ២៩ ដំបូងបានផ្តល់សច្ចាប័នលើមាត្រានៃកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ខ្លួន ហើយនៅចុងឆ្នាំ ១៩៤៦ IMF បានកើនឡើងដល់ ៣៩ សមាជិក។ នៅថ្ងៃទី១ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៤៧, IMF បានចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួន និងនៅថ្ងៃទី៨ ខែឧសភា ប្រទេសបារាំងបានក្លាយជាប្រទេសដំបូងគេដែលខ្ចីពីវា។

ប្រព័ន្ធអត្រាប្តូរប្រាក់ Bretton Woods បានគ្រប់គ្រងរហូតដល់ឆ្នាំ១៩៧១ នៅពេលដែលរដ្ឋា-ភិបាលសហរដ្ឋអាមេរិកបានផ្អាកការបំប្លែងប្រាក់ដុល្លារអាមេរិកទៅជាមាស ដែលនេះត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា Nixon Shock។[9] ការផ្លាស់ប្តូរលើមាត្រានៃកិច្ចព្រមព្រៀង IMF ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ ១៩៧៦ ដោយកិច្ចព្រមព្រៀង Jamaica ។[10] ក្រោយមកនៅក្នុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៧០ ធនាគារពាណិជ្ជធំៗបានចាប់ផ្តើមផ្តល់ប្រាក់កម្ចីដល់រដ្ឋ ដោយសារតែពួកគេត្រូវរលាយក្នុងសាច់ប្រាក់ដែលដាក់ដោយអ្នកនាំចេញប្រេង។ ការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីរបស់ធនាគារកណ្តាលប្រាក់បាននាំឱ្យ IMF ផ្លាស់ប្តូរតួនាទីរបស់ខ្លួននៅក្នុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៨០ បន្ទាប់ពីវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកបានបង្កឱ្យមានវិបត្តិដែលនាំឱ្យ IMF ត្រលប់ទៅអភិបាលកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុពិភពលោកវិញ។

---

[8] www.en.wikipedia.org, Nixon shock, (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី29 ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

[10] www.en.wikipedia.org, Jamaica accords, (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី29 ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

IMF គឺជាអង្គការដ៏សំខាន់មួយនៃប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចអន្តរជាតិ។ ការរចនារបស់វាអនុញ្ញាតឱ្យប្រព័ន្ធមានតុល្យភាពការកសាងឡើងវិញនៃមូលធននិយមអន្តរជាតិជាមួយនឹងការពង្រីកអតិប្បរមានៃអធិបតេយ្យភាពសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងសុខុមាលភាពមនុស្ស ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ផងដែរថាជាលទ្ធិសេរីនិយមបង្កប់។ ឥទ្ធិពលរបស់ IMF នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកបានកើនឡើងជាលំដាប់ ដោយសារវាបានប្រមូលផ្តុំសមាជិកកាន់តែច្រើន។ ការកើនឡើងនេះបានឆ្លុះបញ្ចាំង ជាពិសេសការសម្រេចបាននូវឯករាជ្យភាពផ្នែកនយោបាយដោយប្រទេសជាច្រើននៅទ្វីបអាហ្វ្រិក និងថ្មីៗនេះការរំលាយសហភាពសូវៀតក្នុងឆ្នាំ១៩៩១ ដោយសារតែប្រទេសភាគច្រើននៅក្នុងផ្នែកនៃឥទ្ធិពល សូវៀតមិនបានចូលរួមជាមួយ IMF ។

២.២ ប្រវត្តិរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

ប្រទេសកម្ពុជាបានចូលជាសមាជិក IMF ជាផ្លូវការនៅថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៦៩។បន្ទាប់ពីជម្លោះផ្ទៃក្នុង និងខាងក្រៅជាច្រើនឆ្នាំមក រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបច្ចុប្បន្នកំពុងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្លួនក្នុងការកសាង និងជួសជុលសេដ្ឋកិច្ចជាតិឡើងវិញ តាមរយៈជំនួយ និងកម្ចីពីប្រភពពហុ- ភាគី ដូចជាមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិជាដើម។ នៅខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៤ គណៈកម្មាធិការអន្តរជាតិសម្រាប់ការកសាងឡើងវិញនៃប្រទេសកម្ពុជា (ICORC) បានបង្កើតផែនការដ៏ទូលំទូលាយមួយក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីគាំទ្រដល់ការចេញវេជ្ជបញ្ជាគោលនយោបាយ Consensus របស់ទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន។កំណែទម្រង់ទាំងនេះមានគោលបំណងផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ចពីសេដ្ឋកិច្ចដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋសង្គមនិយមឆ្ពោះទៅរកទីផ្សារដែលគ្រប់គ្រងដោយមូលធននិយម។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ពួកគេមានការរៀបចំសរុបចំនួនពីរដែលទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងសារពើពន្ធ។ នាយកបានអនុម័តប្រាក់កម្ចីសម្រាប់ SDR ២៨.0 លាន (ប្រហែល ៤១ លានដុល្លារ) ដើម្បីគាំទ្រដល់ការកែទម្រង់ ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងរចនាសម្ព័ន្ធនៅឆ្នាំ១៩៩៥-៩៦ របស់កម្ពុជា។ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៧ ភាពមិនប្រាកដប្រជានយោបាយក្នុងស្រុកបន្ទាប់ពីរដ្ឋប្រហារដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបញ្ឈប់ការផ្តល់មូលនិធិរបស់ IMF ប៉ុន្តែបានបន្តម្តងទៀតនៅឆ្នាំ១៩៩៨ បន្ទាប់ពីការបង្កើតរដ្ឋាភិបាលថ្មី។ ចាប់តាំងពីទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០ មិនមានកម្ចីសកម្មរបស់ IMF ទេ ប៉ុន្តែទំនាក់ទំនងកម្ពុជា និង IMF នៅតែបន្តតាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រជំនួយការបច្ចេកទេស និងរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំនៃមាត្រា IV ។

ដើម្បីទទួលបានការទទួលស្គាល់សេដ្ឋកិច្ចសកលពីមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ កម្ពុជាត្រូវបានតម្រូវឱ្យធ្វើកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធសារពើពន្ធដែលធ្វើត្រាប់តាមយន្តការនៃសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី។ជាមួយនឹងការលើកឡើងនោះ លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅកម្ពុជាមានភាពស្របច្បាប់តិចតួចក្នុងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន។ បន្ទាប់ពីទទួលបានឯក

រាជ្យពីអាណានិគមបារាំងនៅឆ្នាំ១៩៥៤ ប្រទេសកម្ពុជាបានឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយសំខាន់ៗចំនួនបួន។ ទីមួយ ការដាក់រាជ្យនៃ រាជាធិបតេយ្យអាស្រ័យរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៅឆ្នាំ១៩៥៥ ដោយសីហនុបានបង្កើតប្រទេសកម្ពុជាជារដ្ឋសង្គមនិយម។ បន្ទាប់មកសីហនុត្រូវបានផ្តួលរំលំដោយរបបផ្តាច់ការ លន់ នល់ ដែលត្រូវបានគាំទ្រដោយសហរដ្ឋអាមេរិក។ បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមវៀតណាម ប្រធានាធិបតី Nixon បានទម្លាក់គ្រាប់បែកនៅកម្ពុជាជាសម្ងាត់។ការទម្លាក់គ្រាប់បែកនេះ បានធ្វើឱ្យខ្មែរក្រហម ដែលជាបក្សកុម្មុយនិស្ត មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា ជាមួយនឹងការប្រឆាំងទំនើបភាវូបនីយកម្ម និងមនោគមវិជ្ជាប្រឆាំងលោកខាងលិច។ ជាលទ្ធផលសង្គ្រាមស៊ីវិល និងអំពើប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជាបានចាប់ផ្តើម។ ទីបំផុត អង្គការនេះបានបណ្តេញលន់ នល់ ហើយបានបង្កើតប្រទេសកម្ពុជាជាផ្លូវការជាប្រទេសកុម្មុយនិស្តស្វ័យគ្រប់គ្រង។ ប៉ុល ពត ដែលជាមេដឹកនាំខ្មែរក្រហម បានលប់បំបាត់ជាប្រព័ន្ធ លុយកាក់ ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជន កាត់ចោលទីក្រុង និងបានសម្លាប់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាប្រមាណជា ២ លាននាក់។ គោលដៅរបស់គណបក្សកុម្មុយនិស្តគឺដើម្បីស្តារ "យុគមាស" របស់ប្រទេសកម្ពុជាឡើងវិញមុនពេលដាក់អាណានិគម។ សម័យកាលដែលអាណាចក្រខ្មែរបុរាណគ្រប់គ្រងអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ហើយពឹងផ្អែកខ្លាំងលើវិស័យកសិកម្ម។ សង្គ្រាមទំពព្រៃនៅតែកើតមានក្រោយសង្គ្រាម ដែលបណ្តាលឱ្យប្រទេស កម្ពុជាទទួលរងភាពឯកោផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចអន្តរជាតិ។ នៅទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៩០ អង្គការសហប្រជាជាតិបានកោះប្រជុំសន្និសិទទីក្រុងប៉ារីស និងសម្រេចបានដំណោះស្រាយអន្តរជាតិដ៏ទូលំទូលាយសម្រាប់ជម្លោះកម្ពុជា។[11]

២.៣ រចនាសម្ព័ន្ធ

ប្រទេសសមាជិកស្ថាបនិកចំនួន ៤៤ បានស្វែងរកការកសាងក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់កិច្ចសហ-ប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចអន្តរជាតិ។ សព្វថ្ងៃនេះសមាជិកភាពរបស់ខ្លួនមានប្រទេសចំនួន ១៩០ ដោយមានបុគ្គលិកមកពី១៥០ ប្រទេស។ IMF ត្រូវបានគ្រប់គ្រង និងទទួលខុសត្រូវចំពោះប្រទេសចំនួន ១៩០ ដែលបង្កើតសមាជិកភាពជាសាកលរបស់ខ្លួន។នៅផ្នែកខាងលើនៃរចនាសម្ព័ន្ធអង្គការរបស់វាគឺក្រុមប្រឹក្សាភិបាល។ ការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់ IMF ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិដែលមានសមាជិក ២៤ នាក់របស់ខ្លួន ដែលតំណាងឱ្យសមាជិកភាពទាំងមូល និងគាំទ្រដោយបុគ្គលិក IMF ។ នាយកគ្រប់គ្រងគឺជាប្រធានបុគ្គលិករបស់ IMF និងជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិ។ គាត់ត្រូវបានជួយដោយនាយករងគ្រប់គ្រងចំនួនបួន។

[11] www.en.m.wikipedia.org/wiki/, Cambodia and The International Monetary Fund[កម្ពុជានិងមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ], (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល(Board of Governors)គឺជាស្ថាប័នធ្វើការសម្រេចចិត្តខ្ពស់បំផុតរបស់ IMF ។ វាមានអភិបាលមួយរូប និងអភិបាលជំនួសមួយសម្រាប់ប្រទេសសមាជិកនីមួយៗ។ អភិបាលត្រូវបានតែងតាំងដោយប្រទេសជាសមាជិក ហើយជាធម្មតាជារដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ ឬជាប្រធានធនាគារ កណ្តាល។

ខណៈពេលដែលក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានផ្ទេរអំណាចភាគច្រើនរបស់ខ្លួនទៅឱ្យក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិរបស់ IMF វារក្សាសិទ្ធិក្នុងការយល់ព្រមលើការបង្កើនកូតា បែងចែក ឬលុបចោលសិទ្ធិពិសេស (SDR) ការទទួលយកសមាជិកថ្មី ការដកជាកំហិតនៃ សមាជិក និងវិសោធនកម្មមាត្រានៃកិច្ចព្រមព្រៀង និងអនុក្រឹត្យ។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក៏ជ្រើសរើសនាយកប្រតិបត្តិ និងជាអាជ្ញាកណ្តាលចុងក្រោយលើបញ្ហាទាក់ទងនឹងការបកស្រាយមាត្រានៃកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ IMF ។ ការបោះឆ្នោតដោយក្រុមប្រឹក្សា ភិបាលអាចធ្វើឡើងដោយរៀបចំកិច្ចប្រជុំ ឬពីចម្ងាយ (តាមរយៈការប្រើប្រាស់សេវានាំសំបុត្រ សំបុត្រអេឡិចត្រូនិច ទូរសារ ឬប្រព័ន្ធបោះឆ្នោតអនឡាញដែលមានសុវត្ថិភាពរបស់ IMF)។ ការសម្រេចចិត្តត្រូវបានធ្វើឡើងដោយសំឡេងភាគច្រើនបោះឆ្នោលើក លែងតែមានការបញ្ជាក់ផ្សេងទៀតក្នុងមាត្រានៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ IMF និងក្រុមធនាគារពិភពលោកជាធម្មតាជួបប្រជុំគ្នាម្តងក្នុងមួយឆ្នាំក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំរបស់ IMF-World Bank ដើម្បីពិភាក្សាការងាររបស់ស្ថាប័នរៀងៗខ្លួន។ កិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខែកញ្ញា ឬខែតុលា ត្រូវបានរៀបចំឡើងជាទម្លាប់ក្នុងទីក្រុង វ៉ាស៊ីនតោន អស់រយៈពេលពីរឆ្នាំជាប់ៗគ្នា ហើយនៅក្នុងប្រទេសសមាជិកជំនួសនៅឆ្នាំទីបី។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវបានណែនាំដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រីចំនួនពីរ គឺគណៈកម្មាធិការរូបិយវត្ថុ និងហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ (IMFC) និងគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍។

IMFC មានសមាជិកចំនួន ២៤ នាក់ ដែលដកចេញពីក្រុមអភិបាលខេត្តចំនួន ១៩០ និងតំណាងឱ្យប្រទេសជាសមាជិកទាំងអស់។ រចនាសម្ព័ន្ធរបស់វាឆ្លុះបញ្ចាំងពីក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិ និងមណ្ឌលបោះឆ្នោតចំនួន ២៤ របស់ខ្លួន។ IMFC ជួបប្រជុំពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ ក្នុងអំឡុងពេល IMF-World Bank Spring និងកិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីពិភាក្សាអំពីការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធរូបិយវត្ថុ និងហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ សំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើវិសោធនកម្មមាត្រានៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬបញ្ហាផ្សេងទៀតនៃការព្រួយបារម្ភរួមដែលប៉ះពាល់ដល់ សេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។ គណៈកម្មាធិការចេញសេចក្តីថ្លែងការណ៍សង្ខេបទស្សនៈរបស់ខ្លួនបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំនីមួយៗ ផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់កម្មវិធីការងាររបស់ IMF ។ IMFC ដំណើរការដោយឯកច្ឆន្ទ ហើយមិនធ្វើការបោះឆ្នោតជាផ្លូវការទេ។

គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ គឺជាគណៈកម្មាធិការរួម ដែលមានភារកិច្ចផ្តល់ប្រឹក្សាដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ IMF និងធនាគារពិភពលោក លើបញ្ហាទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន និងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍។ គណៈកម្មាធិការនេះមានសមាជិកចំនួន ២៥រូប (ជាធម្មតារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ ឬអភិវឌ្ឍន៍)។ វាតំណាងឱ្យសមាជិកភាពពេញលេញរបស់ IMF និងធនាគារពិភពលោក ហើយភាគច្រើនបម្រើជាវេទិកាសម្រាប់ការកសាងមតិឯកភាពរវាងរដ្ឋាភិ- បាលលើបញ្ហាអភិវឌ្ឍន៍សំខាន់ៗ។

នាយកគ្រប់គ្រងរបស់ IMF គឺជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិរបស់ IMF និងជាប្រធានបុគ្គលិក IMF ។ នាយកគ្រប់គ្រងត្រូវបានតែងតាំងដោយក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិសម្រាប់អាណត្តិបន្តរយៈពេលប្រាំឆ្នាំ ហើយត្រូវបានជួយដោយនាយករងទី ១ និងនាយករងនាយកបីរូប។ អភិបាល និងនាយកប្រតិបត្តិរបស់ IMF អាចតែងតាំងជនជាតិនៃប្រទេសសមាជិកណាមួយរបស់មូលនិធិសម្រាប់តំណែងជានាយកគ្រប់គ្រង។ ទោះបីជាក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិអាចជ្រើសរើសនាយកគ្រប់គ្រងដោយការបោះឆ្នោតភាគច្រើនក៏ដោយ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានធ្វើការតែងតាំងបែបនេះដោយការឯកភាព។ សម្រាប់ការជ្រើសរើសឆ្នាំ ២០១១ ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិបានអនុម័តនីតិវិធីដែលអនុញ្ញាតឱ្យការជ្រើសរើសនាយកគ្រប់គ្រងបន្ទាប់ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលក្ខណៈបើកចំហ ផ្អែកលើគុណសម្បត្តិ និងតម្លាភាព។ ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិបានអនុម័តនីតិវិធីដូចគ្នាដើម្បីគ្រប់គ្រងការជ្រើសរើសនៅឆ្នាំ២០១៦ និង ២០១៩ ។[12]

២.៤ សមាជិកដែលក្នុងមូលនិធិ

ប្រទេសជាច្រើនបានចូលជាសមាជិក ហើយIMF គឺជាអង្គការដែលមានប្រទេសចំនួន១៩០ជាសមាជិក។ សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី៣ ដែលបង្ហាញពីសមាជិកទាំងអស់របស់IMF។

២.៥ អត្តសញ្ញាណ

២.៥.១ ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ

ការិយាល័យកណ្តាល ៧០០ ផ្លូវ១៩ N.W. Washington, D.C. 20431

ទីស្នាក់ការកណ្តាលមានអាគារ២គឺៈច្រកចូលរបស់ភ្ញៀវ HQ1គឺនៅ៧២០ ផ្លូវ១៩ ច្រកចូល NW និង HQ2 គឺនៅកាច់ជ្រុងផ្លូវ ១៩ និង Pennsylvania Avenue។ សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី១ ដែលបង្ហាញពីទីតាំងភូមិសាស្ត្ររបស់IMF។

[12] www.imf.org. International monetary fund organization chart[តារាងអង្គការមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ], (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៧ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

២.៥.២ និមិតសញ្ញា

រូបភាពទី១៖ និមិត្តសញ្ញាមូលនិធិ

២.៥.៣ ចក្ខុវិស័យ

ចក្ខុវិស័យរបស់យើង៖ ដើម្បីក្លាយជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃឧត្តមភាពក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលសេដ្ឋកិច្ច និងការកសាងសមត្ថភាព និងជាមជ្ឈមណ្ឌលចំណេះដឹងសម្រាប់បណ្តាប្រទេសអារ៉ាប់។

- ខិតខំលើកកម្ពស់កំណើនដែលមិនមានអតិផរណាប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដែលផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់មនុស្សទាំងអស់នៃពិភពលោក
- មូលនិធិគួរតែជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃសមត្ថភាពសម្រាប់ស្ថេរភាពនៃប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ
- IMF គួរតែធ្វើការរួមគ្នាជាមួយស្ថាប័នផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីការពារទំនិញសាធារណៈជាសកល
- មូលនិធិគួរតែជាស្ថាប័នបើកចំហ រៀនពីបទពិសោធន៍ និងការសន្ទនា និងសម្របខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់ទៅនឹងកាលៈទេសៈដែលផ្លាស់ប្តូរ។

២.៥.៤ គោលដៅ

លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ សម្របសម្រួលពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយនិរន្តរភាព ធ្វើឱ្យធនធានមានសម្រាប់សមាជិកដែលជួបប្រទះបញ្ហាតុល្យភាពនៃការទូទាត់ការពារ និងជួយជាមួយនឹងការងើបឡើងវិញពីវិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។

២.៥.៥ បេសកកម្ម

បេសកកម្មរបស់យើង៖ ដើម្បីជួយប្រទេសអារ៉ាប់ពង្រឹងសមត្ថភាពមនុស្ស ស្ថាប័ន និងបច្ចេកទេសក្នុងការរៀបចំ និងអនុវត្តគោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុដែលត្រូវការដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមសេដ្ឋកិច្ច និងលើកកម្ពស់កំណើនខ្ពស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងរួមបញ្ចូល។

បេសកកម្មរបស់ IMF គឺលើកកម្ពស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក និងស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ លើកទឹកចិត្តពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅជុំវិញពិភពលោក។

ជំពូកទី៣
តួនាទីរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

ដោយយោងទៅតាមមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ(IMF) បានបែងចែកតួនាទីមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិជា៣ធំៗគឺ៖

៣.១ ការឃ្លាំមើលរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

៣.១.១ និយមន័យ

នៅពេលដែលប្រទេសមួយចូលរួមជាមួយ IMF ខ្លួនយល់ព្រមដាក់កម្មវត្ថុនៃគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួន ទៅនឹងការត្រួតពិនិត្យរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិ។ វាក៏ធ្វើឱ្យមានការប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការបន្តគោលនយោបាយដែលអំណោយផលដល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយសណ្តាប់ធ្នាប់ និងស្ថិរភាពតម្លៃសមហេតុផល ដើម្បីជៀសវាងការក្លែងបន្លំអត្រាប្តូរប្រាក់សម្រាប់អត្ថប្រយោជន៍ប្រកួតប្រជែងមិនស្មើភាព និងផ្តល់ទិន្នន័យដល់ IMF អំពីសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន។ ការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំរបស់ IMF លើសេដ្ឋកិច្ច និងការផ្តល់ដំបូន្មានផ្នែកគោលនយោបាយមានគោលបំណងកំណត់អត្តសញ្ញាណភាពទន់ខ្សោយដែលបង្ក ឬអាចនាំឱ្យមានអស្ថិរភាព ហិរញ្ញវត្ថុ ឬសេដ្ឋកិច្ច។ ដំណើរការនេះត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាការឃ្លាំមើល(surveillance)។[13]

IMF អនុវត្តការឃ្លាំមើលតាមវិធីជាច្រើនដូចជា៖

- ការឃ្លាំមើលប្រទេស (Country surveillance)
- ការឃ្លាំមើលតំបន់ (Regional surveillance)
- ការឃ្លាំមើលជាសកល (Global surveillance)

៣.១.២ ការឃ្លាំមើលប្រទេស

ការឃ្លាំមើលប្រទេសគឺជាដំណើរការដែលកំពុងបន្តដែលបញ្ចប់នៅក្នុងការពិគ្រោះយោបល់ដ៏ទូលំទូលាយជាទៀងទាត់ (ជាធម្មតាប្រចាំឆ្នាំ) ជាមួយប្រទេសសមាជិកនីមួយៗ ដោយមានការពិភាក្សាគ្នាតាមតម្រូវការ។ ការពិគ្រោះយោបល់ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា "ការពិគ្រោះក្នុងមាត្រា IV" ពីព្រោះពួកគេត្រូវបានទាមទារដោយមាត្រា IV នៃមាត្រានៃកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ IMF ។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការពិគ្រោះយោបល់មាត្រា IV ក្រុមអ្នកសេដ្ឋកិច្ចរបស់ IMF ធ្វើទស្សនកិច្ចប្រទេសមួយដើម្បីវាយតម្លៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ហើយ

[13] /www.imf.org. Surveillance[ការឃ្លាំមើល], (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

ពិភាក្សាអំពីគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុរបស់ប្រទេសជាមួយមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល និងធនាគារកណ្តាល។ បេសកកម្មរបស់បុគ្គលិក IMF ក៏ជួបជាញឹកញាប់ជាមួយសមាជិកសភា និងអ្នកតំណាងធុរកិច្ច សហជីពការងារ និងសង្គមស៊ីវិលផងដែរ។

ក្រុមការងាររាយការណ៍ពីការរកឃើញរបស់ខ្លួនទៅកាន់អ្នកគ្រប់គ្រង IMF ហើយបន្ទាប់មកបង្ហាញពួកគេសម្រាប់ការពិភាក្សាទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិ ដែលតំណាងឱ្យប្រទេសសមាជិកទាំងអស់របស់ IMF ។ សេចក្តីសង្ខេបនៃទស្សនៈរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវបានបញ្ជូនបន្តទៅរដ្ឋា-ភិបាលរបស់ប្រទេស។ តាមរបៀបនេះ ទស្សនៈរបស់សហគមន៍ពិភពលោក និងមេរៀននៃបទពិសោធន៍អន្តរជាតិត្រូវបាននាំយកមកអនុវត្តលើគោលនយោបាយជាតិ។ សេចក្តីសង្ខេបនៃការពិភាក្សាភាគច្រើនត្រូវបានចេញផ្សាយនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មាន ហើយត្រូវបានបង្ហោះនៅលើគេហទំព័ររបស់ IMF ក៏ដូចជារបាយការណ៍របស់ប្រទេសភាគច្រើនដែលរៀបចំដោយបុគ្គលិក។

មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ IMF ធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយបណ្តាប្រទេសជាសមាជិករបស់ខ្លួន ជាទូទៅជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីពិនិត្យមើលការអភិវឌ្ឍន៍ និងគោលនយោបាយរបស់សមាជិកនីមួយៗ។ ការពិគ្រោះយោបល់មិនត្រូវបានកំណត់ចំពោះគោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនោះទេ ប៉ុន្តែការប៉ះលើគោលនយោបាយផ្សេងទៀតដែលប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសមួយ រួមទាំងឧទាហរណ៍ កន្លែងដែលពាក់ព័ន្ធទាក់ទងនឹងទីផ្សារការងារ អភិបាលកិច្ច និងបរិស្ថាន។ ជាមួយនឹងសមាហរណកម្មពិភពលោកកាន់តែខ្លាំងនៃទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ IMF ក៏កំពុងពិចារណាលើគណនីមូលធន និងបញ្ហាវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារឱ្យបានច្បាស់លាស់បន្ថែមទៀត ដើម្បីធ្វើការឃ្លាំមើលប្រទេស ក្រុមបុគ្គលិក IMF ធ្វើទស្សនកិច្ចប្រទេស ប្រមូលព័ត៌មានសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ហើយពិភាក្សាជាមួយអាជ្ញាធរអំពីបរិស្ថាន។

ការអភិវឌ្ឍនាមករណ៍ដែលបានកើតឡើងចាប់តាំងពីដំណើរទស្សនកិច្ចលើកចុងក្រោយនេះ និងគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ សារពើពន្ធ និងគោលនយោបាយរចនាសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធដែលប្រទេសកំពុងអនុវត្ត នាយកប្រតិបត្តិសម្រាប់ប្រទេសជាសមាជិកជាធម្មតាចូលរួម។ ជាធម្មតា បុគ្គលិក IMF រៀបចំសេចក្តីថ្លែងការណ៍រួម ឬអនុស្សរណៈដោយសង្ខេបពិភាក្សាជាមួយប្រទេសជាសមាជិក ហើយទុកសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះជាមួយរដ្ឋា-ភិបាល។ ប្រសិនបើប្រទេសមួយសម្រេចចិត្តចេញផ្សាយសេចក្តីថ្លែងការណ៍សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់បុគ្គលិកជាសាធារណៈ IMF ផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៅលើគេហទំព័ររបស់ខ្លួន។ ត្រឡប់មកវិញនៅទីស្នាក់ការ IMF បុគ្គលិករៀបចំរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពិពណ៌នាអំពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចក្នុងប្រទេស និងខ្លឹមសារនៃ

ការពិភាក្សាគោលនយោបាយជាមួយរដ្ឋាភិបាល និងវាយតម្លៃគោលជំហរគោលនយោបាយរបស់ប្រទេស។ បន្ទាប់មកក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិពិភាក្សាអំពីរបាយការណ៍នេះ។ ប្រទេសនេះត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាភិបាលដោយនាយកប្រតិបត្តិរបស់ខ្លួន។ ទស្សនៈដែលបង្ហាញដោយសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចប្រជុំត្រូវបានសង្ខេបដោយប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល (នាយកគ្រប់គ្រង) ឬប្រធានស្តីទី ហើយអត្ថបទសង្ខេបគឺគាំទ្រ។ ប្រសិនបើនាយកប្រតិបត្តិតំណាងឱ្យសមាជិកយល់ព្រម អត្ថបទសង្ខេបត្រូវបានចេញផ្សាយទៅសាធារណៈ រួមជាមួយនឹងឯកសារដើមដំបូង ជាសេចក្តីជូនដំណឹងសាធារណៈ។ នៅក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធឆ្នាំ ២០០០ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ ១២៧ ប្រការ ក្នុងមាត្រាIV ជាមួយបណ្តាប្រទេសជាសមាជិក ដែល ១០៦ បណ្តាលឱ្យមានការចេញលេខកូដសម្ងាត់កូដ PIN ក៏លេចឡើងនៅលើគេហទំព័រIMF។ បន្ថែមពីលើការពិគ្រោះក្នុងមាត្រា IV ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអនុវត្តការឃ្លាំមើលនៅក្នុងការពិភាក្សារបស់ខ្លួនអំពីការរៀបចំហិរញ្ញវត្ថុរបស់ IMF ដែលកំពុងដំណើរការក្នុងការគាំទ្រកម្មវិធីសេដ្ឋកិច្ចរបស់សមាជិក ការរៀបចំហិរញ្ញវត្ថុដែលមានបំណងទុកជាការប្រុងប្រយ័ត្ន និងតាមរយៈកម្មវិធីត្រួតពិនិត្យបុគ្គលិក។[14]

៣.១.៣ ការឃ្លាំមើលក្នុងតំបន់

ការឃ្លាំមើលក្នុងតំបន់ពាក់ព័ន្ធនឹងការពិនិត្យដោយ IMF នៃគោលនយោបាយដែលធ្វើឡើងក្រោមសហជីពរូបិយប័ណ្ណ រួមទាំងតំបន់អឺរ៉ូ សហភាពសេដ្ឋកិច្ច និងរូបិយវត្ថុអាហ្វ្រិកខាងលិច សហគមន៍សេដ្ឋកិច្ច និងរូបិយវត្ថុអាហ្វ្រិកកណ្តាល និងសហភាពរូបិយប័ណ្ណការាបៀនខាងកើត។ របាយការណ៍ទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់ត្រូវបានរៀបចំផងដែរដើម្បីពិភាក្សាអំពីការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងបញ្ហាគោលនយោបាយសំខាន់ៗនៅអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក អឺរ៉ុប មជ្ឈិមបូព៌ា និងអាស៊ីកណ្តាល អនុតំបន់សាហារ៉ាអាហ្វ្រិក និងអឌ្ឍគោលខាងលិច។

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំមួយខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០ នាយកប្រតិបត្តិបានពិភាក្សាអំពីការអភិវឌ្ឍន៍ថ្មីៗ និងបញ្ហាគោលនយោបាយក្នុងតំបន់នៅក្នុងសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចនិងរូបិយវត្ថុអាហ្វ្រិកកណ្តាល (CEMAC)។ ពួកគេបានសរសើរដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ប្រទេសសមាជិក CEMAC (Cameroon, សាធារណរដ្ឋអាហ្វ្រិកកណ្តាល , Chad, សាធារណរដ្ឋកុងហ្គោ, Equitorial Guinea និង Gabon) ដើម្បីពង្រឹងសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច និងត្រួសត្រាយផ្លូវឆ្ពោះទៅរកការបង្កើតទីផ្សារក្នុងស្រុកតែមួយ។ ការកើនឡើងនៃគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចដែលបានបង្កើត និងអនុវត្តនៅកម្រិតតំបន់ មានន័យថា ការពិភាក្សាគោលនយោបាយរបស់ IMF ជាមួយស្ថាប័នក្នុង

[14] Chapter 2 of IMF Country, Global, and Regional Surveillance, Page 17 (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

តំបន់អាចបំពេញបន្ថែមការឃ្លាំមើលទ្វេភាគីប្រកបដោយប្រយោជន៍ ហើយគួរតែជួយសម្រួលដល់ការត្រួតពិនិត្យកម្ម-វិធីដែលគាំទ្រដោយ IMF នៅក្នុងតំបន់ CEMAC ។

នាយកបានកត់សម្គាល់ថា ផ្ទុយទៅនឹងការកែលម្អសេដ្ឋកិច្ចដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍របស់សមាជិកសហគមន៍បន្ទាប់ពីការទម្លាក់តម្លៃនៃ CFA franc នៅដើមឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុក្នុងតំបន់បានធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំងក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ និងនៅក្នុងផ្នែកដំបូងនៃឆ្នាំ១៩៩៩ ។ ការធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃពាណិជ្ជកម្មត្រូវបានធ្វើឱ្យកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងដោយការបាត់បង់ការគ្រប់គ្រងសារពើពន្ធនៅក្នុងប្រទេសធំៗមួយ និងគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុរបស់ធនាគារកណ្តាលក្នុងតំបន់ ក៏ដូចជាជម្លោះក្នុងស្រុកនៅក្នុងប្រទេសពីរផ្សេងទៀត។

ក្នុងបរិបទនេះ នាយកបានស្វាគមន៍ចំពោះការអនុម័តដោយ CEMAC ក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នៃកញ្ចប់គោលនយោបាយក្នុងតំបន់ដែលរៀបចំដោយធនាគារកណ្តាល ដើម្បីលើកកម្ពស់ការបញ្ចូលគ្នានៃគោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច វិន័យសារពើពន្ធ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច។ កញ្ចប់នេះ រួមជាមួយនឹងការងើបឡើងវិញនៃតម្លៃប្រេងអន្តរជាតិ ស្ថានភាពសន្តិសុខក្នុងតំបន់ប្រសើរឡើង និងការកែសម្រួលដែលកំពុងដំណើរការនៅក្នុងប្រទេសសមាជិក គួរតែជួយកែលម្អទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់ក្នុងឆ្នាំ ២០០០ និងលើសពីនេះ។ នាយកបានជំរុញឱ្យរដ្ឋាភិបាលជាសមាជិក និងស្ថាប័នក្នុងតំបន់ចាប់យកឱកាសនៃការបង្កើត CEMAC ដើម្បីបង្កើតក្របខ័ណ្ឌរឹងមាំមួយសម្រាប់ការសម្របសម្រួលយ៉ាងជិតស្និទ្ធនៃគោលនយោបាយសារពើពន្ធ និងរចនាសម្ព័ន្ធ ដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រយ៉ាងរឹងមាំដល់របបអត្រាប្តូរប្រាក់ដែលបានកំណត់ជាទូទៅ។

នាយកបានកត់សម្គាល់ថាការតម្រឹមអត្រាប្តូរប្រាក់នៃខែមករាឆ្នាំ១៩៩៤ បានជួយកែលម្អ ទីតាំងប្រកួតប្រជែងក្នុងតំបន់ និងនាំឱ្យមានការកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងនៃកំណើននៃទិន្នផលក្រណាត់ និងការនាំចេញ។ ខណៈពេលដែលសូចនាករដែលមានបានស្នើថា មុខតំណែងប្រកួតប្រជែងរបស់ CEMAC នៅតែមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ នាយកប្រតិបត្តិបានសង្កត់ធ្ងន់ថា សូចនាករទាំងនោះគួរតែត្រូវបានត្រួតពិនិត្យយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ដោយមើលឃើញពីភាពងាយរងគ្រោះខ្ពស់នៃគណនីចរន្តខាងក្រៅ។ គោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចដ៏ត្រឹមត្រូវ និងវឌ្ឍនភាពសម្រេចចិត្តក្នុងកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធ រួមទាំងអភិបាលកិច្ចដែលប្រសើរឡើង - មានសារៈសំខាន់នៅក្នុងប្រទេសសមាជិកទាំងអស់ ក្នុងការជំរុញកំណើនផលិតភាព រក្សាភាពប្រកួតប្រជែងក្នុងតំបន់ និងលើកកម្ពស់ការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច។

៣.១.៣.១ សហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចនិងរូបិយវត្ថុអាហ្វ្រិកកណ្តាល

ប្រព័ន្ធដែលរំពឹងទុកនៃការឃ្លាំមើលក្នុងតំបន់ទៅវិញទៅមកនៃគោលនយោបាយសារពើពន្ធរបស់ប្រទេសសមាជិកនឹងរួមចំណែកដល់ស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់ CEMAC ។ វិន័យសារពើពន្ធរឹងមាំគួរតែនៅតែជាអាទិភាពសម្រាប់ប្រទេសជាសមាជិកទាំងអស់។ នាយកបានមើលឃើញពីគុណសម្បត្តិនៅក្នុងសំណើដើម្បីណែនាំមូលនិធិស្ថិរភាពប្រេងសម្រាប់ផ្តល់ប្រាក់កម្ចីរបស់ធនាគារកណ្តាលឱ្យកាន់តែសមស្របទៅនឹងគោលបំណងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចកាន់តែទូលំទូលាយ។ ពួកគេបានស្វាគមន៍ចំពោះចេតនាក្នុងការបញ្ចប់យន្តការបច្ចុប្បន្នដែលផ្តល់ឥណទានដោយស្វ័យប្រវត្តិដល់រដ្ឋាភិបាល (ប្រធានបទដើម្បីពិដាន) ក្នុងបរិបទនៃការអភិវឌ្ឍន៍ទីផ្សារមូលបត្ររបស់រដ្ឋាភិបាលក្នុងតំបន់ជា យានជំនិះសម្រាប់ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានមិនមែនធនាគារនៃតម្រូវការកម្ចីក្នុងស្រុករបស់រតនាគារ។

សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានលើកឡើងពីវឌ្ឍនភាពដែលធ្វើឡើងដោយ COBAC ដែលជាគណៈកម្មាការធនាគារក្នុងតំបន់ ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនាគារក្នុងតំបន់ ប៉ុន្តែបានសង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃការបញ្ចប់កម្មវិធីរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធធនាគារភ្លាមៗនៅក្នុងប្រទេសទាំងពីរក្នុងតំបន់ និងសម្រេចបាននូវការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្មពេញលេញនៃធនាគារ។ ពួកគេក៏បានលើកទឹកចិត្តអាជ្ញាធរឱ្យពង្រឹងបន្ថែមទៀតនូវការរៀបចំរបស់ក្រុមហ៊ុនព្រូដិនសលរបស់ពួកគេតាមបន្ទាត់នៃគោលការណ៍ស្នូលសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យធនាគារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយគណៈកម្មាធិការ Basel និងដើម្បីពង្រីកសមត្ថភាពបច្ចេកទេសរបស់ COBAC ។

គុណភាពនៃអន្តរការីហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងតំបន់នឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីដំណើរការកាន់តែប្រសើរឡើងនៃទីផ្សារអន្តរធនាគារក្នុងតំបន់ ការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់កិច្ចព្រមព្រៀងអាជ្ញាបណ្ណតំបន់តែមួយសម្រាប់ធនាគារ និងការប្រកួតប្រជែងកាន់តែច្រើនក្នុងចំណោមស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ។ នាយកបានជំរុញឱ្យ CEMAC ផ្លាស់ទីយ៉ាងឆាប់រហ័សដើម្បីបង្កើតទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុក្នុងតំបន់ដែលមានមុខងារ។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានស្វាគមន៍ចំពោះកំណែទម្រង់គោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មសំខាន់ៗដែលផ្តួចផ្តើមឡើងក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៤ ដោយបណ្តាប្រទេស CEMAC ជាពិសេសការអនុម័តពន្ធគយខាងក្រៅទូទៅ និងសេរីភាវូបនីយកម្មនៃពាណិជ្ជកម្មផ្ទៃក្នុង។ នាយកបានលើកទឹកចិត្តឱ្យអាជ្ញាធរធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្មបន្ថែមទៀត ដោយធ្វើឱ្យរចនាសម្ព័ន្ធសាមញ្ញ កាត់បន្ថយអត្រាពន្ធជាមធ្យម និងលុបបំបាត់របាំងផ្ទៃក្នុងដែលនៅសេសសល់។

នាយកបានសង្កត់ធ្ងន់ថា យុទ្ធសាស្ត្រណាមួយសម្រាប់សមាហរណកម្មក្នុងតំបន់ និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ចត្រូវតែរួមបញ្ចូលការបង្កើតបរិយាកាសច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិរួមដែលអំណោយផលដល់ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន និងការវិនិយោគ និងការបែងចែកធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ពួកគេបានគូសបញ្ជាក់អំពីតម្រូវការក្នុងការអនុវត្តគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីៗនៅក្នុងផ្នែកនៃច្បាប់អាជីវកម្ម ធម្មនុញ្ញវិនិយោគ និងគោលនយោបាយប្រកួតប្រជែង។ នាយកក៏បានសង្កត់ធ្ងន់លើតម្រូវការក្នុងការបង្កើនការផលិតស្ថិតិក្នុងតំបន់ឱ្យបានទាន់ពេលវេលា និងគួរឱ្យទុកចិត្ត ដើម្បីពង្រឹងការឃ្លាំមើលក្នុងតំបន់ និងលើកទឹកចិត្តអាជ្ញាធរឱ្យស្វែងរកជំនួយបច្ចេកទេសនៅក្នុងតំបន់នេះ។

នាយកខ្លះសង្ឃឹមថាប្រទេស CEMAC ដែលមានសិទ្ធិនឹងទទួលបានការបន្ធូរបន្ថយបំណុលក្រោមគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលប្រសើរឡើងសម្រាប់ប្រទេសក្រីក្រដែលមានបំណុលខ្លាំង។

៣.១.៣.២ គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុនិងអត្រាប្តូរប្រាក់នៅក្នុងតំបន់អឺរ៉ូ

នៅខែមីនា ឆ្នាំ២០០០ ដោយពិភាក្សាអំពីគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ និងអត្រាប្តូរប្រាក់នៃតំបន់ចាយប្រាក់អឺរ៉ូ នាយកបានកត់សម្គាល់ថា ទស្សនវិស័យរយៈពេលជិតបានភ្លឺជាមួយនឹងភាពស៊ីជម្រៅ និងការពង្រីកការងើបឡើងវិញ ប៉ុន្តែបញ្ហាប្រឈមគោលនយោបាយសំខាន់នៅតែបង្កើតលក្ខខណ្ឌសម្រាប់កំណើនយ៉ាងឆាប់រហ័សប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ដល់ទីបញ្ចប់នេះ នាយកបានជំរុញឱ្យមានយុទ្ធសាស្ត្ររូបិយវត្ថុដែលផ្តោតលើស្ថិរភាពតម្លៃ គោលនយោបាយសារពើពន្ធជាតិ សំដៅលើកកម្ពស់ការសន្សំសាធារណៈ និងការឆ្លើយតបផ្នែកផ្គត់ផ្គង់អំណោយផល និងការពង្រឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធ។

នាយកបានសរសើរដល់ធនាគារកណ្តាលអឺរ៉ុប (ECB) ចំពោះគោលជំហរគោលនយោបាយដែលបានគាំទ្រដល់សេដ្ឋកិច្ចតំបន់ចាយប្រាក់អឺរ៉ូពេញមួយឆ្នាំ១៩៩៩ ដោយមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្ថិរភាពតម្លៃរយៈពេលមធ្យម។ ខណៈពេលដែលការទទួលស្គាល់ពីតម្រូវការសម្រាប់ការវិលត្រឡប់បន្តិចម្តងៗទៅកាន់ទីតាំងអព្យាក្រឹតជាងនេះនៅពេលដែលវដ្តនេះមានភាពចាស់ទុំ នាយកជាច្រើនបានគិតថាការតំរង់ទិសគាំទ្រនេះគួរតែត្រូវបានរក្សានៅក្នុងឆ្នាំ ២០០០។ ជាពិសេស ពួកគេមិនឃើញមានតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ការកើនឡើងអត្រាការប្រាក់នាពេលអនាគតដ៏ខ្លីនោះទេ។ ពន្លឺនៃភាពយឺតយ៉ាវដែលនៅសេសសល់នៅក្នុងទីផ្សារការងារ និងផលិតផល ល្បឿនបន្តិចម្តងៗដែលវាត្រូវបានកើនឡើង ការសម្របសម្រួលដែលកំពុងមាននៅក្នុងការទាមទារប្រាក់ឈ្នួល និងសម្ពាធតម្លៃធ្លាក់ចុះដែលបណ្តាលមកពីការថយចុះនៃបទប្បញ្ញត្តិនៅក្នុងវិស័យសំខាន់ៗ។ នាយកទាំងនេះក៏បានអះអាងផងដែរថា គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុគួរតែគិតគូរពីតម្រូវការក្នុងការស៊ើបអង្កេត

ដោយប្រុងប្រយ័ត្ននូវរឹមនៃធនធានដែលមិនបានប្រើប្រាស់ ដោយគិតគូរពីសញ្ញាមួយចំនួននៃការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវអតិផរណា-ទិន្នផលពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងតំបន់អឺរ៉ូ ដូចដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។ ម្យ៉ាងវិញទៀត នាយកខ្លះបានមើលឃើញពីហានិភ័យចំពោះស្ថិរភាពតម្លៃនៅលើការកើនឡើង - ក្នុងចំណោមរបស់ផ្សេងទៀត លក្ខខណ្ឌសាច់ប្រាក់ងាយស្រួលក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩ និងការកើនឡើងតម្លៃប្រេង និងទំនិញ។ ពួកគេមានអារម្មណ៍ថាវានៅតែចាំបាច់ក្នុងប្រតិកម្មយ៉ាងឆាប់រហ័សចំពោះការគំរាមកំហែងនៃអតិផរណា។ នាយកទូទៅបានយល់ស្របថាការខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននៃកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធបានផ្តល់នូវឱកាសដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់កំណើនមិនអតិផរណានៅក្នុងតំបន់អឺរ៉ូ និងការថែរក្សាទំនុកចិត្តទីផ្សារ ខណៈពេលដែលអនុញ្ញាតឱ្យគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុផ្តោតលើស្ថិរភាពតម្លៃបន្ត។

ECB បានបោះជំហានយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានដល់សាធារណជនអំពីយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន និងការវាយតម្លៃលើលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ច ប៉ុន្តែនាយកមានអារម្មណ៍ថាតម្លាភាពកាន់តែច្រើនអាចធ្វើឱ្យការគ្រប់គ្រងរូបិយវត្ថុកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព។ ពួកគេបានស្វាគមន៍ចំពោះចេតនារបស់ ECB ក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយការព្យាករណ៍ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច រួមទាំងការព្យាករណ៍អតិផរណា ដែលដោយមិនបង្ហាញពីការចាកចេញពីយុទ្ធសាស្ត្រគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុដែលទទួលយកនោះ នឹងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីរបៀបដែល ECB បង្កើតទស្សនៈរបស់ខ្លួនលើទស្សនវិស័យអតិផរណា និងបង្កើនភាពជឿជាក់ និងការព្យាករណ៍នៃគោលនយោបាយ។

ប្រឆាំងនឹងផ្ទៃខាងក្រោយនៃសកម្មភាពកាន់តែខ្លាំងនៅក្នុងតំបន់អឺរ៉ូ និងអតុល្យភាពនៃគណនីមូលធនបច្ចុប្បន្ន និងមូលធនក្នុងចំណោមតំបន់រូបិយប័ណ្ណសំខាន់ៗ នាយកបានយល់ស្របថា ភាពទន់ខ្សោយរបស់ប្រាក់អឺរ៉ូគឺមិនចង់បាន។ ការឆ្លើយតបនៃអត្រាប្តូរប្រាក់យឺតយ៉ាវនៃលំហូរពាណិជ្ជកម្ម ពួកគេបានសង្កត់ធ្ងន់ថាអាចធ្វើឱ្យគំរូអតុល្យភាពពាណិជ្ជកម្មដែលមានស្រាប់កាន់តែអាក្រក់ និងបង្កើនហានិភ័យនៃការប្តូរអត្រាប្តូរប្រាក់ភ្លាមៗ និងសម្ពាធអ្នកការពារ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាយកបានសង្កេតឃើញថា ប្រតិកម្មគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុគឺសមស្របតែចំពោះមុខការគំរាមកំហែងដល់ស្ថិរភាពតម្លៃរយៈពេលមធ្យមប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះវិសាលភាពដែលប្រាក់អឺរ៉ូខ្សោយបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីទីតាំងវដ្តទាក់ទងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក និងតំបន់ចាយប្រាក់អឺរ៉ូ ក៏ដូចជាការព្រួយបារម្ភរបស់ទីផ្សារអំពីភាពរឹងនៃរចនាសម្ព័ន្ធដែលអាចបំផ្លាញនិរន្តរ-ភាពនៃការពង្រីក ការឆ្លើយតបរូបិយវត្ថុក្នុងករណីដែលគ្មានហានិភ័យច្បាស់លាស់ចំពោះ ស្ថិរភាពតម្លៃនឹងធ្វើតិចតួចដើម្បីពង្រឹងរូបិយប័ណ្ណ។ នៅក្នុងទស្សនៈ

របស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ការស្ទុះងើបឡើងវិញនៃប្រាក់អឺរ៉ូនឹងមកពីទីផ្សារដែលមានភាពសមស្របទៅនឹងភាពរឹងមាំជាមូលដ្ឋាននៃសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ចាយប្រាក់អឺរ៉ូ ការរួបរួមគ្នាជារង្វង់កាន់តែច្រើនរវាងសហរដ្ឋអាមេរិក និងតំបន់ចាយប្រាក់អឺរ៉ូ និងការរីកចំរើនកាន់តែច្រើនលើកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធ និងសារពើពន្ធនៅក្នុងផ្នែកជាច្រើនប្រទេសក្នុងតំបន់អឺរ៉ូ។

នាយកបានទទួលស្គាល់ពីវឌ្ឍនភាពឆ្ពោះទៅរកនិរន្តរភាពសារពើពន្ធក្នុងការដំណើរការរហូតដល់ដំណាក់កាលទី៣ នៃសហភាពសេដ្ឋកិច្ច និងរូបិយវត្ថុអ៊ឺរ៉ុប ដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី ១ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៩។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាយកភាគច្រើនបានចង្អុលបង្ហាញថា កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកែសម្រួលបានធ្លាក់ចុះក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨-១៩៩៩ ហើយត្រូវការ នឹងត្រូវបានពង្រឹងឡើងវិញ។ ការកែលម្អបែបនេះគឺចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតវិសាលភាពសម្រាប់គោលនយោបាយសារពើពន្ធដែលសម្រេចបាន ដែលមានសារៈសំខាន់ជាពិសេសនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុឯកសណ្ឋាន។ នាយកទាំងនេះបានបង្ហាញថា ទោះបីជាកម្មវិធីស្ថិរភាពដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសម្រាប់ឆ្នាំ ២០០២-២០០៣ មានករណីខ្លះមានមហិច្ឆតាច្រើនជាងកម្មវិធីមុនៗក្នុងការស្នើសុំកាត់បន្ថយពន្ធក៏ដោយ កម្មវិធីមិនបានទៅឆ្ងាយគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការផ្តល់តំបន់ទាំងមូលជាមួយនឹងតម្រូវការចាំបាច់នោះទេ។ ការកែលម្អសមតុល្យបឋមនៃរចនាសម្ព័ន្ធ និងការកាត់បន្ថយបន្ទុកពន្ធ។

នៅក្នុងការកំណត់វដ្តដែលបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង នាយកបានសង្កត់ធ្ងន់ថាគោលដៅដែលអាចគ្រប់គ្រងបានសម្រាប់ឆ្នាំ ២០០៣ គួរតែរួមបញ្ចូលការសម្រេចបានសមតុល្យសារពើពន្ធ ឬអតិរេកនៅក្នុងបណ្តាប្រទេសក្នុងតំបន់អឺរ៉ូទាំងអស់ និងការកាត់បន្ថយសមាមាត្រចំណូលពីតំបន់អឺរ៉ូទៅ GDP ។ ពួកគេក៏បានសង្កត់ធ្ងន់លើតម្រូវការក្នុងការធានាឱ្យមានភាពប្រសើរឡើងជាប់លាប់នៅក្នុងមុខតំណែងសារពើពន្ធនៃប្រទេសភាគច្រើនតាមរយៈការធ្វើកំណែទម្រង់បន្ថែមលើការថែទាំសុខភាព និងការកែប្រែប្រព័ន្ធសោធននិវត្តន៍ដើម្បីធានាការកាត់បន្ថយការចំណាយសាធារណៈយូរអង្វែង។ ការរឹតបន្តឹងលើការចំណាយបែបនេះមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការអនុញ្ញាតឱ្យអត្រាពន្ធត្រូវបានកាត់បន្ថយយ៉ាងខ្លាំងពីកម្រិតបច្ចុប្បន្ន ខណៈពេលដែលរក្សាបាននូវភាពប្រុងប្រយ័ត្នសារពើពន្ធ និងសម្រេចបានសមតុល្យសារពើពន្ធប្រហាក់ប្រហែល ឬអតិរេកដែលរំពឹងទុកក្រោមកតិកាសញ្ញាស្ថិរភាព និងកំណើន។

ខណៈពេលដែលបណ្តាប្រទេសក្នុងតំបន់ចាយប្រាក់អឺរ៉ូមានការវិវឌ្ឍគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងការកែទម្រង់ផលិតផល សេវាកម្ម និងទីផ្សារមូលធន យុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់តំបន់ចាយប្រាក់អឺរ៉ូនៅមានកម្រិតក្នុងវិសាល

ភាពនៅឡើយ។ ដើម្បីបន្តកាត់បន្ថយភាពអត់ការងារធ្វើទូទាំងតំបន់ នាយកបានជំរុញឱ្យរដ្ឋាភិបាលពន្លឿនកំណែទម្រង់ទីផ្សារការងារ។

នៅក្នុងទីផ្សារការងារ នាយកភាគច្រើនមានអារម្មណ៍ថា ប្រទេសជាច្រើនចាំបាច់ត្រូវវាយតម្លៃឡើងវិញនូវលក្ខខណ្ឌសិទ្ធិទទួលបានសំណងគ្មានការងារធ្វើ និងជំនួយសុខុមាលភាព លើកកម្ពស់រចនាសម្ព័ន្ធប្រាក់ឈ្នួលដែលមិនសូវតឹងរ៉ឹង និងខុសគ្នា និងពង្រីកវិសាលភាពនៃកម្មវិធីវិជ្ជា ជីវៈ និងកម្មសិក្សាដែលមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត។ នៅក្នុងទីផ្សារផលិតផល និងសេវាកម្ម នាយកបានស្វាគមន៍ចំពោះវឌ្ឍនភាពដែលកំពុងបន្តក្នុងការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្ម និងនិយតកម្ម ប៉ុន្តែបានអំពាវនាវឱ្យមានការខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀតដើម្បីទប់ស្កាត់ផលប៉ះពាល់ជាប្រយោជន៍នៃការប្រកួតប្រជែង។ ពួកគេបានលើកឡើងពីវិសាលភាពដ៏ធំទូលាយសម្រាប់ការបើកបន្ថែមទៀតនូវលទ្ធភាពចូលទៅកាន់វិស័យដែលនៅមានជំរក ក៏ដូចជាការដកចេញនូវឧបសគ្គផ្នែករដ្ឋបាលចំពោះការបង្កើតអាជីវកម្ម និងការបង្កើតការងារក្នុងវិស័យសេវាកម្ម និងសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម។

ជាចុងក្រោយ នាយកមួយចំនួនបានកត់សម្គាល់ថា សេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្មបានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍សំខាន់ៗមិនត្រឹមតែសម្រាប់ការបង្កើនសក្តានុពលកំណើនពិភពលោកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់ប្រទេសចាយប្រាក់អឺរ៉ូខ្លួនឯង ទាក់ទងនឹងផលប៉ះពាល់សម្រាប់តម្លៃក្នុងស្រុក ការបែងចែកធនធាន និងទីតាំងខាងក្រៅ។ ពួកគេបានលើកទឹកចិត្តដល់ប្រទេសប្រើប្រាស់ប្រាក់អឺរ៉ូ ឱ្យអនុញ្ញាតឱ្យមានការបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានទីផ្សារសម្រាប់ការនាំចេញពីប្រទេសដែលមានចំណូលទាប និងមធ្យម ដោយកត់សម្គាល់ថាការការពារពាណិជ្ជកម្ម ជាពិសេសក្នុងវិស័យកសិកម្មនៅតែមានកម្រិតខ្ពស់។[15]

៣.១.៤ ការឃ្លាំមើលជាសាកល

ការឃ្លាំមើលជាសាកលរួមបញ្ចូលការពិនិត្យឡើងវិញដោយក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិរបស់ IMF អំពីនិន្នាការ និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។ ការត្រួតពិនិត្យសំខាន់ៗគឺផ្អែកលើរបាយការណ៍ទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក របាយការណ៍ស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុសកល ដែលគ្របដណ្តប់លើការអភិវឌ្ឍន៍ ការរំពឹងទុក និងបញ្ហាគោលនយោបាយនៅក្នុងទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ និងកម្មវិធីត្រួតពិនិត្យសារពើពន្ធ ដែលវិភាគការវិវត្តចុងក្រោយបំផុតនៃហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។ របាយការណ៍ទាំងបីត្រូវបានបោះពុម្ពពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ ជាមួយនឹងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពត្រូវបានផ្តល់ជូនជារៀងរាល់ត្រីមាស។ លើសពីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិមានការពិភាក្សាក្រៅផ្លូវការញឹកញាប់បន្ថែមទៀតលើការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងទីផ្សារពិភពលោក។

[15] Chapter 2 of IMF Country, Global, and Regional Surveillance, Page 25

៣.១.៤.១ ទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក

ការដឹកនាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិក្នុងការឃ្លាំមើលសកលគឺផ្អែកលើរបាយការណ៍បុគ្គលិកស្តីពីទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក ដែលមានការវិភាគយ៉ាងទូលំទូលាយអំពីទស្សនវិស័យសម្រាប់សេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក ប្រទេសនីមួយៗ និងតំបន់ និងការពិនិត្យមើលបញ្ហាប្រធានបទ។ ទោះបីជារបាយការណ៍ទាំងនេះជាធម្មតាត្រូវបានរៀបចំ (និងបោះពុម្ព) ពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំក៏ដោយ ពួកគេអាចនឹងត្រូវបានផលិតញឹកញាប់ជាងប្រសិនបើការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័សនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកជានា។

ក្នុងកំឡុងឆ្នាំសារពើពន្ធឆ្នាំ២០០០ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានជួបប្រជុំចំនួនពីរលើក ដើម្បីពិភាក្សាអំពីទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកៈ នៅខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ និងក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ២០០០។ ការពិភាក្សាទាំងនេះផ្តោតលើការពង្រឹងការងើបឡើងវិញនៃសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។

នៅឯការពិភាក្សាអំពីទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោករបស់ពួកគេក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នាយកបានស្វាគមន៍ការពង្រឹងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកក្នុងកំឡុងឆ្នាំ ១៩៩៩ មកដល់បច្ចុប្បន្ន ដែលដឹកនាំដោយការងើបឡើងវិញយ៉ាងឆាប់រហ័សនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ីភាគច្រើនដែលរងគ្រោះដោយវិបត្តិ និងក្នុងកម្រិតតិចជាងនៅក្នុងប្រទេសរុស្ស៊ី។ ការចង្អុលបង្ហាញបឋមនៃការផ្លាស់ប្តូរដែលបានរង់ចាំជាយូរមកហើយនៅក្នុងប្រទេសជប៉ុន; លទ្ធផលល្អជាងការរំពឹងទុកនៅក្នុងប្រទេសប្រេស៊ីល; ការពង្រឹងសកម្មភាពនៅក្នុងភាគច្រើននៃអឺរ៉ុបខាងលិច; និងកំណើនជាបន្តនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចអាមេរិក។ ការកាត់បន្ថយភាពតានតឹងនៅក្នុងទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុកំពុងគាំទ្រដល់កំណើននៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើន ដែលមួយចំនួនក៏ត្រូវបានជួយដោយការកើនឡើងនៃតម្លៃទំនិញសំខាន់ៗមួយចំនួន រួមទាំងប្រេងផងដែរ។ សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងពិភពឧស្សាហកម្មកំពុងត្រូវបានគាំទ្រដោយអតិផរណាជាទូទៅ អត្រាការប្រាក់ទាប និងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវមុខតំណែងសារពើពន្ធនៅក្នុងករណីភាគច្រើន។ នាយកក៏បានឯកភាពជាមួយនឹងការព្យាករណ៍របស់បុគ្គលិកអំពីការកើនឡើងបន្ថែមទៀតនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០០ ជាមួយនឹងការរំពឹងទុកថានឹងមានការថយចុះតិចតួចនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក និងកាណាដា ច្រើនជាងការប៉ះប៉ូវដោយសកម្មភាពកាន់តែខ្លាំងនៅក្នុងប្រទេសឧស្សាហកម្មផ្សេងទៀត និងនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនភាគច្រើន។ ខណៈពេលដែលនាយកបានយល់ស្របថាហានិភ័យជុំវិញការព្យាករណ៍ទាំងនេះហាក់ដូចជាមានតុល្យភាពល្អ មនុស្សជាច្រើនបានសង្កត់ធ្ងន់លើភាពមិនច្បាស់លាស់នៅក្នុងទស្សនវិស័យ។ ការព្រួយបារម្ភជាពិសេសគឺផលប៉ះពាល់ដែលអាចកើតមាននៃការធ្លាក់ចុះនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។ នាយកភាគច្រើនបានយល់ស្របថាការធ្លាក់ចុះបែបនេះគឺជៀសមិនរួច ហើយ

ចាំបាច់ដោយសារការកើនឡើងអតុល្យភាពក្នុងស្រុក និងខាងក្រៅនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចអាមេរិក។ យ៉ាងណាក៏ដោយ មានអ្នកខ្លះបានកត់សម្គាល់ថា ការផ្លាស់ប្តូរដោយរលូនទៅកាន់អត្រាកំណើនយឺតជាង និងមាននិរន្តរភាពជាងនេះ មិនអាចត្រូវបានគេចាត់ទុកជាការស្រេចទេ។ ជាងនេះទៅទៀត ពួកគេ និងនាយកផ្សេងទៀតបានចោទសួរថា តើកំណើននៅក្នុងប្រទេសជប៉ុន និងអឺរ៉ុបនឹងមានភាពរឹងមាំគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទូទាត់សងសម្រាប់ការរីកលូតលាស់យឺតនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកដែរឬទេ។

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំខែមីនាឆ្នាំ ២០០០ របស់ពួកគេស្តីពីទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក នាយកបានកត់សម្គាល់ដោយពេញចិត្តចំពោះការងើបឡើងវិញយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ និងការរំពឹងទុកនៃកំណើនកាន់តែខ្លាំងនៅឆ្នាំ ២០០០។ ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុសកលបានប្រសើរឡើងយ៉ាងខ្លាំងក្នុងអំឡុងឆ្នាំមុន។ ជាមួយនឹងកំណើនកើនឡើងស្ទើរតែគ្រប់តំបន់នៃពិភពលោក។ នាយកបានកត់សម្គាល់ថា ភាពរឹងមាំគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃសេដ្ឋ-កិច្ចសហរដ្ឋអាមេរិក និងកំណើនដ៏រឹងមាំដែលជាក់ស្តែងនៅអឺរ៉ុបខាងលិចបានផ្តល់ការគាំទ្រដ៏សំខាន់សម្រាប់ការងើបឡើងវិញលឿនជាងការរំពឹងទុកនៅអាស៊ី អាមេរិកឡាទីន និងតំបន់ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនផ្សេងទៀត។ សកម្មភាពដែលបានកំណត់ដើម្បីធ្វើឱ្យស៊ីជម្រៅកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកែសម្រួល និងកំណែទម្រង់ដោយអ្នកបង្កើតគោលនយោបាយនៅក្នុងប្រទេសដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយវិបត្តិ រួមជាមួយនឹងការគាំទ្រពីសហគមន៍អន្តរជាតិ ក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរ។ នាយកបានពិចារណាថា យ៉ាងហោចណាស់ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីខាងមុខ ការព្យាករណ៍បុគ្គលិកសម្រាប់កំណើនពិភពលោកប្រហែលជាត្រូវការការកែតម្រូវលើទិសដៅកើនឡើង។

ជាមួយគ្នានេះ នាយកបានសម្តែងការព្រួយបារម្ភមួយចំនួនអំពីសក្តានុពលសម្រាប់ការកែតម្រូវតម្លៃភាគហ៊ុនដែលមានតម្លៃខ្ពស់នៅជុំវិញពិភពលោក (ជាពិសេសនៅក្នុងវិស័យបច្ចេកវិទ្យា និងព័ត៌មាន) សញ្ញាចម្រុះទាក់ទងនឹងការងើបឡើងវិញនៃសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងប្រទេសជប៉ុន ភាពងាយរងគ្រោះក្នុងការលេចឡើង។ តំបន់ទីផ្សារ និងលទ្ធភាពដែលការកើនឡើងនៃអតុល្យភាពសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុសកលអាច ប្រសិនបើមិនមានការត្រួតពិនិត្យទេនោះ រំខានដល់កំណើនពិភពលោក។ ការកើនឡើងជានិរន្តរភាពនៃតម្រូវការក្នុងស្រុកនៅអឺរ៉ុបខាងលិច និងប្រទេសជប៉ុន រួមជាមួយនឹងការថយចុះមួយចំនួននៃកំណើនរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក នឹងជួយឱ្យសម្រេចបាននូវគំរូកំណើនដែលមានតុល្យភាពជាងមុនក្នុងចំណោមប្រទេសឧស្សាហកម្មធំៗ។ នាយកជាច្រើនបានលើកឡើងពីភាពមិនច្បាស់លាស់បន្ថែមដែលកើតឡើងពីការកើនឡើងនៃតម្លៃប្រេងពិភពលោក។ ដោយមើលឃើញពីកង្វល់ទាំងនេះ ហើយទោះបីជាមានភាពប្រសើរឡើងជារួមនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកក៏ដោយ អ្នក

បង្កើតគោលនយោបាយនៅទូទាំងពិភពលោកបានប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗ ប៉ុន្តែមានភាពខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងទូលំទូលាយ។ នៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួន គោល-នយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចត្រូវតែតម្រង់ឆ្ពោះទៅរកការផ្តល់ការគាំទ្រជាបន្តសម្រាប់ការងើបឡើងវិញ ខណៈដែលនៅកន្លែងផ្សេងទៀត ការពង្រឹងជំហរ ម៉ាក្រូសេដ្ឋ-កិច្ចគឺប្រហែលជាត្រូវការជាចាំបាច់ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃការឡើងកំដៅ។ កាន់តែទូលំទូលាយទស្សនវិស័យសម្រាប់កំណើនប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ស្ទើរតែទាំងអស់ និងនៅក្នុងប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចជឿនលឿនជាច្រើននឹងត្រូវបានពង្រឹងដោយការកែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធកាន់តែខ្លាំងក្លា និងទូលំទូលាយ។

៣.១.៤.២ ការអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងតំបន់រូបិយប័ណ្ណសំខាន់ៗ

ក្នុងការពិចារណាលើការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក នាយកបានឃើញសញ្ញាមួយចំនួននៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចយឺត បើទោះបីជាមានការកើនឡើងអត្រាការប្រាក់ជាច្រើនដោយធនាគារកណ្តាលអាមេរិកក៏ដោយ។ ជាការពិត កំណើនបានកើនឡើងដល់ដំណាច់ឆ្នាំ ១៩៩៩។ ពួកគេបានស្នើថា ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃការវិនិយោគដ៏រឹងមាំ និងកំណើនផលិតភាព ការបន្ថយសម្ពាធប្រាក់ឈ្នួល និងអតិផរណាទាបដែលកំពុងបន្ត ដែលបណ្តាលមកពីការផ្លាស់ប្តូរជាមូលដ្ឋាននៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ច បានបង្កើនអត្រាកំណើនសក្តានុពលរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាយកជាច្រើនមានការព្រួយបារម្ភអំពីការកើនឡើងនូវអតុល្យភាពខាងក្នុង និងខាងក្រៅនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ច ដែលអមជាមួយនឹងការពង្រីកដ៏យូរ រួមទាំងឱនភាពគណនីចរន្តខ្ពស់កំណត់ត្រា ការសន្សំឯកជនសុទ្ធអវិជ្ជមានខ្លាំង និងការវាយតម្លៃទីផ្សារភាគហ៊ុនខ្ពស់។ នាយកបានទទួលស្គាល់តួនាទីស្នូលដែលតម្រូវការរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកបានដើរតួក្នុងការគាំទ្រការងើបឡើងវិញនៅទូទាំងពិភព-លោក ក៏ដូចជា សារៈសំខាន់នៃបរិយាកាសវិនិយោគក្នុងស្រុកដ៏រឹងមាំ និងការកើនឡើងនៃការសន្សំជាតិក្នុងការវិវត្តនៃគណនីចរន្ត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាយកជាច្រើនបានយល់ស្របថា ការពង្រឹងបន្ថែមមួយចំនួននៅក្នុងអត្រាការប្រាក់របស់សហរដ្ឋអាមេរិក ប្រហែលជាជៀសមិនរួចអវត្តមានសញ្ញាច្បាស់លាស់នៃតម្រូវការកម្រិតមធ្យម។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាយកខ្លះបានកត់សម្គាល់ថា ការកើនឡើងបន្ថែមទៀតនៃអត្រាការប្រាក់របស់សហរដ្ឋអាមេរិកអាចកំណត់ការរំពឹងទុកសម្រាប់ការងើបឡើងវិញប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនសំខាន់ៗមួយចំនួន ជាពិសេសក្នុងចំណោមបណ្តាប្រទេសនៅអាមេរិកឡាទីនដែលទាមទារហិរញ្ញប្បទានពីខាងក្រៅយ៉ាងសំខាន់ក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខនេះ។ នាយកទាំងនេះបានតស៊ូមតិអំពីវិធីសាស្ត្រប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការរឹតបន្តឹងរូបិយវត្ថុបន្ថែមទៀត ហើយបានពិចារណាថា ផ្ទុយទៅវិញ ការពឹងផ្អែកលើ

ការបង្រួបបង្រួមសារពើពន្ធបន្ថែមទៀតដើម្បីពន្យឺតកំណើនតម្រូវការក្នុងស្រុកនឹងជៀសវាងហានិភ័យនៃផលប៉ះពាល់លើទីផ្សារមូលធនពិភពលោក។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេបានទទួលស្គាល់ថា ការអនុវត្តការរឹតបន្តឹងសារពើពន្ធបន្ថែមជាមួយនឹងថវិកាដែលមានអតិរេករួចហើយ អាចបង្ហាញពីការលំបាកផ្នែកនយោបាយ។ ជាទូទៅ នាយកបានយល់ស្របថាការជំរុញសារពើពន្ធបន្ថែមទៀត ទោះជាតាមរយៈការកាត់បន្ថយពន្ធយ៉ាងច្រើន ឬការកើនឡើងការចំណាយក៏ដោយ វានឹងមានគ្រោះថ្នាក់ក្នុងកាលៈទេសៈនេះ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេបានប្រកែកថា ការកើនឡើងស្វាគមន៍ក្នុងការសន្សំសាធារណៈ គួរតែត្រូវបានកំណត់យ៉ាងទូលំទូលាយដើម្បីកាត់បន្ថយបំណុល និងបំពេញតម្រូវការសារពើពន្ធរយៈពេលវែងដែលទាក់ទងនឹងចំនួនប្រជាជនវ័យចំណាស់។

ងាកទៅប្រទេសជប៉ុន នាយកបានយល់ស្របថា សូចនាករសេដ្ឋកិច្ចបានផ្តល់សញ្ញាមិនច្បាស់លាស់ទាក់ទងនឹងការរំពឹងទុកសម្រាប់ការងើបឡើងវិញ។ ទិន្នន័យស្តីពី GDP ត្រីមាសទី ៤ ឆ្នាំ ១៩៩៩ រួមជាមួយនឹងនិន្នាការនៃការចំណាយគ្រួសារ បានបញ្ជាក់ថា សកម្មភាពពិតប្រាកដបានធ្លាក់ចុះម្តងទៀត បន្ទាប់ពីការកើនឡើងរយៈពេលខ្លីនៅក្នុងឆមាសទីមួយនៃឆ្នាំ ១៩៩៩ ខណៈពេលដែលសន្ទស្សន៍នៃសូចនាករឈានមុខគេបានផ្តល់វិសាលភាពសម្រាប់សុទិដ្ឋិនិយមបន្ថែមទៀតអំពីទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ច។

នាយកភាគច្រើនបានចាត់ទុកថាការស្ទុះងើបឡើងវិញដ៏រឹងមាំ និងនិរន្តរភាពនៅក្នុងប្រទេសជប៉ុនដែលដឹកនាំដោយតម្រូវការក្នុងស្រុកឯកជននៅតែមើលទៅឆ្ងាយបន្តិច ហើយដូច្នេះគោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចដែលគាំទ្រគួរតែត្រូវបានរក្សា។ នាយកបានយល់ស្របថា គោលនយោបាយគ្មានការប្រាក់របស់ប្រទេសជប៉ុននៅតែសមរម្យសម្រាប់គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ ដោយមួយចំនួនបានស្នើឱ្យមានការបន្ធូរបន្ថយលក្ខខណ្ឌរូបិយវត្ថុបន្ថែមទៀត ជាពិសេសប្រសិនបើប្រាក់យ៉េនត្រូវឡើងថ្លៃម្តងទៀត។ នាយកខ្លះក៏បានពិចារណាផងដែរថា ការដាក់ចេញនូវក្របខ័ណ្ឌកំណត់គោលដៅអតិផរណា អាចជួយកែលម្អក្របខណ្ឌរូបិយវត្ថុ។ នាយកភាគច្រើនជឿថាគោលនយោបាយសារពើពន្ធក៏គួរតែបន្តគាំទ្រការងើបឡើងវិញ ទោះបីជាពួកគេមួយចំនួនបានស្នើថាការផ្តោតអារម្មណ៍គួរតែចាប់ផ្តើមឆ្ពោះទៅរកការបង្រួបបង្រួមសារពើពន្ធក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ដោយសារការកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃបំណុលសាធារណៈ សម្ពាធលើអត្រាការប្រាក់រយៈពេលវែង និងតម្រូវការក្នុងការដោះស្រាយជាមួយនឹងសម្ពាធសារពើពន្ធកាន់តែខិតជិតពីការរៀបចំប្រាក់សោធនសាធារណៈ។ នៅក្នុងការតភ្ជាប់នេះ នាយកមួយចំនួនមានការព្រួយបារម្ភអំពីប្រសិទ្ធភាពនៃកញ្ចប់សារពើពន្ធដែលទទួលបានជោគជ័យដើម្បីដាក់សេដ្ឋកិច្ចឱ្យដើរលើផ្លូវរីកចម្រើនដោយនិរន្តរភាព។ នាយកបានគូសបញ្ជាក់អំពីតួនាទីដ៏សំខាន់នៃកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធក្នុងការជំរុញទំនុកចិត្ត ហើយដូច្នេះការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃគោលនយោបាយម៉ាក្រូ

សេដ្ឋកិច្ចរបស់ជប៉ុន ដោយកត់សម្គាល់ផងដែរថា ជាមួយនឹងអត្រាការប្រាក់សូន្យ និងកម្រិតបំណុលសាធារណៈខ្ពស់ វិសាលភាពសម្រាប់គោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចបន្តពង្រីកអាចនឹងឈានដល់ដែនកំណត់របស់វា។ ប្រឆាំងនឹងប្រវត្តិនេះ នាយកមានការព្រួយបារម្ភអំពីការពន្យារពេលក្នុងការអនុវត្តកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗមួយចំនួន និងអ្វីដែលពួកគេយល់ថាជាការចុះខ្សោយនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងទៀត។ ពួកគេជឿថា ខណៈពេលដែលការកែតម្រូវរចនាសម្ព័ន្ធអាចមានផលប៉ះពាល់ធ្លាក់ចុះលើវិស័យមួយចំនួន វានឹងលើសពីការប៉ះប៉ូវតាមពេលវេលា ដោយការកែលម្អដោយផ្អែកលើភាពទូលំទូលាយនៃទំនុកចិត្ត និងសកម្មភាពដែលនឹងអនុវត្តតាមវិធានការដើម្បីធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មទីផ្សារក្នុងស្រុក ពង្រឹងប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ និងដោះស្រាយភាពទន់ខ្សោយនៃរចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

នាយកបានស្វាគមន៍ចំពោះការទទួលយកដោយទំនុកចិត្ត និងសកម្មភាពនៅក្នុងតំបន់អឺរ៉ូ។ ពួកគេបានកត់សម្គាល់ពីភាពប្រសើរឡើងនៃដំណើរការសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចធំជាងគេនៅក្នុងតំបន់ ប៉ុន្តែបានសង្កេតឃើញថា កំណើននៅតែមានភាពស្វាហាប់ជាងនៅក្នុង បណ្តាប្រទេសតូចៗមួយចំនួន។ គោលនយោបាយសារពើពន្ធត្រូវដើរតួនាទីកណ្តាលក្នុងការសម្របសម្រួលហានិភ័យនៃការឡើងកំដៅខ្លាំងក្នុងចំណោមប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចរីកលូតលាស់លឿន ទោះបីជាការកែសម្រួលសារពើពន្ធអាចនឹងមានភាពលំបាកខាងផ្នែកនយោបាយ ដោយសារអតិផរណាកើតមានក្នុងប្រទេសមួយចំនួនក្នុងចំណោមប្រទេសទាំងនេះក៏ដោយ។ កម្មវិធីទូលំទូលាយនៃកំណែទម្រង់សារពើពន្ធក៏ត្រូវបានទាមទារផងដែរនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ចាយប្រាក់អឺរ៉ូភាគច្រើន ដើម្បីកាត់បន្ថយសម្ពាធនៃការចំណាយបច្ចុប្បន្ន និងរយៈពេលវែង និងផ្តល់នូវវិសាលភាពកាន់តែច្រើនសម្រាប់ការបន្ធូរបន្ថយពន្ធ។ នាយកបានអះអាងថាការងើបឡើងវិញដែលកំពុងដំណើរការបានផ្តល់ឱកាសដ៏សំខាន់មួយដើម្បីជំរុញការកែទម្រង់សារពើពន្ធទាំងនេះ និងជាមួយនឹងការកែតម្រូវរចនាសម្ព័ន្ធបន្ថែម ជាពិសេសនៅក្នុងទីផ្សារការងារ និងផលិតផល ដើម្បីជួយទ្រទ្រង់ការងើបឡើងវិញ។ ខណៈពេលដែលនាយកទាំងអស់បានយល់ស្របថាគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុគួរតែបន្តផ្តោតលើការរក្សាអតិផរណាទាបនោះ អ្នកខ្លះបានគិតថាលក្ខខណ្ឌរូបិយវត្ថុគួរតែបន្តគាំទ្រការស្ទុះងើបឡើងវិញនៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃការធ្លាក់ចុះនៅតែបង្ហាញឱ្យឃើញនៅក្នុងតំបន់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាយកខ្លះទៀតបានស្នើថា លក្ខខណ្ឌរូបិយវត្ថុមានភាពរឹងមាំអាចត្រូវបានគេរំពឹងទុកនៅឆ្នាំខាងមុខ ដោយសារហានិភ័យនៃសម្ពាធតម្លៃ - រួមទាំងទីផ្សារទ្រព្យសកម្ម - កំពុងអភិវឌ្ឍនៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួន។

៣.១.៤.៣ តម្លៃទ្រព្យសកម្ម

ក្នុងការពិចារណាលើការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងប្រទេសជឿនលឿន នាយកបានយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសចំពោះនិន្នាការនៃតម្លៃទ្រព្យសកម្ម។ ពួកគេបានកត់សម្គាល់ថាអតិផរណាតម្លៃទ្រព្យសកម្មគឺជាកង្វល់ទូទៅដែលគ្របដណ្តប់លើសហរដ្ឋអាមេរិក និងភាគច្រើននៃអឺរ៉ុបខាងលិច។ តម្លៃទ្រព្យសកម្មខ្ពស់បានបង្កបញ្ហាប្រឈមមធ្យមសម្រាប់គោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងបរិយាកាសអតិផរណាទាបនៅក្នុងទីផ្សារទំនិញ និងសេវាកម្ម។ ម៉្យាងវិញទៀត ដោយសារការលំបាកជាក់ស្តែងក្នុងការកំណត់តម្លៃលំនឹងនៃតម្លៃទ្រព្យសកម្ម និងការពិតដែលថាពួកគេត្រូវបានជួញដូរក្នុងទីផ្សារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នាយកមានអារម្មណ៍ថាវាមិនស័ក្តិសមសម្រាប់គោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចដើម្បីព្យាយាមកំណត់គោលដៅតម្លៃទាំងនោះ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ដោយសារការកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស និងអូសបន្លាយនៃតម្លៃទ្រព្យសកម្ម អាចនឹងធ្វើឱ្យសម្ពាធអតិផរណាកាន់តែអាក្រក់ និងគំរាមកំហែងដល់ស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈផលប៉ះពាល់របស់វាទៅលើតម្រូវការសរុប និងឥណទានក្នុងស្រុក ការអភិវឌ្ឍន៍តម្លៃទ្រព្យសកម្មក៏អាចជាកង្វល់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរសម្រាប់ធនាគារកណ្តាលផងដែរ។ នាយកបានយល់ស្របថា ចំពោះវិសាលភាពដែលតម្លៃទ្រព្យសកម្មបានផ្តល់ព័ត៌មានដ៏មានតម្លៃអំពីការវិវឌ្ឍន៍នាពេលអនាគតក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនិង អតិផរណា ព័ត៌មានបែបនេះគួរតែត្រូវបានគេយកទៅពិចារណាក្នុងអតិផរណា និងក្របខ័ណ្ឌគោលដៅរូបិយវត្ថុ ប៉ុន្តែតម្លៃទំនិញ និងសេវាកម្មគួរតែនៅតែជាគោលដៅគោលនយោបាយ។ ខណៈពេលដែលយល់ស្របថាការកំណត់តម្លៃទ្រព្យសកម្មមិនគួរក្លាយជាគោលដៅគោលនយោបាយអចិន្ត្រៃយ៍ នាយកខ្លះបានពិចារណាថា ប្រហែលជាមានករណីដែលគោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចគួរតែ "ទប់ទល់នឹងខ្យល់" ហើយព្យាយាមទប់ស្កាត់ការលើសទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ ទោះបីជាអតិផរណានៅក្នុងទីផ្សារទំនិញ និងសេវាកម្មនៅតែមាន។ ស្ងប់ស្ងាត់ - ទោះបីជាពួកគេបានទទួលស្គាល់ការលំបាកជាក់ស្តែងក្នុងការកំណត់នៅពេលណា និងកម្រិតណាដែលគោលនយោបាយបែបនេះគួរតែត្រូវបានអនុវត្ត។

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក នាយកបានកត់សម្គាល់ថា ទោះបីជាមានភាពមិនច្បាស់លាស់ខ្លះក៏ដោយ ការវិភាគការវាយតម្លៃជាច្រើនបានចង្អុលបង្ហាញពីកម្រិតនៃការវាយតម្លៃលើសកម្រិតមួយចំនួននៅក្នុងសន្ទស្សន៍ទូលំទូលាយសំខាន់ៗ។ ដោយមើលឃើញពីភស្តុតាងដែលថាឥទ្ធិពលទ្រព្យសម្បត្តិដែលកើតចេញពីទីផ្សារភាគហ៊ុនអាចរួមចំណែកដល់ការជំរុញកំណើនតម្រូវការក្នុងស្រុកបានយ៉ាងល្អលើសពីការកើនឡើងនៃទិន្នផលសក្តានុពល នាយកមានអារម្មណ៍ថាជំហានរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងការរឹតបន្តឹងលក្ខខណ្ឌរូបិយវត្ថុមានភាពសមស្រប ហើយតម្រូវការសម្រាប់ការរឹតបន្តឹងបន្ថែមទៀត។ នឹងត្រូវរក្សាទុកនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។

ចំពោះតំបន់ចាយប្រាក់អឺរ៉ូ នាយកបានយល់ស្របថា បញ្ហាប្រឈមចម្បងសម្រាប់គោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចដែលកើតចេញពីការផ្លាស់ប្តូរតម្លៃទ្រព្យសកម្មនៅតែជាទំហំនៃភាពខុសគ្នាក្នុងតំបន់ ដោយតម្លៃអចលនទ្រព្យ ជាពិសេសគឺកើនឡើងយ៉ាងលឿនក្នុងបណ្តាប្រទេស ចាយប្រាក់អឺរ៉ូដែលកំពុងរីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័សនៅតាមបរិវេណ។ ខណៈពេលដែលកំណើនកាន់តែលឿននៅលើបរិក្ខារយ៉ាងហោចណាស់មួយផ្នែកត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយការបង្រួបបង្រួមក្នុងតំបន់នៅក្នុងប្រាក់ចំណូលដែលត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងការធ្វើសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច និងការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ប្រាក់អឺរ៉ូ ផលប៉ះពាល់ដ៏មានសក្តានុពលនៃការកែតម្រូវតម្លៃទ្រព្យសកម្មលើលក្ខខណ្ឌហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងបណ្តាប្រទេសតូចៗនៅអឺរ៉ុបមួយចំនួនបានបង្កបញ្ហាដល់ការប្រព្រឹត្ត។ នៃគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ។

៣.១.៤.៤ ឧស្សនទិស័យសម្រាប់ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន

ងាកទៅរកការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនៅអាស៊ី នាយកបានស្វាគមន៍ចំពោះការងើបឡើងវិញយ៉ាងឆាប់រហ័សនៅក្នុងប្រទេសដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយវិបត្តិ និងការព្យាករណ៍នៃកំណើនដ៏រឹងមាំ។ ការកើនឡើងនៃការនាំចេញបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការងើបឡើងវិញនេះ ដោយបន្ថែមការគាំទ្រពីការចំណាយសាធារណៈ និងថ្មីៗនេះ ពីតម្រូវការក្នុងស្រុកឯកជន។ នាយកបានយល់ស្របថាការជំរុញសារពើពន្ធគួរតែត្រូវបានដកចេញជាលំដាប់ នៅពេលដែលកំណើនបានក្លាយជាការទ្រទ្រង់ខ្លួនឯង។ ជាការពិតណាស់ នាយកមួយចំនួនបានស្នើថា នៅក្នុងប្រទេសដែលមានការងើបឡើងវិញកម្រិតខ្ពស់បំផុត គោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចគួរតែផ្តោតលើការកាត់បន្ថយហានិ-ភ័យនៃការឡើងកំដៅខ្លាំង និងការទប់ស្កាត់កំណើននៃបំណុលសាធារណៈ។ នាយកបានជំរុញឱ្យប្រទេសដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយវិបត្តិឱ្យរក្សាសន្ទុះនៃកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធ ជាពិសេសនៅក្នុងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងសាជីវកម្ម និងក្នុងក្របខណ្ឌស្ថាប័ន និងព្រូជិនសល ហើយបានព្រមានថាការងើបឡើងវិញអាចបង្ហាញឱ្យឃើញក្នុងរយៈពេលខ្លី ប្រសិនបើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកំណែទម្រង់ទាំងនេះត្រូវបានបន្ធូរបន្ថយ។ ហើយដើម្បីរក្សាបាននូវអត្រាកំណើនដ៏រឹងមាំដែលកំពុងកើតមាននៅក្នុងប្រទេសចិន និងឥណ្ឌា កំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធបន្ថែមទៀតគឺចាំបាច់។

នៅអាមេរិកឡាទីនទាំងមូល ការធ្លាក់ចុះក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ បានបង្ហាញឱ្យឃើញនូវកម្រិតស្រាលជាងការរំពឹងទុក ដោយសារតែការខិតខំប្រឹងប្រែងប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃគោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងរចនាសម្ព័ន្ធប្រកបដោយការប្រុងប្រយ័ត្ន ទោះបីជាប្រទេសមួយចំនួនបានជួបប្រទះវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចធ្ងន់ធ្ងរក៏ដោយ។ នាយកបានយល់ស្របជាមួយនឹងការព្យាកររបស់បុគ្គលិកថាការងើបឡើងវិញដែលមានមូលដ្ឋានទូលំ

ទូលាយគួរតែលេចឡើងនៅឆ្នាំ ២០០០ និងបន្តទៅឆ្នាំ ២០០១។ ចំណុចសំខាន់ៗជាច្រើនបានរួមចំណែកដល់ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់។ ទាំងនេះរួមមានកំណើនខ្លាំងនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ការកើនឡើងតម្លៃទំនិញ និងការធ្លាក់ចុះអតិផរណា និងអត្រាការប្រាក់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាយកមួយចំនួនបានលើកឡើងពីភាពងាយរងគ្រោះដែលនៅសេសសល់ ជាពិសេសតម្រូវការហិរញ្ញប្បទានខាងក្រៅខ្ពស់នៃប្រទេសធំៗ និងភាពទន់ខ្សោយជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចតូចៗមួយចំនួន។ នាយកបានជំរុញឱ្យប្រទេសទាំងនេះបន្តចាត់វិធានការដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យ និងរក្សាទំនុកចិត្តរបស់អ្នកវិនិយោគអន្តរជាតិ។ វិធានការសំខាន់ៗនឹងរួមបញ្ចូលការកាត់បន្ថយឱនភាពសារពើពន្ធ ដែលការរីកចំរើនបន្ថែមទៀតត្រូវបានរំពឹងទុកនៅឆ្នាំ ២០០០ ។ ការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុដែលបានរចនាឡើងដើម្បីសម្រេចបាន ឬរក្សាអតិផរណាទាប។ និងដើម្បីគាំទ្រដល់គោលបំណងទាំងនេះ អនុម័តកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធ និងស្ថាប័នបន្ថែមទៀត រួមទាំងការធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្មកាន់តែច្រើន។ នាយកក៏បានសង្កត់ធ្ងន់ផងដែរអំពីសារៈសំខាន់នៃការបង្កើនការសន្សំក្នុងស្រុករបស់រដ្ឋ និងឯកជន ដើម្បីជួយកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន។

សេដ្ឋកិច្ចរបស់រុស្ស៊ីបានឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័សក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ ប៉ុន្តែការរំពឹងទុកសម្រាប់ការងើបឡើងវិញជានិរន្តរភាពនៅតែមិនច្បាស់លាស់។ ការថយចុះនៃអតុល្យភាពសារពើពន្ធ និងខាងក្រៅរបស់រុស្ស៊ីក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ ភាគច្រើនបានមកពីតម្លៃប្រេងឡើងថ្លៃ ជាមួយនឹងការបង្រួមការនាំចូល និងការជំនួសក៏រួមចំណែកដល់កំណើនផងដែរ។ នាយកបានយល់ស្របថា កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកំណែទម្រង់ដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ និងទូលំទូលាយគឺត្រូវការជាចាំបាច់ ដើម្បីកែលម្អបរិយាកាសវិនិយោគ និងទស្សនវិស័យកំណើនរយៈពេលមធ្យម។ ត្រូវផ្តល់អាទិភាពដល់ការពង្រឹងស្ថាប័ន និងដំណើរការដែលគាំទ្រដល់សេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារ រួមទាំងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ គោលនយោបាយប្រកួតប្រជែង តម្លាភាព និងអភិបាលកិច្ច។ កំណែទម្រង់បែបនេះនឹងពង្រឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីដោះស្រាយភាពទន់ខ្សោយនៃរចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ច ជាពិសេសនៅក្នុងរបបពន្ធ ក្នុងប្រព័ន្ធធនាគារ និងផ្នែកជាច្រើននៃវិស័យសាជីវកម្ម។

ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចមានភាពរឹងមាំក្នុងចំណោមសេដ្ឋកិច្ចអន្តរកាលអឺរ៉ុបកណ្តាល និងខាងកើតដែលកំពុងស្វែងរកការចូលជាសមាជិកសហភាពអឺរ៉ុប (EU)។ កំណើនត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងកើនឡើងនៅក្នុងប្រទេសទាំងអស់នេះក្នុងឆ្នាំ ២០០០ ដែលបានជួយក្នុងករណីភាគច្រើនដោយការបង្កើនការនាំចេញទៅកាន់អឺរ៉ុបខាងលិច និងទំនុកចិត្តរបស់អ្នកវិនិយោគកាន់តែខ្លាំង។ ប៉ុន្តែ ការវិវឌ្ឍន៍បន្ថែមទៀតជាមួយនឹងការកែតម្រូវរចនាសម្ព័ន្ធនឹងត្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងជានិរន្តរភាពនៃទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងដើម្បី

រៀបចំសម្រាប់សមាជិកភាព EU ជាយថាហេតុ។ នៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួន វឌ្ឍនភាពលឿនជាងមុនជាមួយនឹងការបង្រួបបង្រួមសារពើពន្ធក៏គួរឱ្យចង់បានដែរ ដោយសារកំណើនត្រូវបានពង្រឹង ដើម្បីកាត់បន្ថយសម្ពាធលើអតិផរណា និងអត្រាការប្រាក់។

សម្រាប់ប្រទេសជាច្រើននៅមជ្ឈិមបូព៌ា និងមួយចំនួននៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ការកើនឡើងតម្លៃប្រេងអន្តរជាតិបានរួមចំណែកដល់ការកែលម្អមុខតំណែងសារពើពន្ធ សមតុល្យគណនីចរន្ត និងវិមាត្រផ្សេងទៀតនៃដំណើរការសេដ្ឋកិច្ច។ ការកើនឡើងនៃតម្លៃទំនិញមួយចំនួន (ដូចជាលោហធាតុ) ក៏បានគាំទ្រដល់កំណើនប្រាក់ចំណូលខាងក្រៅនៅក្នុងប្រទេសអាហ្វ្រិកមួយចំនួនផងដែរ ទោះបីជាតម្លៃទាបសម្រាប់ផលិតផលផ្សេងទៀត (ដូចជាតែ កាហ្វេ និងកប្បាស) រួមផ្សំជាមួយនឹងអាកាស-ធាតុមិនអំណោយផល (ជាពិសេសនៅប្រទេសម៉ូសំប៊ិក) បានធ្វើឱ្យកំណើនយឺត។ ការរំពឹងទុកនៅកន្លែងផ្សេង។ ក្នុងន័យនេះ នាយកបានឯកភាពលើសារៈសំខាន់នៃការបន្តធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់ប្រទេសទាំងនេះចំពោះការប្រែប្រួលតម្លៃ និងបរិមាណនៃការនាំចេញទំនិញ។ ពួកគេត្រូវបានលើកទឹកចិត្តថា វឌ្ឍនភាពជាច្រើនត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងតំបន់ទាំងនេះ រួមទាំងក្នុងចំណោមប្រទេសតូចៗជាច្រើននៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ក្នុងការដាក់មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់កំណើនដែលមានមូលដ្ឋានទូលំទូលាយ។ ដោយមើលឃើញពីបញ្ហាប្រឈមផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមដែលនៅសេសសល់ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកំណែទម្រង់ទាំងនេះត្រូវតែត្រូវបានពង្រីកដើម្បីធ្វើឱ្យផ្លូវចូលយ៉ាងសំខាន់លើភាពក្រីក្រ និងផ្តល់នូវបរិយាកាសភ្ជាប់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច។

៣.១.៤.៥ ការពង្រឹងកំណើននៅក្នុងប្រទេសក្រីក្របំផុត

នៅឯការពិភាក្សាខែមីនាឆ្នាំ ២០០០ របស់ពួកគេអំពីទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក នាយកក៏បានរំលឹកឡើងវិញនូវការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ពួកគេចំពោះគោលនយោបាយដែលមានគោលបំណងលើកកំពស់ជីវភាពរស់នៅដែលមានសុខុមាលភាពតិចបំផុត។ ទោះបីជាលទ្ធផលសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ភាគច្រើនជាមធ្យមមិនគាប់ចិត្តក្នុងរយៈពេល ៣០ ឆ្នាំចុងក្រោយនេះក៏ដោយ នាយកត្រូវបានលើកទឹកចិត្តជាទូទៅដោយការកើនឡើងនៃប្រាក់ចំណូលពិតប្រាកដសម្រាប់មនុស្សម្នាក់នៅក្នុងប្រទេសក្រីក្រជាច្រើននៅអាស៊ី ជាពិសេសនៅក្នុងប្រទេសចិន និងឥណ្ឌា ហើយថ្មីៗនេះ នៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួនទៀត។ នៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ជាកន្លែងដែលកម្មវិធីតម្រង់ទៅរកការសម្រេចបាននូវស្ថិរភាពតម្លៃសមហេតុផល សមតុល្យសារពើពន្ធប្រកបដោយការប្រុងប្រយ័ត្ន និងរបបអត្រាប្តូរប្រាក់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវបានអនុវត្តដោយជោគជ័យ។

នាយកបានសង្កត់ធ្ងន់លើភាពពាក់ព័ន្ធដ៏សំខាន់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនៃស្ថាប័នដែលងាយនឹងទីផ្សារ និងបរិយាកាសដែលបុគ្គល និងអាជីវកម្មអាចសន្សំប្រាក់ និងវិនិយោគ ហើយរំពឹងថានឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នាពេលអនាគតនៃការខិតខំរបស់ពួកគេ។ អស្ថិរភាពនយោបាយ សង្គ្រាម និងអវត្តមាននៃនីតិរដ្ឋ គឺជាឧបសគ្គដ៏សំខាន់ចំពោះការកំណត់ និងការអភិវឌ្ឍន៍ជាទូទៅ។ នាយកបានអំពាវនាវឱ្យមានវឌ្ឍនភាពបន្តក្នុងការលុបបំបាត់ការបង្ខូចទ្រង់ទ្រាយនៅក្នុងទីផ្សារក្នុងស្រុក ដោយលុបបំបាត់ការគ្រប់គ្រងតម្លៃ និងការឧបត្ថម្ភធនសេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្មខាងក្រៅ និងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើពុករលួយតាមរយៈរដ្ឋាភិបាលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងតម្លាភាព។ ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ជាច្រើនក៏ត្រូវបង្កើតទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុឱ្យបានល្អជាងមុន ដើម្បីបែងចែកការសន្សំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដល់ការវិនិយោគដែលមានផលចំណេញ។ ប្រទេសទាំងនេះជាច្រើនជាពិសេសប្រទេសក្រីក្របំផុត ក៏នឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់លើកម្មវិធីសុខភាព និងការអប់រំ ដើម្បីជួយបំបែកវដ្តនៃភាពក្រីក្រដោយការបង្កើនផលិតភាព។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី នាយកបានព្រមានថាមិនមានរូបមន្តតែមួយគត់សម្រាប់ការចាប់ផ្តើម និងទ្រទ្រង់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចនោះទេ។ ប្រទេសនីមួយៗនឹងត្រូវសម្រេចចិត្តថាតើល្អបំផុតក្នុងការផ្តល់នូវមូលដ្ឋានគ្រឹះចាំបាច់សម្រាប់វិបុលភាពសេដ្ឋកិច្ចតាមរយៈការខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នារបស់រដ្ឋាភិបាល និងតំណាងសង្គមស៊ីវិល។ ក្នុងន័យនេះ នាយកបានសង្កត់ធ្ងន់ថា "ភាពជាម្ចាស់" ក្នុងស្រុកនៃដំណើរការកំណែទម្រង់មានសារៈសំខាន់ចំពោះភាពជោគជ័យរបស់ខ្លួន។

កម្រិតបំណុលខាងក្រៅដែលមិនមាននិរន្តរភាព គឺជាឧបសគ្គដ៏សំខាន់ចំពោះកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ជាពិសេសនៅក្នុងប្រទេសក្រីក្របំផុតមួយចំនួន។ បើគ្មានការបន្ធូរបន្ថយបំណុលសំខាន់ៗទេ ការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់កំណែទម្រង់របស់រដ្ឋាភិបាល និងការវិនិយោគឯកជនត្រូវបានបាត់បង់ ហើយប្រទេសនានាអាចជាប់ក្នុងអន្ទាក់បំណុលដ៏កាចសាហាវ និងភាពក្រីក្រ។ នាយកបានសង្កត់ធ្ងន់លើឱកាសដែលផ្តល់ដោយគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីសម្រាប់ប្រទេសក្រីក្រដែលមានបំណុលខ្លាំង (HIPCs) ដែលនាពេលថ្មីៗនេះ ក្រោមបំណុលនឹងត្រូវបានបន្ទាបដល់កម្រិតប្រកបដោយនិរន្តរភាព តាមរយៈកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាដោយសហគមន៍អន្តរជាតិ។

នាយកបានទទួលស្គាល់ការរួមចំណែកដ៏សំខាន់ក្នុងការបន្ធូរបន្ថយបំណុលដែលធ្វើឡើងដោយសមាជិកភាព និងជាពិសេសប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចជឿនលឿន ទាំងដោយផ្ទាល់ និងតាមរយៈអង្គការអន្តរជាតិ។ នាយកជាច្រើនបានអំពាវនាវឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរនិន្នាការធ្លាក់ចុះនៅក្នុងជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការ ហើយបានព្រមានថាការបន្ធូរបន្ថយបំណុលដែលទាក់ទងនឹងគំនិតផ្តួច ផ្តើម HIPC មិនគួរត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាការ

ជំនួសជំនួយសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍នាពេលអនាគតនោះទេ។ ជាឧទាហរណ៍ នាយកទាំងនេះបានទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការប្រើប្រាស់ជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន តាមរយៈការពង្រឹងការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់កំណែទម្រង់ក្នុងប្រទេសអ្នកទទួល និងតាមរយៈការកំណត់គោលដៅឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនៃជំនួយ ដើម្បីដោះស្រាយតម្រូវការរបស់ប្រទេសទាំងនេះ។ នាយកជាច្រើនក៏បានអំពាវនាវដល់ប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចជឿនលឿន ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើម HIPC ដោយធ្វើកំណែទម្រង់គោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មរបស់ពួកគេ ជាពិសេសក្នុងវិស័យដូចជាផលិតផលកសិកម្ម និងវាយនភណ្ឌ ដែលគោលនយោបាយបច្ចុប្បន្នមានផលប៉ះពាល់ជាពិសេសទៅលើ ឱកាសពាណិជ្ជកម្ម និងចក្ខុវិស័យកំណើនសម្រាប់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍។

៣.១.៤.៦ ទីផ្សារមូលធនអន្តរជាតិ

នៅចុងខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាយកប្រតិបត្តិបានធ្វើការត្រួតពិនិត្យប្រចាំឆ្នាំរបស់ពួកគេអំពីការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុង និងទស្សនវិស័យសម្រាប់ទីផ្សារមូលធនអន្តរជាតិ។ នាយកក៏បានពិភាក្សាអំពីមេរៀនដែលទទួលបានពីភាពចលាចលនៃទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុសកលឆ្នាំ១៩៩៨ និងវិបត្តិទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន។ ទោះបីជាស្ថានភាពទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុមានភាពប្រសើរឡើងក្នុងឆ្នាំកន្លងទៅក៏ដោយ នាយកបានគូសបញ្ជាក់ពីហានិភ័យ និងភាពមិនច្បាស់លាស់មួយចំនួននៅក្នុងទស្សនវិស័យ។ ពួកគេខុសគ្នាអំពីមេរៀននៃភាពចលាចលនៃឆ្នាំ១៩៩៧-១៩៩៨ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលកំពុងត្រូវបានពិចារណាដើម្បីដោះស្រាយការមកដល់ខ្លីៗនៅក្នុងស្ថាបត្យកម្មហិរញ្ញវត្ថុសកល។ ទោះបីជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានគាំទ្រយ៉ាងទូលំទូលាយដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីបង្កើនវិន័យ ទីផ្សារ ការត្រួតពិនិត្យ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រុមហ៊ុនព្រូដិនសលក៏ដោយ ក៏ពួកគេសម្រេចបានការយល់ស្របតិចជាងមុនលើអ្វីដែលខ្ញុំប្រាកដក្នុងចិត្តថានឹងត្រូវបានទទួលយក និងថាតើបញ្ហានៃការធានាការលើកទឹកចិត្តសមស្របកំពុងត្រូវបានដោះស្រាយឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដែរឬទេ។ ហានិភ័យនៃសកលភាវូបនីយកម្ម និងរបៀបដោះស្រាយពួកគេ នាយកបានយល់ព្រមថា គួរតែស្ថិតនៅកណ្តាលនៃសកម្មភាពស្រាវជ្រាវរបស់ IMF ។

៣.១.៤.៧ បញ្ហា និងហានិភ័យ

គិតត្រឹមខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានកត់សម្គាល់ថាប្រតិបត្តិការទីផ្សារមូលធនអន្តរជាតិមានភាពអំណោយផលជាងឆ្នាំ ១៩៩៨ ប៉ុន្តែបានលើកឡើងពីហានិភ័យ និងភាពមិនច្បាស់លាស់មួយចំនួនដែលនៅសេសសល់ ហើយមនោសញ្ចេតនានៅតែផុយស្រួយខុសពីធម្មតា។ ទោះបីជាសកម្មភាពទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុមានទិដ្ឋភាពជាច្រើនបានវិលត្រឡប់មកធម្មតាវិញនៅក្នុងប្រទេសជឿនលឿនក៏ដោយ ហិរញ្ញប្បទានខាងក្រៅ

នៅតែតឹងតែងខុសពីធម្មតាសម្រាប់ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើន។ ការរីករាលដាលនៅលើឧបករណ៍បំណុលខាងក្រៅរបស់ប្រទេសទាំងនេះនៅតែមាននៅក្នុងករណីមួយចំនួនខ្ពស់ ហើយធនាគារសកម្មអន្តរជាតិបានបន្តដកថយពីទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន។ ជាលទ្ធផល ភាពប្រែប្រួលនៅតែបន្តមានកម្រិតខ្ពស់ ហើយភាពងាយរងគ្រោះសំខាន់ៗនៅតែមាន។

ការបន្តដំណើរការម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចដ៏រឹងមាំនៃសេដ្ឋកិច្ចសហរដ្ឋអាមេរិក សញ្ញានៃការកើនឡើងកាន់តែទូលំទូលាយនៅក្នុងទ្វីបអឺរ៉ុប និងការរីកចម្រើនរបស់ប្រទេសជប៉ុនក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួនបានរីកចម្រើនយ៉ាងល្អ។ ហានិភ័យចម្បងដែលទាក់ទងនឹងនិរន្តរភាពនៃការរួមបញ្ចូលគ្នានាពេលបច្ចុប្បន្ននៃតម្លៃភាគហ៊ុនអាមេរិកខ្ពស់ពិសេស និងកម្លាំងប្រាក់ដុល្លារអាមេរិក និងលទ្ធភាពដែលការវាយតម្លៃឡើងវិញដោយឯកឯង ឬការផ្លាស់ប្តូរបន្ថែមទៀតដោយធនាគារកណ្តាលដើម្បីរឹតបន្តឹងគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុអាចបង្កឱ្យមានការកែតម្រូវយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងតម្លៃភាគហ៊ុន។ ខណៈពេលដែលសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលជាច្រើនមានទំនុកចិត្តថាប្រទេសជឿនលឿនអាចទប់ទល់នឹងការកែតម្រូវសមធម៌របស់សហរដ្ឋអាមេរិកតិចតួច នាយកមួយចំនួនមានអារម្មណ៍មិនច្បាស់លាស់អំពីវិសាលភាព និងការចែកចាយនៃប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុដែលមិនជឿនលឿនដែលប្រឈមនឹងការធ្លាក់ចេញកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ ដែលមួយមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានសម្រាប់ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន។ ជាពិសេសប្រទេសដែលទីផ្សារខ្សោយរួចទៅហើយ។

ខណៈពេលដែលស្វាគមន៍ការកើនឡើងនៃតម្លៃទ្រព្យសកម្មទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនចាប់តាំងពីដើមឆ្នាំ ១៩៩៩ នាយកមួយចំនួនបានចង្អុលបង្ហាញពីហានិភ័យដែលបណ្តាលមកពីការបន្តលក្ខខណ្ឌហិរញ្ញប្បទានខាងក្រៅដ៏តឹងតែង និងការអូសទាញអ្នកវិនិយោគអន្តរជាតិជាបន្តបន្ទាប់។ នេះកាត់បន្ថយលទ្ធភាពចូលទៅកាន់ទីផ្សារមូលធនបានដាក់សម្ពាធយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរលើប្រព័ន្ធធនាគារទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនមួយចំនួន។ វាបានរួមចំណែកដល់ការកាត់បន្ថយការផ្តល់មូលនិធិក្នុងស្រុកសម្រាប់មូលបត្រសាជីវកម្មក្នុងស្រុក ដែលធ្វើឲ្យសេវាបំណុលកាន់តែលំបាក។ នាយកមួយចំនួនបានកត់សម្គាល់ថាវដ្តដ៏កាចសាហាវមួយត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញចាប់តាំងពីការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធបំណុលឯកតោភាគីនៅខែសីហាឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់រុស្ស៊ី ដោយសារការដកថយនៃអ្នកវិនិយោគអន្តរជាតិពីទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនបានរួមចំណែកដល់សាច់ប្រាក់ងាយស្រួលទាប និងការប្រែប្រួលខ្ពស់ ដែលបណ្តាលឱ្យមានការលើកទឹកចិត្តដល់ការចូលរួមពីអ្នកវិនិយោគផ្សេងទៀត។ ខណៈពេលដែលបង្ហាញពីទំនុកចិត្តខ្លះៗអំពីទស្សនវិស័យជិតៗនេះ នាយកមួយចំនួននៅតែមានការព្រួយបារម្ភអំពីកម្រិតនៃ

ប្រសិទ្ធភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធសាជីវកម្មឡើងវិញនៅក្នុងប្រទេសដែលមានវិបត្តិអាស៊ីមួយចំនួន។[16]

៣.២ ជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

IMF ផ្តល់ប្រាក់កម្ចីដល់ប្រទេសសមាជិករបស់ខ្លួនដែលប្រឈមនឹងបញ្ហាតុល្យភាពនៃការទូទាត់ ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ដំណើរការកែតម្រូវ និងស្តារកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងស្ថិរភាពរបស់ប្រទេសសមាជិក តាមរយៈឧបករណ៍កម្ចីផ្សេងៗ ។ ប្រាក់កម្ចីរបស់ IMF ជាធម្មតាត្រូវបានផ្តល់ជូនក្រោម "ការរៀបចំ" ដែលតម្រូវឱ្យប្រទេសខ្ចីដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយ និងវិធានការជាក់លាក់ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាសមតុល្យនៃការទូទាត់របស់ខ្លួនដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុង "លិខិតចេតនា"។ ប្រាក់កម្ចីរបស់ IMF ភាគច្រើនត្រូវបានផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានជាចម្បងដោយប្រទេសសមាជិករបស់ខ្លួនតាមរយៈការបង់ប្រាក់កូតា។ ដូច្នេះសមត្ថភាពផ្តល់ប្រាក់កម្ចីរបស់ IMF ត្រូវបានកំណត់ជាចម្បងដោយចំនួនសរុបនៃកូតា។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើចាំបាច់ IMF អាចនឹងខ្ចីពីប្រទេសជាសមាជិកខ្លាំងបំផុតផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុមួយចំនួន តាមរយៈការរៀបចំថ្មីដើម្បីខ្ចី (NAB) ឬការរៀបចំទូទៅដើម្បីខ្ចី (GAB)

ធនធានសម្រាប់ប្រាក់កម្ចីរបស់ IMF ដល់សមាជិករបស់ខ្លួនតាមលក្ខខណ្ឌដែលមិនមែនជាសម្បទានត្រូវបានផ្តល់ដោយប្រទេសសមាជិក ជាចម្បងតាមរយៈការទូទាត់កូតារបស់ពួកគេ។ ការខ្ចីប្រាក់ពហុភាគី និងទ្វេភាគីបម្រើជាខ្សែការពារទីពីរ និងទីបីរៀងៗខ្លួន ដោយផ្តល់ជំនួយបណ្តោះអាសន្នដល់ធនធានកូតា។ ធនធានដែលបានខ្ចីទាំងនេះបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យ IMF គាំទ្រប្រទេសជាសមាជិករបស់ខ្លួនក្នុងអំឡុងពេលមានវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។ ធនធានសរុបបច្ចុប្បន្នរបស់ IMF មានចំនួនប្រហែល ៩៧៣ ពាន់លាន SDR បកប្រែទៅជាសមត្ថភាពសម្រាប់ការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីប្រហែល ៧០៧ ពាន់លាន SDR (ប្រហែល ១ ពាន់ពាន់លានដុល្លារអាមេរិក) បន្ទាប់ពីបានកំណត់ទុកសតិបណ្តោះអាសន្នសាច់ប្រាក់ងាយស្រួល ហើយពិចារណាថាមានតែធនធានរបស់សមាជិកដែលមានមុខតំណែងខាងក្រៅខ្លាំងប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការផ្តល់ប្រាក់កម្ចី។ [17]

[16] Chapter 2 of IMF Country, Global, and Regional Surveillance, Page 19

[17] www.imf.org, Where the IMF gets its Money[កន្លែងដែល IMF ទទួលបានប្រាក់](ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ២០២២)។

៣.២.១ កូតា

៣.២.១.១ និយមន័យ

កូតាគឺជាប្រភពហិរញ្ញវត្ថុសំខាន់របស់ IMF ។ សមាជិកនីមួយៗនៃ IMF ត្រូវបានចាត់តាំងកូតា ដោយផ្អែកលើទីតាំងដែលទាក់ទងរបស់ខ្លួននៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។

IMF ធ្វើការត្រួតពិនិត្យទូទៅនៃកូតាជាប្រចាំ ដើម្បីវាយតម្លៃភាពគ្រប់គ្រាន់នៃកូតារួម និងការចែកចាយរបស់ពួកគេក្នុងចំណោមសមាជិក។ ការកើនឡើងកូតាថ្មីៗបំផុត រហូតដល់ ៤៧៧ ពាន់លាន SDR (៦៥១ ពាន់លានដុល្លារ) ត្រូវបានយល់ព្រមក្រោមការត្រួតពិនិត្យលើកទី ១៤ (បានសន្និដ្ឋានក្នុងខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១០ មានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីខែមករា ឆ្នាំ ២០១៦)។ ការត្រួតពិនិត្យលើកទី ១៥ ត្រូវបានបញ្ចប់ក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២០ ដោយគ្មានការកើនឡើងកូតា។ នៅក្នុងដំណោះស្រាយរបស់ខ្លួនដែលបានបញ្ចប់ការត្រួតពិនិត្យលើកទី ១៥ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក៏បានផ្តល់ការណែនាំអំពីការត្រួតពិនិត្យលើកទី ១៦ ដែលរំពឹងថានឹងបញ្ចប់មិនលើសពីថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២៣។

IMF គឺជាស្ថាប័នដែលមានមូលដ្ឋានលើកូតា។ កូតាគឺជាបណ្តុំនៃរចនាសម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ និងអភិបាលកិច្ចរបស់ IMF ។ កូតានៃប្រទេសសមាជិកនីមួយៗឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងទូលំទូលាយអំពីជំហរទាក់ទងរបស់ខ្លួននៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។ កូតាត្រូវបានចាត់តាំងនៅក្នុងសិទ្ធិគូរពិសេស (SDRs) ដែលជាឯកតាគណនីរបស់ IMF។

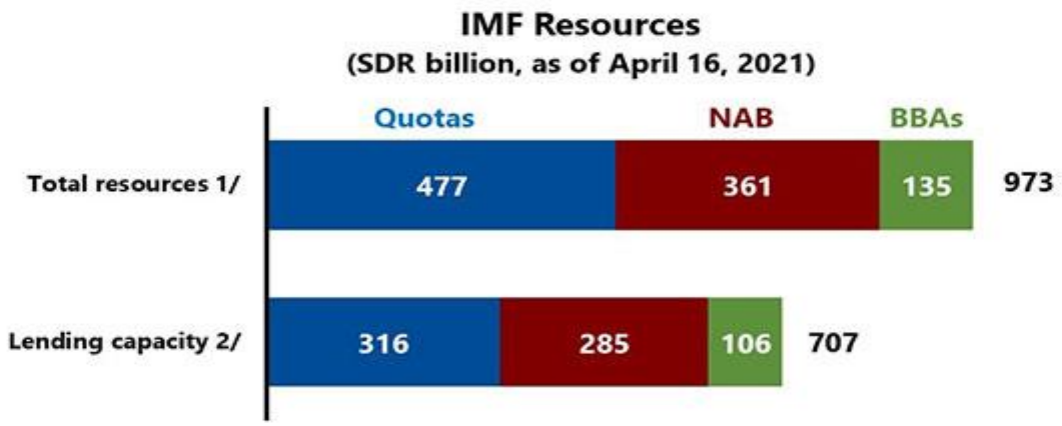

រូបភាពទី២៖ ធនធានរបស់មូលនិធិ

ប្រភព៖ គេហទំព័ររបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

១/ កូតាដែលបានយល់ព្រម ការរៀបចំឥណទាន NAB បច្ចុប្បន្ន (មិនរាប់បញ្ចូលអ្នកចូលរួមអនាគត) និង ២០២០ BBAs

២/ រួមបញ្ចូលៈ កូតានៃសមាជិកដែលចូលរួមក្នុងផែនការប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ (FTP); ការរៀបចំឥណទានរបស់អ្នកចូលរួម NAB ដែលមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងផែនការចល័តធនធាន (RMP) នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នៃការធ្វើឱ្យសកម្ម NAB ។ និងចំនួនឥណទានក្រោម BBAs ឆ្នាំ ២០២០ ដែលមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយសមាជិកដែលចូលរួមក្នុង FTP ។ មិនរាប់បញ្ចូលសតិបណ្ដោះអាសន្នសាច់ប្រាក់ ២០%។[18]

៣.២.១.២ តួនាទីនៃកូតា

តួនាទីរបស់កូតាមានដូចជាៈ

- ការរួមចំណែកធនធានៈ កូតាកំណត់ចំនួនអតិបរមានៃធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលសមាជិកមានកាតព្វកិច្ចត្រូវផ្ដល់ឱ្យ IMF ។ ការជាវកូតារបស់សមាជិកកំណត់ចំនួនអតិបរិមានៃធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលសមាជិកមានកាតព្វកិច្ចត្រូវផ្ដល់ឱ្យ IMF ។ សមាជិកត្រូវតែបង់ការជាវរបស់ខ្លួនពេញលេញនៅពេលចូលរួមមូលនិធិៈ រហូតដល់ ២៥ ភាគរយត្រូវតែបង់ជា SDRs ឬរូបិយប័ណ្ណដែលទទួលយកយ៉ាងទូលំទូលាយ (ដូចជាប្រាក់ដុល្លារអាមេរិក ប្រាក់អឺរ៉ូ ប្រាក់យ៉េន ឬប្រាក់ផោន) ខណៈពេលដែលនៅសល់ត្រូវបានបង់ជារូបិយប័ណ្ណផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សមាជិក។
- អំណាចបោះឆ្នោតៈ កូតាគឺជាកត្តាកំណត់សំខាន់នៃអំណាចបោះឆ្នោតនៅក្នុងការសម្រេចចិត្តរបស់ IMF ។ ការបោះឆ្នោតរួមមានការបោះឆ្នោតមួយក្នុងមួយ SDR១០០,០០០ នៃកូតាបូកនឹងការបោះឆ្នោតមូលដ្ឋាន (ដូចគ្នាសម្រាប់សមាជិកទាំងអស់)។ កូតាកំណត់អំណាចបោះឆ្នោតរបស់សមាជិកក្នុងការសម្រេចចិត្តរបស់ IMF ។ ការបោះឆ្នោតរបស់សមាជិក IMF នីមួយៗ រួមមានការបោះឆ្នោតជាមូលដ្ឋានបូកនឹងការបោះឆ្នោតបន្ថែមមួយសម្រាប់កូតា ១០០,០០ SDR នីមួយៗ។ កំណែទម្រង់ឆ្នាំ២០០៨ បានជួសជុលចំនួនសន្លឹកឆ្នោតជាមូលដ្ឋាននៅ ៥.៥០២ ភាគរយនៃសម្លេងឆ្នោតសរុប។ ចំនួនសន្លឹកឆ្នោតជាមូលដ្ឋានបច្ចុប្បន្នតំណាងឱ្យជិតបីដងនៃចំនួនមុននឹងការអនុវត្តកំណែទម្រង់ឆ្នាំ២០០៨ ។
- លទ្ធភាពទទួលបានហិរញ្ញប្បទានៈ កូតាកំណត់ចំនួនអតិបរមានៃការផ្ដល់ហិរញ្ញប្បទានដែលសមាជិកអាចទទួលបានពី IMF ក្រោមការចូលប្រើប្រាស់ធម្មតា។ ចំនួនហិរញ្ញប្បទានដែលសមាជិកអាចទទួលបានពី IMF (ដែនកំណត់នៃការចូលប្រើរបស់វា) គឺផ្អែកលើកូតារបស់វា។ ឧទាហរណ៍ នៅក្រោមការ

[18] /www.imf.org, IMF Quotas (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

រៀបចំ Stand-By និង Extended សមាជិកម្នាក់អាចខ្ចីរហូតដល់ ២០០ ភាគរយនៃកូតារបស់ខ្លួនជារៀងរាល់ឆ្នាំ និង ៦០០ ភាគរយជាបណ្តុំ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ការចូលប្រើអាចខ្ពស់ជាងក្នុងកាលៈទេសៈពិសេស

- ការបែងចែក SDR៖ កូតាកំណត់ចំណែករបស់សមាជិកក្នុងការបែងចែកទូទៅនៃ SDRs ។

៣.២.១.៣ ការត្រួតពិនិត្យកូតាទូទៅ

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរបស់ IMF ធ្វើការត្រួតពិនិត្យទូទៅនៃកូតានៅចន្លោះពេលទៀងទាត់ (មិនលើសពីប្រាំឆ្នាំដាច់ពីគ្នា)។ រាល់ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងកូតាត្រូវតែត្រូវបានអនុម័តដោយភាគច្រើន ៨៥ ភាគរយនៃអំណាចបោះឆ្នោតសរុប ហើយកូតាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សមាជិកមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានទេបើគ្មានការយល់ព្រម។ បញ្ហាចម្បងពីរដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញទូទៅនៃកូតាគឺ (១) ទំហំនៃការកើនឡើងកូតារួម និង (២) ការចែកចាយការកើនឡើងក្នុងចំណោមសមាជិក។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរបស់ IMF ធ្វើការពិនិត្យកូតាទូទៅនៅចន្លោះពេលទៀងទាត់ (ជាធម្មតារៀងរាល់ប្រាំឆ្នាំម្តង)។ រាល់ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងកូតាត្រូវតែត្រូវបានអនុម័តដោយភាគច្រើន ៨៥ ភាគរយនៃអំណាចបោះឆ្នោតសរុប ហើយកូតារបស់សមាជិកមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានទេបើគ្មានការយល់ព្រម។ មានបញ្ហាសំខាន់ពីរដែលត្រូវបានដោះស្រាយនៅក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញកូតាទូទៅ៖ ទំហំនៃការកើនឡើងជារួម និងការបែងចែកការកើនឡើងក្នុងចំណោមសមាជិក។

- ទីមួយ ការត្រួតពិនិត្យកូតាទូទៅអនុញ្ញាតឱ្យ IMF វាយតម្លៃភាពគ្រប់គ្រាន់នៃកូតាទាំងផ្នែកសមតុល្យនៃតម្រូវការហិរញ្ញប្បទានការទូទាត់របស់សមាជិក និងក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការជួយបំពេញតម្រូវការទាំងនោះ។
- ទីពីរ ការពិនិត្យឡើងវិញជាទូទៅអនុញ្ញាតឱ្យមានការកើនឡើងកូតារបស់សមាជិកដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងមុខតំណែងដែលទាក់ទងរបស់ពួកគេនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។ ការកើនឡើងនៃការត្រួតពិនិត្យទូទៅនៅខាងក្រៅមិនមែនកើតឡើងញឹកញាប់ទេ ប៉ុន្តែការកើនឡើងកូតាសម្រាប់ប្រទេសសមាជិកចំនួន ៥៤ ដែលបានអនុម័តក្រោមកំណែទម្រង់ឆ្នាំ ២០០៨ គឺជាឧទាហរណ៍ថ្មីៗនេះ។

General Quota Reviews

Quota Review	Resolution Adopted	Overall Quota Increase (percent)
First Quinquennial	No increase proposed	---
Second Quinquennial	No increase proposed	---
1958/59 [1/]	February and April 1959	60.7
Third Quinquennial	No increase proposed	---
Fourth Quinquennial	March 1965	30.7
Fifth General	February 1970	35.4
Sixth General	March 1976	33.6
Seventh General	December 1978	50.9
Eighth General	March 1983	47.5
Ninth General	June 1990	50.0
Tenth General	No increase proposed	---
Eleventh General	January 1998	45.0
Twelfth General	No increase proposed	---
Thirteenth General	No increase proposed	---
Fourteenth General	December 2010	100.0

តារាងទី១៖ ការពិនិត្យកូតាទូទៅ

ប្រភព៖ គេហទំព័ររបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

នៅថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១០ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដែលជាស្ថាប័នធ្វើការសម្រេចចិត្តខ្ពស់បំផុតរបស់មូលនិធិ បានបញ្ចប់ការត្រួតពិនិត្យទូទៅលើកទី ១៤ នៃកូតា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកញ្ចប់នៃកំណែទម្រង់ដ៏ទូលំទូលាយនៃកូតា និងអភិបាលកិច្ចរបស់មូលនិធិ។ នៅពេលដែលកញ្ចប់កំណែទម្រង់ត្រូវបានអនុម័តដោយប្រទេសជាសមាជិក (វារួមបញ្ចូលការកែប្រែលើមាត្រានៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលទាមទារឱ្យមានការទទួលយកដោយបីភាគប្រាំនៃសមាជិកដែលមាន ៨៥ ភាគរយនៃអំណាចបោះឆ្នោតសរុប) ហើយត្រូវបានអនុវត្តវានឹងមានការកើនឡើង ១០០ ភាគរយដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក។ កូតាសរុប និងការតម្រឹមឡើងវិញដ៏សំខាន់នៃភាគហ៊ុនកូតា។ នេះនឹងឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យកាន់តែច្បាស់ពីការផ្លាស់ប្តូរទម្ងន់ទាក់ទងនៃប្រទេសសមាជិករបស់ IMF នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។

ការកសាងលើកំណែទម្រង់ឆ្នាំ ២០០៨ ការត្រួតពិនិត្យទូទៅលើកទី ១៤ នៃកូតានឹង៖

១. កូតាទ្វេដងពីប្រមាណ SDR ២៣៨.៥ ពាន់លានទៅប្រហែល ៤៧៧ ពាន់លាន SDR (ជិត ៧៣៧ ពាន់លានដុល្លារអាមេរិកតាមអត្រាប្តូរប្រាក់បច្ចុប្បន្ន)

២. ផ្លាស់ប្តូរច្រើនជាង ៦ ភាគរយនៃភាគហ៊ុនកូតាពីតំណាងលើសទៅប្រទេសសមាជិកក្រោមតំណាង
៣. ផ្លាស់ប្តូរច្រើនជាង ៦ ភាគរយនៃភាគហ៊ុនកូតាទៅកាន់ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនខ្លាំង និងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ (EMDCs)
៤. តម្រឹមភាគហ៊ុនកូតាឡើងវិញយ៉ាងសំខាន់។ ប្រទេសចិននឹងក្លាយជាប្រទេសសមាជិកធំជាងគេទី ៣ នៅក្នុង IMF ហើយនឹងមាន EMDCs ចំនួនបួន (ប្រេស៊ីល ចិន ឥណ្ឌា និងរុស្ស៊ី) ក្នុងចំណោមម្ចាស់ភាគហ៊ុនធំជាងគេទាំង ១០ នៅក្នុងមូលនិធិ
៥. រក្សាកូតា និងចំណែកបោះឆ្នោតរបស់ប្រទេសសមាជិកក្រីក្របំផុត។ ក្រុមប្រទេសនេះត្រូវបានកំណត់ថាជាអ្នកដែលមានសិទ្ធិទទួលបានការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងទំនុកចិត្តលើកំណើនប្រាក់ចំណូលទាប (PRGT) ហើយប្រាក់ចំណូលក្នុងមនុស្សម្នាក់របស់ពួកគេបានធ្លាក់ចុះក្រោម $១,១៣៥ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ (កម្រិតកំណត់ដោយសមាគមអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិ) ឬពីរដងនៃចំនួននេះសម្រាប់ប្រទេសតូចៗ។

ការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងទូលំទូលាយនៃរូបមន្តកូតាបច្ចុប្បន្នត្រូវបានបញ្ចប់នៅក្នុងខែមករា ឆ្នាំ ២០១៣ នៅពេលដែលក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិបានដាក់របាយការណ៍របស់ខ្លួនទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល។ លទ្ធផលនៃការពិនិត្យនេះនឹងបង្កើតជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិដើម្បីយល់ព្រមលើរូបមន្តកូតាថ្មីដែលជាផ្នែកនៃការត្រួតពិនិត្យលើកទី ១៥ ។ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃខែមករា ២០១៥ សម្រាប់ការបញ្ចប់ការត្រួតពិនិត្យទូទៅលើកទី ១៥ នៃកូតា។

នៅថ្ងៃទី៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២០ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល (BoG) បានអនុម័តដំណោះស្រាយមួយដែលបញ្ចប់ការត្រួតពិនិត្យទូទៅលើកទី ១៥ នៃកូតា ដោយមិនមានការកើនឡើងកូតា និងផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យលើកទី ១៦ ។ ជាផ្នែកមួយនៃការពិនិត្យឡើងវិញលើកទី ១៦ BoG បានស្នើឱ្យក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវភាពគ្រប់គ្រាន់នៃកូតា ហើយបន្តដំណើរការកំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ចរបស់ IMF រួមទាំងរូបមន្តថ្មីជាមគ្គុទ្ទេសក៍ និងធានានូវតួនាទីចម្បងនៃកូតានៅក្នុងធនធាន IMF ។ ការកែតម្រូវណាមួយនៅក្នុងភាគហ៊ុនកូតានឹងត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងនាំឱ្យមានការកើនឡើងនៃភាគហ៊ុនកូតានៃសេដ្ឋកិច្ចថាមវន្ត ស្របតាមទីតាំងដែលទាក់ទងរបស់ពួកគេនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក។ នោះគឺវាទំនងជានឹងនាំឱ្យមានការកើនឡើងនូវចំណែកនៃទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន និងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ទាំងមូល ខណៈពេលដែលការពារសំឡេង និងតំណាងនៃសមាជិកក្រីក្របំផុត។ នៅក្រោមដំណោះស្រាយ ការត្រួតពិនិត្យលើកទី១៦ គួរតែត្រូវបានបញ្ចប់មិនលើសពីថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៣។

៣.២.១.៤ រូបមន្តកូតា

រូបមន្តកូតាត្រូវបានប្រើដើម្បីជួយវាយតម្លៃមុខតំណែងទាក់ទងគ្នារបស់សមាជិកក្នុងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក ហើយវាអាចដើរតួនាទីក្នុងការដឹកនាំការបែងចែកការបង្កើនកូតា។ រូបមន្តបច្ចុប្បន្នត្រូវបានយល់ព្រមក្នុងឆ្នាំ ២០០៨។

(0.50 * GDP + 0.30 * Openness + 0.15 * Variability + 0.05 * Reserves)compression [19]

៣.២.២ ការខ្ចីពហុភាគី Multilateral Borrowing

ការរៀបចំថ្មីដើម្បីខ្ចី (NAB) គឺជាសំណុំនៃការរៀបចំឥណទានរវាង IMF និងបណ្តាប្រទេសសមាជិក និងស្ថាប័នចំនួន ៣៨ ហើយជាខ្សែការពារទីពីរ ដើម្បីផ្តល់ធនធានបន្ថែមដល់ IMF ដើម្បីការទប់ស្កាត់ ឬទប់ទល់នឹងការចុះខ្សោយនៃប្រព័ន្ធរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ ឬដើម្បីដោះស្រាយស្ថានភាពពិសេសដែល បង្កការគំរាមកំហែងដល់ស្ថិរភាពនៃប្រព័ន្ធនោះ។

តាមរយៈ NAB ប្រទេស និងស្ថាប័នជាសមាជិកមួយចំនួនបានត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចក្នុងការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីបន្ថែមដល់ IMF ។ នៅខែមករាឆ្នាំ២០២១ កំណែទម្រង់នៃ NAB បានចូលជាធរមានបន្ទាប់ពីការយល់ព្រមពីអ្នកចូលរួម NAB ដែលស្ទើរតែទ្វេដងនៃទំហំ NAB ទៅ ៣៦១ ពាន់លាន SDR (៥២១ ពាន់លានដុល្លារ) សម្រាប់រយៈពេលពី ២០២១ ដល់ ២០២៥ ។

ការរៀបចំថ្មីដើម្បីខ្ចីមានNew arrangements to borrows have:

- អ្នកចូលរួម ៤០ នាក់ (អ្នកចូលរួមបច្ចុប្បន្ន ៣៨ នាក់ និងអនាគត់ ២ នាក់)
- ទំហំនៃ NAB ត្រូវបានកើនឡើងទ្វេដងដែលមានប្រសិទ្ធភាពនៅខែមករា ២០២១ ហើយឥឡូវនេះមានចំនួន ៣៦១ ពាន់លាន SDR (៥២១ ពាន់លានដុល្លារ)
- រយៈពេលប្រាំឆ្នាំបច្ចុប្បន្ននៃប្រសិទ្ធភាព NAB ដំណើរការពីខែមករា ២០២១ ដល់ខែធ្នូ ២០២៥
- ការធ្វើឱ្យសកម្មនៃNAB ទាមទារការគាំទ្រពី ៨៥% នៃអ្នកចូលរួមដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោត
- ធ្វើឱ្យសកម្ម ១០ ដងក្នុងចន្លោះខែមេសា ២០១១ ដល់ខែកុម្ភៈ ២០១៦
- ការធ្វើឱ្យសកម្មចុងក្រោយបានបញ្ចប់ក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៦។[20]

[19] www.imf.org, IMF Quotas (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

[20] www.imf.org Multilateral Borrowing (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

៣.២.៣ ការខ្ចីប្រាក់ទ្វេភាគី Bilateral Borrowing

កិច្ចព្រមព្រៀងខ្ចីប្រាក់ទ្វេភាគីបម្រើជាខ្សែការពារទីបី បន្ទាប់ពីកូតា និង NAB ។ ចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃវិបត្តិហិរញ្ញប្បទានសកល IMF បានចូលទៅក្នុងវង្វង់ជាច្រើននៃកិច្ចព្រមព្រៀងកម្ចីទ្វេភាគី (BBAs) ដើម្បីធានាថាវាអាចបំពេញតម្រូវការហិរញ្ញវត្ថុរបស់សមាជិករបស់ខ្លួន។ BBAs បម្រើជាខ្សែការពារទីបីបន្ទាប់ពីកូតា និង NAB ។

នៅខែមករាឆ្នាំ ២០២១ ជុំថ្មីនៃឆ្នាំ ២០២០ BBAs ("២០២០ BBAs") មានប្រសិទ្ធភាព ជំនួស BBAs ជុំមុនដែលផុតកំណត់នៅចុងឆ្នាំ ២០២០។ រហូតមកដល់ពេលនេះ កិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយម្ចាស់បំណុលចំនួន ៤០ នាក់គឺមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ចំនួនសរុបនៃ SDR ១៣៥ ពាន់លាន។ កិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយម្ចាស់បំណុល BBA ឆ្នាំ ២០២០ មួយចំនួនផ្សេងទៀតកំពុងស្ថិតនៅលើផ្លូវដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ BBAs ឆ្នាំ ២០២០ មានរយៈពេល ៣ ឆ្នាំដំបូងរហូតដល់ចុងឆ្នាំ ២០២៣ ដែលអាចបន្តបានដោយការយល់ព្រមពីម្ចាស់បំណុលសម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំទៀតរហូតដល់ចុងឆ្នាំ ២០២៤ ។

កិច្ចព្រមព្រៀងខ្ចីប្រាក់ឆ្នាំ២០២០ មាន៖

- កិច្ចព្រមព្រៀងខ្ចីប្រាក់ទ្វេភាគីឆ្នាំ២០២០ ស្ថិតនៅលើផ្លូវត្រូវរួមបញ្ចូលម្ចាស់បំណុលចំនួន ៤២ នាក់។ កិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយម្ចាស់បំណុលចំនួន ៤០ នាក់មានប្រសិទ្ធភាព។ កិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយម្ចាស់បំណុលអនាគតផ្សេងទៀតត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។
- ការប្តេជ្ញាចិត្តសរុបពីកិច្ចព្រមព្រៀងមានប្រសិទ្ធភាពចំនួន ៤០៖ SDR ១៣៥ ពាន់លាន (១៩៣ ពាន់លានដុល្លារអាមេរិក)
- អាណត្តិដំបូងពីបីឆ្នាំដល់ចុងឆ្នាំ ២០២៣ អាចបន្តដោយមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់បំណុលរហូតដល់ចុងឆ្នាំ ២០២៤
- ការធ្វើឱ្យសកម្មនៃកិច្ចព្រមព្រៀងតម្រូវឱ្យមានការគាំទ្រពី ៨៥% នៃម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោត។[21]

៣.២.៣ ជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ប្រទេសដែលមានចំណូលទាប

ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុរបស់ IMF សម្រាប់ប្រទេសដែលមានចំណូលទាប (LICs) គឺរួមមានកម្ចីសម្បទាន និងការបន្ធូរបន្ថយបំណុល។ ការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីសម្បទានបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៧០ ហើយបានពង្រីក

[21] www.imf.org, Bilateral Borrowing Agreement (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២) ។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមក។ នៅខែកក្កដាឆ្នាំ ២០០៩ ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិរបស់ IMF បានអនុម័តកំណែទម្រង់ដ៏ទូលំទូលាយនៃគ្រឿងបរិក្ខារសម្បទានរបស់ IMF ។[22]

៣.២.៣.១ **ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនិងកំណើនទំនុកចិត្ត** PRGT

ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងទំនុកចិត្តកំណើន (PRGT) ដែលជួយប្រទេសដែលមានសិទ្ធិក្នុងការសម្រេចបាន និងរក្សាបាននូវជំហរម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចដែលមានស្ថិរភាព និងនិរន្តរភាព ស្របតាមការកាត់បន្ថយ និងកំណើននៃភាពក្រីក្ររឹងមាំ និងយូរអង្វែង។

នៅខែកក្កដាឆ្នាំ ២០០៩ ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិរបស់ IMF បានអនុម័តកំណែទម្រង់ដ៏ទូលំទូលាយនៃគ្រឿងបរិក្ខារសម្បទានរបស់ IMF ។គោលបំណងគឺដើម្បីបង្កើនភាពផ្លាស់ប្តូរនៃការគាំទ្រIMFទៅកាន់ប្រទេសចំណូលទាបនិងជំនួយសម្របសម្រួលកាន់តែប្រសើរទៅនឹងតម្រូវការផ្សេងៗរបស់ប្រទេសទាំងនេះជា ពិសេសដោយសារតែការប៉ះពាល់កាន់តែខ្លាំងទៅលើភាពមិនប្រែប្រួលពិភពលោក ។ The Poverty Reduction and Growth Facility and Exogenous Shocks Facility (PRGF-ESF) ត្រូវបានប្តូទៅជា Poverty Reduction and Growth Trust (PGRT) ជាមួយនឹងការចូលជាធរមាននៃកំណែទម្រង់ឆ្នាំ ២០០៩ (មានប្រសិទ្ធិភាពនៅថ្ងៃទី៧ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១០)។ ទាំងនេះគឺជាទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗនៃស្ថាបត្យកម្ម IMF បច្ចុប្បន្នសម្រាប់ប្រទេសដែលមានចំណូលទាប៖

១. រចនាសម្ព័ន្ធដែលមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុនសម្រាប់បរិក្ខារ LIC៖ ការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីសម្បទានទាំងអស់ត្រូវបានបង្រួបបង្រួមនៅក្នុង PRGT ដែលបានជំនួស និងបានពង្រីក PRGF-ESF

២. ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងកំណើន៖ គ្រប់កន្លែង PRGT ទាំងអស់ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងលើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងកំណើនដែលចាក់ឫសនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រដែលគ្រប់គ្រងដោយប្រទេស។ តម្រូវការផ្លូវការសម្រាប់ការដាក់ស្នើទៅ IMF នៃយុទ្ធសាស្ត្រកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ (PRS) មានសម្រាប់កម្មវិធី ECF- និង PSI-គាំទ្រ។ លើសពីនេះ ក្រោមមធ្យោបាយទាំងអស់របស់ PRGT ការចំណាយលើសង្គម និងអាទិភាពផ្សេងទៀតគួរតែត្រូវបានការពារ ហើយនៅពេលណាដែលសមស្របនឹងការកើនឡើង ហើយនេះគួរតែត្រូវបានត្រួតពិនិត្យតាមរយៈគោលដៅច្បាស់លាស់ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

[22] Chapter 3 of Financial Assistance for Low-Income Countries, Page47

៣. អត្រាការប្រាក់ទាបៈ រចនាសម្ព័ន្ធអត្រាការប្រាក់ទាបត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់បរិក្ខារសម្បទានទាំងបី ហើយអត្រាការប្រាក់ត្រូវបានពិនិត្យជាប្រចាំ ដើម្បីរក្សាកម្រិតសម្បទានខ្ពស់ជាងកាលពីអតីតកាល។ លើសពីនេះ ប្រទេសដែលមានចំណូលទាបបានទទួលការបន្ធូរបន្ថយពិសេសលើការទូទាត់ការប្រាក់កម្ចីសម្បទានដែលមិនទាន់ចេញទាំងអស់ដោយសារ IMF ពីដំបូងរហូតដល់ចុងឆ្នាំ២០១១ និងបន្តបន្ទាប់រហូតដល់ចុងឆ្នាំ២០១៦។ នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៥ ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិបានកំណត់អត្រាការប្រាក់លើ RCF ដល់សូន្យ ដូច្នេះការបង្កើនសម្បទាននៃជំនួយហិរញ្ញវត្ថុឆាប់រហ័សដល់ប្រទេសដែលប្រឈមមុខនឹងតុល្យភាពបន្ទាន់នៃតម្រូវការទូទាត់ដែលអាចបណ្តាលមកពីស្ថានភាពផុយស្រួយ ជម្លោះ ឬគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ។[23]

៣.២.៣.២ ប្រទេសក្រីក្រដែលជំពាក់បំណុលខ្លាំង HIPC

ការបន្ធូរបន្ថយបំណុលសម្រាប់ប្រទេសក្រីក្រដែលជំពាក់បំណុលគេខ្លាំងបំផុតត្រូវបានផ្តល់ជូនតាមរយៈគំនិតផ្តួចផ្តើម HIPC ។ ក្នុងឆ្នាំ ២៩៩៦ IMF និងធនាគារពិភពលោកបានរួមគ្នាចាប់ផ្តើមគំនិតផ្តួចផ្តើម HIPC ដើម្បីជួយសម្រាលបន្ទុកបំណុលខាងក្រៅដែលក្លាយទៅជាគ្មាននិរន្តរភាពសម្រាប់ប្រទេសដែលមានចំណូលទាបមួយចំនួនដែលភាគច្រើននៅអាហ្វ្រិក។ គំនិតផ្តួចផ្តើម HIPC ពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពសម្របសម្រួលដោយសហគមន៍ហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ រួមទាំងស្ថាប័នពហុភាគី ដើម្បីកាត់បន្ថយបន្ទុកបំណុលខាងក្រៅនៃប្រទេសទាំងនេះដល់កម្រិតប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ គំនិតផ្តួចផ្តើម HIPC បំពេញបន្ថែមយន្តការបន្ធូរបន្ថយបំណុលបែបប្រពៃណី ការផ្តល់សម្បទាន និងការស្វែងរកគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចត្រឹមត្រូវដែលបានរចនាឡើងដើម្បីដាក់ប្រទេសទាំងនេះនៅលើមូលដ្ឋានខាងក្រៅប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

គំនិតផ្តួចផ្តើមនេះបានកត់សម្គាល់ពីការរីកចម្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ពីប្រពៃណីយន្តការបន្ធូរបន្ថយបំណុល។ វាបានណែនាំការច្នៃប្រឌិតសំខាន់ៗនៅក្នុងការព្យាបាលបំណុលរបស់ប្រទេសដែលមានចំណូលទាបដូចជាប្រព័ន្ធការព្យាបាលបំណុលពហុភាគី សញ្ញាណនៃនិរន្តរភាពបំណុលនិងផ្តោតលើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមនេះត្រូវបានពង្រឹងនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ ដើម្បី ផ្តល់នូវការផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះបំណុលកាន់តែស៊ីជម្រៅ ទូលំទូលាយ និងលឿនជាងមុនដល់សមាជិកដែលមានសិទ្ធិ។ ការកែលម្អនេះក៏មានគោលបំណងពង្រឹងទំនាក់ទំនងរវាងការបន្ធូរបន្ថយបំណុល និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ជាពិសេសតាមរយៈគោលនយោបាយសង្គម។

[23] Chapter 3 of Financial Assistance for Low-Income Countries, Page49

ប្រទេសមួយត្រូវបានចាត់ទុកថាមានសិទ្ធិទទួលបានជំនួយក្រោមគំនិតផ្តួចផ្តើម HIPC ដែលត្រូវបានកែលម្អ ប្រសិនបើប្រទេសនេះបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យចំណូល និងបំណុល ហើយទទួលយកកម្មវិធីដែលគាំទ្រដោយ IMF៖

- លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃប្រាក់ចំណូល៖ ប្រទេសមួយមានសិទ្ធិទទួលបាន HIPC ប្រសិនបើវាមានសិទ្ធិខ្ចីប្រាក់ពី PRGT របស់ IMF ។
- លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យបំណុល៖ ប្រទេសមួយមានសិទ្ធិប្រសិនបើសូចនាករបន្ទុកបំណុលរបស់ខ្លួននៅចុងឆ្នាំ ២០០៤ និងចុងឆ្នាំ ២០១០ គឺលើសពីកម្រិតនៃការផ្តួចផ្តើម HIPC បន្ទាប់ពីការអនុ-វត្តយន្តការបន្ធូរបន្ថយបំណុលបែបប្រពៃណី
- តម្រូវការកម្មវិធី៖ ប្រទេសមួយត្រូវតែទទួលយកកម្មវិធីដែលគាំទ្រដោយ IMF (និង IDA) នៅពេលណាមួយបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៦។[24]

៣.២.៣.៣ ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានជំនួយសម្បទាន និងការបន្ធូរបន្ថយបំណុល

ដូចដែលបានកត់សម្គាល់ រចនាសម្ព័នហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ជំនួយសម្បទានបច្ចុប្បន្នរួមមានការជឿទុកចិត្តចំនួនបី និងគណនីពាក់ព័ន្ធ និងគណនីរងដែល IMF ជាអ្នកគ្រប់គ្រង ឬអ្នកគ្រប់គ្រង៖ PRG Trust, PRG-HIPC Trust និង CCR Trust ។ ការជឿទុកចិត្តមានលក្ខណៈពិសេសមួយចំនួនដូចគ្នា:

- SDRs គឺជាឯកតានៃគណនីសម្រាប់ប្រតិបត្តិការទាំងអស់។
- ធនធាន និងកំណត់ត្រានៃការទុកចិត្តត្រូវបានរក្សាទុកដាច់ដោយឡែកពីគណនីផ្សេងទៀតទាំងអស់របស់ IMF ។
- មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ (IMF) ក្នុងនាមជាអ្នកទទួលបន្ទុក មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការវិនិយោគមូលនិធិបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ការជឿទុកចិត្ត ឬគណនីគ្រប់គ្រង។

មូលនិធិវិនិយោគត្រូវបានបែងចែករវាងប្រាក់បញ្ញើរយៈពេលខ្លី និងឧបករណ៍រយៈពេលមធ្យមនៅធនាគារសម្រាប់ការតាំងទីលំនៅអន្តរជាតិ (BIS) និងផលប័ត្រវិនិយោគ (មូលបត្របំណុល) ដែលគ្រប់គ្រងដោយអ្នកគ្រប់គ្រងខាងក្រៅ។

[24] Chapter 3 of Financial Assistance for Low-Income Countries, Page54

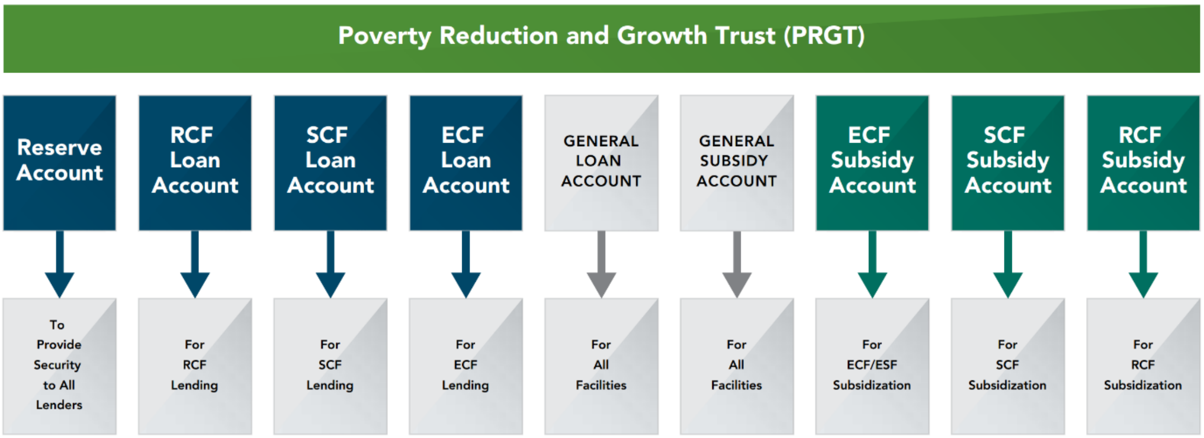

Source: Finance Department, International Monetary Fund.
Note: ECF = Extended Credit Facility; ESF = Exogenous Shocks Facility; RCF = Rapid Credit Facility; SCF = Standby Credit Facility.

រូបភាពទី៣៖ ក្របខណ្ឌនៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការជឿជាក់លើកំណើន

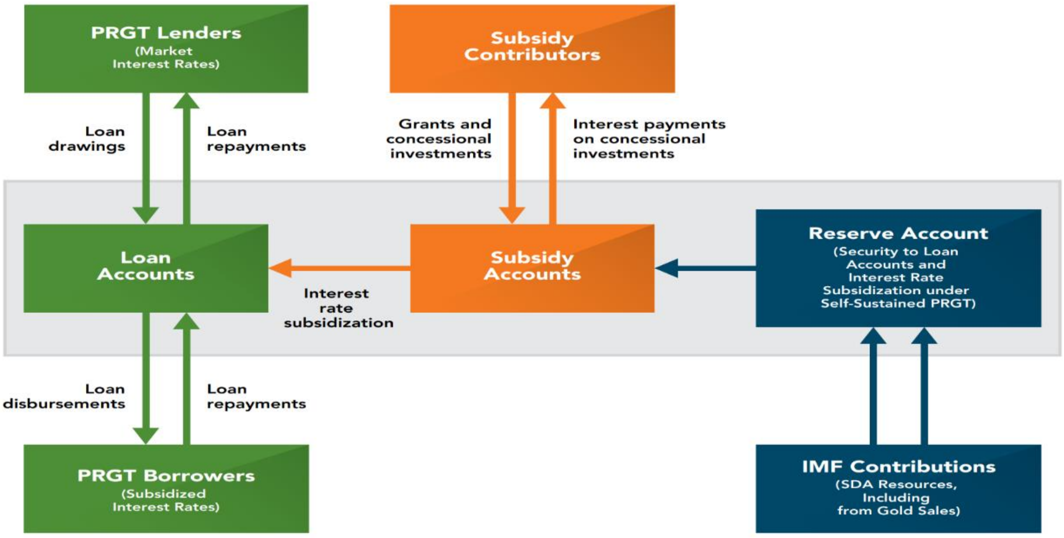

Source: Finance Department, International Monetary Fund.
Note: SDA = Special Disbursement Account.

រូបភាពទី៤៖ លំហូរនៃមូលនិធិក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការជឿជាក់លើកំណើន

ប្រភព៖ គេហទំព័ររបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

PRGT ត្រូវបានផ្សំឡើងដោយគណនីខាងក្រោម (រូបភាព ៣)៖

- គណនីប្រាក់កម្ចី Loan Accounts ចំនួនបួន ដែលបម្រើជាលិខិតឆ្លងដែនសម្រាប់ការទទួល និងការផ្តល់ប្រាក់ដើមសម្រាប់ការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីសម្បទាន

- គណនីបម្រុង Reserve Account ដែលផ្តល់សុវត្ថិភាពដល់អ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចី និងប្រាក់ចំណូលវិនិយោគរបស់ពួកគេនៅទីបំផុតនឹងត្រូវបានប្រើដើម្បីឧបត្ថម្ភធនការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីសម្បទានក្រោម PRGT ដែលទ្រទ្រង់ដោយខ្លួនឯង
- គណនីឧបត្ថម្ភធន Subsidy Accounts ចំនួនបួនដែលទទួល និងផ្តល់ធនធានសម្រាប់ការឧបត្ថម្ភធនលើការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីក្រោមមធ្យោបាយ PRGT ។

ក្របខណ្ឌនេះអនុញ្ញាតឱ្យមានការប្រើប្រាស់ធនធានសម្បទានប្រកបដោយភាពបត់បែន ខណៈពេលដែលបំពេញតាមចំណូលចិត្តរបស់ម្ចាស់ជំនួយសម្រាប់កំណត់ការរួមចំណែករបស់ពួកគេសម្រាប់គោលបំណងជាក់លាក់។ រូបភាព ៤ បង្ហាញពីលំហូរនៃមូលនិធិរវាងគណនី PRGT និងអ្នករួមចំណែក និងអ្នកខ្ចី។ គណនី PRGT បម្រើគោលបំណងដូចខាងក្រោមៈ

- គណនីប្រាក់កម្ចីទូទៅ (GLA)៖ គណនីនេះទទួល និងបញ្ចេញធនធានប្រាក់កម្ចីសម្រាប់សម្ភារៈបរិក្ខារ PRGT ទាំងអស់ដោយមិនមានការកំណត់ជាក់លាក់ដោយម្ចាស់ជំនួយ។ ធនធានប្រាក់កម្ចីនៅក្នុង GLA គឺជាទូទៅត្រូវបានគូរដើម្បីផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់ការរៀបចំមួយនៅក្រោមមធ្យោបាយជាក់លាក់មួយបន្ទាប់ពីធនធានប្រាក់កម្ចីនៅក្នុងគណនីប្រាក់កម្ចីដែលទាក់ទងនឹងគ្រឿងបរិក្ខារនោះត្រូវបានអស់
- គណនីប្រាក់កម្ចីពិសេស (SLAs)៖ គណនីទាំងនេះតម្រូវតាមចំណូលចិត្តរបស់ម្ចាស់ជំនួយសម្រាប់ការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីរបស់ពួកគេសម្រាប់មធ្យោបាយជាក់លាក់។ គណនីកម្ចីដាច់ដោយឡែកចំនួនបីមានសម្រាប់បម្រើសេវា ECF, SCF, និង RCF រៀងគ្នា
- គណនីបម្រុង៖ គណនីបំរុងផ្តល់សុវត្ថិភាពដល់អ្នកផ្តល់ប្រាក់កម្ចីដល់ PRGT ។ ក្រោមគំរូហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ PRGT ដែលទ្រទ្រង់ដោយខ្លួនឯងដែលត្រូវបានអនុម័តក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ដែលចូលជាធរមានក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៤ អ្នកគ្រប់គ្រងអាចសម្រេចចិត្តប្រើប្រាស់ប្រាក់ចំណូលពីការវិនិយោគនៃធនធាននៅក្នុងគណនីបម្រុងសម្រាប់គោលបំណងឧបត្ថម្ភធន
- គណនីឧបត្ថម្ភធនទូទៅ (GSA)៖ គណនីនេះទទួលបាន និងផ្តល់ការឧបត្ថម្ភធនសម្រាប់ប្រាក់កម្ចីដែលមានស្រាប់ និងថ្មីក្រោមគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់របស់ PRGT។ ធនធាននៅក្នុង GSA ត្រូវបានទាញតែប៉ុណ្ណោះឧបត្ថម្ភធនប្រាក់កម្ចីក្រោមមធ្យោបាយជាក់លាក់មួយ បន្ទាប់ពីធនធាននៅក្នុងគណនីឧបត្ថម្ភធនពិសេសដែលទាក់ទងនឹងកន្លែងនោះមានអស់កម្លាំង

- គណនីឧបត្ថម្ភធនពិសេស (SSAs)៖ គណនីទាំងនេះសម្រេចតាមចំណូលចិត្តរបស់ម្ចាស់ជំនួយសម្រាប់កំណត់ការរួមចំណែកឧបត្ថម្ភធនរបស់ពួកគេសម្រាប់សម្ភារៈបរិក្ខារជាក់លាក់។ គណនីឧបត្ថម្ភធនដាច់ដោយឡែកចំនួនបីមានសេវា ECF, SCF និង RCF រៀងគ្នា។ គណនីឧបត្ថម្ភធនរបស់ ECF គឺជាគណនី "លំនាំដើម" សម្រាប់ការទទួលបានធនធានឧបត្ថម្ភធនដែលបានសន្យាពីមុន។ (គណនីឧបត្ថម្ភធនរបស់ PRGF និង PRGF-ESF ត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលដែលកំណែទម្រង់ ២០០៩ នៃបរិក្ខារសម្បទានចូលជាធរមានក្នុងខែមករា ឆ្នាំ ២០១០។)[25]

៣.៣ ជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស

៣.៣.១ និយមន័យ

IMF ចែករំលែកជំនាញរបស់ខ្លួនជាមួយប្រទេសជាសមាជិកដោយផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស និងការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងវិស័យជាច្រើនដូចជា ធនាគារកណ្តាល គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ និងអត្រាប្តូរប្រាក់ គោលនយោបាយពន្ធដារ និងការគ្រប់គ្រង និងស្ថិតិផ្លូវការ។ គោលបំណងគឺដើម្បីជួយកែលម្អការរចនា និងការអនុវត្តគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចរបស់សមាជិក រួមទាំងតាមរយៈការពង្រឹងជំនាញនៅក្នុងស្ថាប័នដូចជាក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ ធនាគារកណ្តាល និងទីភ្នាក់ងារស្ថិតិ។ IMF ក៏បានផ្តល់ដំបូន្មានដល់ប្រទេសដែលត្រូវបង្កើតស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលឡើងវិញបន្ទាប់ពីមានចលាចលស៊ីវិល ឬសង្គ្រាមធ្ងន់ធ្ងរ។

ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ IMF បានចាប់ផ្តើមកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកំណែទម្រង់ប្រកបដោយមហិច្ឆតាមួយ ដើម្បីបង្កើនផលប៉ះពាល់នៃជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ខ្លួន។ កំណែទម្រង់នេះសង្កត់ធ្ងន់លើការផ្តល់អាទិភាពកាន់តែប្រសើរឡើង ការពង្រឹងការវាស់វែងការអនុវត្ត ការចំណាយប្រកបដោយតម្លាភាព និងភាពជាដៃគូកាន់តែរឹងមាំជាមួយម្ចាស់ជំនួយ។

IMF ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស និងការបណ្តុះបណ្តាលជាចម្បងលើវិស័យចំនួនបួន៖

- គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ និងហិរញ្ញវត្ថុ (ឧបករណ៍គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ ការត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធធនាគារ និងការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធឡើងវិញ ការគ្រប់គ្រង និងប្រតិបត្តិការបរទេស ការសម្អាតប្រព័ន្ធទូទាត់សម្រាប់ការទូទាត់ និងការអភិវឌ្ឍន៍រចនាសម្ព័ន្ធរបស់ធនាគារកណ្តាល)

[25] Chapter 3 of Financial Assistance for Low-Income Countries, Page59

- គោលនយោបាយ និងការគ្រប់គ្រងសារពើពន្ធ (គោលនយោបាយ និងការគ្រប់គ្រងពន្ធ និងគយ ការបង្កើតថវិកា ការគ្រប់គ្រងការចំណាយ ការរចនាសំណាញ់សុវត្ថិភាពសង្គម និងការគ្រប់គ្រងបំណុលក្នុងស្រុក និងបរទេស)
- ការចងក្រង ការគ្រប់គ្រង ការផ្សព្វផ្សាយ និងការកែលម្អទិន្នន័យស្ថិតិ
- ផ្តល់យោបល់លើច្បាប់សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។[26]

៣.៣.២ អ្នកដែលទទួលបានជំនួយ

IMF ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស រួមទាំងការបណ្តុះបណ្តាល។ដល់រដ្ឋាភិបាល និងធនាគារកណ្តាលនៃប្រទេសជាសមាជិក និងក្នុងករណីខ្លះ មិនមែនសមាជិក និងអង្គការអន្តរជាតិ។ ជំនួយនេះភាគច្រើនត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យប្រទេសដែលអនុវត្តកម្មវិធីកែទម្រង់ និងកំណែទម្រង់ដែលគាំទ្រដោយ IMF ជាពិសេសទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗរបស់ពួកគេ ដូចជាក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ និងផែនការ និងធនាគារកណ្តាល។

ក្នុងរយៈពេលពីរទសវត្សរ៍ដំបូង IMF បានបំពេញបន្ថែមម្តងម្កាលការពិគ្រោះយោបល់របស់ប្រទេសស្តង់ដាររបស់ខ្លួនជាមួយនឹងជំនួយបច្ចេកទេសលើបញ្ហាដូចជាការគ្រប់គ្រងអត្រាប្តូរប្រាក់ និងការអនុវត្តគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ និងសារពើពន្ធ។ ប៉ុន្តែវាគឺនៅពាក់កណ្តាលទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៦០ នៅពេលដែលប្រទេសឯករាជ្យថ្មីៗជាច្រើនបានសុំជំនួយក្នុងការបង្កើតធនាគារកណ្តាល និងក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុរបស់ពួកគេ នោះការអនុវត្តត្រូវបានបង្កើតឡើងជាផ្លូវការ ដោយអង្គភាពអង្គការថ្មីចំនួនបីត្រូវបានបង្កើតឡើងជាចម្បងដើម្បីផ្តល់ប្រភេទជាក់លាក់នៃជំនួយបច្ចេកទេស៖ សារពើពន្ធ នាយកដ្ឋានកិច្ចការ សេវាធនាគារកណ្តាល (ឥឡូវនាយកដ្ឋានប្រព័ន្ធរូបិយវត្ថុ និងហិរញ្ញវត្ថុ) និងវិទ្យាស្ថាន IMF ។ ជំនួយបច្ចេកទេសដែលបានផ្តល់បានកើនឡើងជាលំដាប់ក្នុងត្រីមាសបន្ទាប់ ប៉ុន្តែនៅដើមទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០ ការស្នើសុំជំនួយបែបនេះបានកើនឡើងនៅពេលដែលបណ្តាប្រទេសនៅអឺរ៉ុបកណ្តាល និងខាងកើត និងអតីតសហភាពសូវៀតបានចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូររបស់ពួកគេពីផែនការកណ្តាលទៅសេដ្ឋកិច្ចផ្អែកលើទីផ្សារ។ ក្រោយមកក្នុងទស្សវត្សរ៍នោះ ដើម្បីបង្កើនការការពារ និងដោះស្រាយវិបត្តិបន្ទាប់ពីវិបត្តិម៉ិកស៊ិកឆ្នាំ ១៩៩៤-៩៥ និងវិបត្តិអាស៊ីឆ្នាំ ១៩៩៧-៩៨ IMF បានបង្កើនជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ខ្លួនបន្ថែមទៀតជាផ្នែកនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីពង្រឹងស្ថាបត្យកម្មនៃប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។ ថ្មីៗនេះ ជាផ្នែកមួយនៃការជំរុញរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការលាងលុយកខ្វក់ និងការផ្តល់ហិរញ្ញប្ប

[26] https://www.imf.org, Technical Assistance, (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

ទាននៃអំពើភេរវកម្ម IMF បាននាំមុខគេក្នុងការរចនាដំណើរការវាយតម្លៃដ៏ទូលំទូលាយមួយ ដើម្បីស្វែងរកបញ្ហា និងចាប់ផ្តើមផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសសម្រាប់វិធានការដោះស្រាយ។

ក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះ ការចែកចាយជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ IMF ក្នុងតំបន់បានផ្លាស់ប្តូរបន្តិចម្តងៗពីការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ចទៅកាន់ទ្វីបអាហ្វ្រិក ដែលឥឡូវនេះទទួលបានស្ទើរតែមួយភាគបីនៃចំនួនសរុប។ នេះគឺជាផ្នែកមួយនៃការបង្កើនកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅក្នុងប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលទាប រួមទាំងតាមរយៈការជួយប្រទេសនានាឱ្យប្រសើរឡើងនូវអភិបាលកិច្ចតាមរយៈការកសាងសមត្ថភាព។[27]

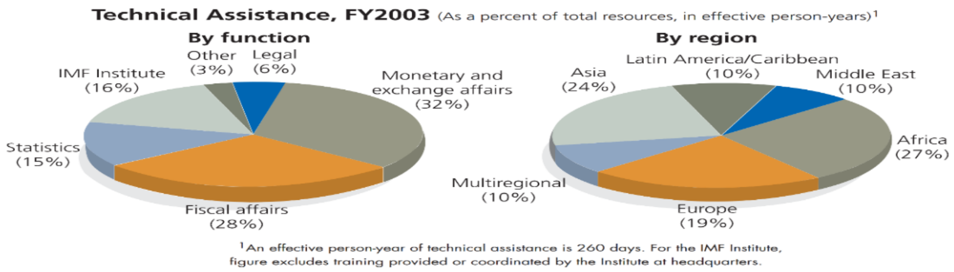

រូបភាពទី៥៖ ជំនួយការបច្ចេកទេសក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធ ២០០៣

ប្រភព៖ គេហទំព័ររបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

៣.៣.៣ អ្នកដែលត្រូវចំណាយ

ជំនួយបច្ចេកទេសគឺជាអត្ថប្រយោជន៍ដ៏សំខាន់នៃសមាជិកភាពរបស់ IMF ដែលជាទូទៅមិនគិតថ្លៃទេ។ ករណីលើកលែងនេះទាក់ទងនឹងការចាត់តាំងអ្នកជំនាញរយៈពេលវែង (កំណត់ថាជាអ្នកជំនាញដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសមួយសម្រាប់រយៈពេលប្រាំមួយខែ ឬច្រើនជាងនេះ) សម្រាប់ប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យម និងខ្ពស់ ដែលត្រូវបានស្នើសុំឱ្យធ្វើការរួមចំណែកផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុជាក់លាក់ដល់ IMF ។ (បច្ចុប្បន្ន ប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលមធ្យមត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងធ្វើការរួមចំណែកជាសាច់ប្រាក់មួយផ្នែក ហើយប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងសងថ្លៃដើមទាំងស្រុងរបស់អ្នកជំនាញការស្នាក់នៅរយៈពេលវែង។) ជាកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាង IMF និងអ្នកទទួល។

[27] What is IMF Technical Assistance? Page8

ប្រទេសនេះ ជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ IMF ទាមទារការរៀបចំយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន និងការប្តេជ្ញាចិត្តនៃធនធានដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ។ សំខាន់ក្នុងន័យនេះ គឺការចាត់តាំងដោយអាជ្ញាធរទទួលរបស់បុគ្គលិកសមភាគី និងធនធានបន្ថែមដូចជា ការិយាល័យ និងឧបករណ៍ បុគ្គលិកជំនួយផ្នែករដ្ឋបាល មធ្យោបាយទំនាក់ទំនង ការផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ និងឧបករណ៍ប្រើប្រាស់។ ការចំណាយទាំងនេះដល់រដ្ឋាភិបាលអ្នកទទួលគឺលើសហើយលើសពីការគិតថ្លៃណាមួយដែល IMF អាចត្រូវបានបង់។

ទោះបីជា IMF ផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានជំនួយបច្ចេកទេសជាចម្បងពីធនធានរបស់ខ្លួនក៏ដោយរដ្ឋាភិបាលសមាជិក និងអង្គការអន្តរជាតិផ្សេងទៀត គឺជាប្រភពដ៏សំខាន់នៃហិរញ្ញប្បទានបន្ថែម។ នៅក្នុងឆ្នាំហិរញ្ញវត្ថុរបស់ IMF ដែលបញ្ចប់ត្រឹមខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៣ ជំនួយពីខាងក្រៅបែបនេះ - ផ្តល់ជាទម្រង់ជំនួយ - បានផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានមួយភាគបួននៃសកម្មភាពបច្ចេកទេសសរុបរបស់ IMF (រួមទាំងការបណ្តុះបណ្តាល)។ ប្រភេទនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនេះមិនត្រឹមតែបង្កើនធនធានដែលមានសម្រាប់ជំនួយបច្ចេកទេសប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជួយជៀសវាងការព្យាយាមស្ទួនផងដែរ។ ម្ចាស់ជំនួយទ្វេភាគីរួមមាន អូស្ត្រាលី កាណាដា ដាណឺម៉ាក បារាំង អាល្លឺម៉ង់ អៀរឡង់ អ៊ីតាលី ជប៉ុន (ម្ចាស់ជំនួយធំជាងគេ) ហូឡង់ នូវែលសេឡង់ ន័រវេស រុស្ស៊ី ស៊ុយអែត ស្វីស ចក្រភពអង់គ្លេស និងសហរដ្ឋអាមេរិក។ ម្ចាស់ជំនួយពហុភាគីរួមមាន ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាហ្វ្រិក ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី សហភាពអឺរ៉ុប ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អន្តរអាមេរិក ទីភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិ និងធនាគារពិភព លោក។[28]

៣.៣.៤ របៀបនៃការការផ្តល់ជំនួយ

IMF ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសតាមវិធីជាច្រើន។ ទីមួយ មានការងារធ្វើនៅក្នុងប្រទេសដែលពាក់ព័ន្ធ។ បុគ្គលិករបស់ IMF អាចធ្វើទស្សនកិច្ចរយៈពេលខ្លីជាធម្មតាពីពីរទៅបីសប្តាហ៍ទៅកាន់ប្រទេសមួយ ឬអ្នកជំនាញអាចត្រូវបានចាត់តាំងទៅប្រទេសមួយសម្រាប់រយៈពេលចាប់ពីពីរបី សប្តាហ៍ទៅច្រើនឆ្នាំ។ បេសកកម្ម និងការចាត់តាំងអ្នកជំនាញទាំងនេះ ផ្តល់ឱ្យប្រទេសនូវដំបូន្មាន និងការគាំទ្រដោយផ្ទាល់។ វិសាលភាពរបស់ពួកគេអាចមានចាប់ពីបេសកកម្មតូចៗដែលឆ្លើយតបនៅការជូនដំណឹងខ្លីរហូតដល់សំណើសង្គ្រោះបន្ទាន់ រហូតដល់កម្មវិធីជំនួយបច្ចេកទេសខ្នាតធំ រួមបញ្ចូលគ្នា និងច្រើនឆ្នាំដែលផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានជាមួយម្ចាស់ជំនួយផ្សេងទៀត។

[28] What is IMF Technical Assistance? Page11

ទីពីរ ពីទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់ខ្លួននៅទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន ឌីស៊ី IMF ផ្តល់របាយការណ៍បច្ចេកទេស និងពាគវិនិច្ឆ័យ វគ្គបណ្តុះបណ្តាល សិក្ខាសាលា សិក្ខាសាលា និងការណែនាំ និងការគាំទ្រតាមអ៊ីនធឺណិតតាមរយៈអ៊ីនធឺណិត។ នៅទីស្នាក់ការកណ្តាល នាយកដ្ឋានតំបន់របស់ IMF - អាហ្វ្រិក អាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក អឺរ៉ុប I អឺរ៉ុប II មជ្ឈិមបូព៌ា និងនាយកដ្ឋានអឌ្ឍគោលខាងលិច ដែលទទួលខុសត្រូវលើការឃ្លាំមើលកម្រិតប្រទេស និងតំបន់ និងប្រតិបត្តិការផ្តល់ប្រាក់កម្ចី - សហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនាយកដ្ឋានមុខងារ ដែលផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសភាគច្រើន - កិច្ចការសារពើពន្ធ ប្រព័ន្ធរូបិយវត្ថុ និងហិរញ្ញវត្ថុ នាយកដ្ឋានស្ថិតិ និងច្បាប់ ព្រមទាំងវិទ្យាស្ថាន IMF ក្នុងការធ្វើផែនការ ការអនុវត្ត ការត្រួតពិនិត្យ និងតាមដានជំនួយបច្ចេកទេស។

ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ IMF បានបង្កើនការផ្តល់ជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេសមួយចំនួនរបស់ខ្លួនក្នុងតំបន់ រួមទាំងការបណ្តុះបណ្តាលផងដែរ។ វាដំណើរការមជ្ឈមណ្ឌលជំនួយបច្ចេកទេសក្នុងតំបន់ចំនួនពីរនៅប៉ាស៊ីហ្វិក និងការាបៀន ហើយក៏ដំណើរការមជ្ឈមណ្ឌលពីរនៅ អាហ្វ្រិកផងដែរ។ នៅក្នុងមហាសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិក មជ្ឈមណ្ឌលបានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការជជែកពិភាក្សា និងរបៀបវារៈគោលនយោបាយក្នុងតំបន់ និងបានជួយបង្កើតសមាគមអ្នកគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុនៃប្រទេសប៉ាស៊ីហ្វិក ដែលវាបម្រើការជាលេខាធិការដ្ឋាន។ បន្ថែមពីលើការបណ្តុះបណ្តា-លដែលផ្តល់ជូននៅទីស្នាក់ការកណ្តាល វិទ្យាស្ថាន IMF ផ្តល់វគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងសិក្ខាសាលាតាមរយៈបណ្តាញនៃវិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និងកម្មវិធីក្នុងតំបន់ចំនួនប្រាំមួយ ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូបណ្តុះបណ្តាលក្នុងតំបន់ ។

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយអ្នកផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសផ្សេងទៀត (Collaboration with other technical assistance providers)។ IMF សហការជាមួយអ្នកផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសផ្សេងទៀត ដូចជាកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍អង្គការសហប្រជាជាតិ (UNDP) ធនាគារពិភពលោក ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងតំបន់ មូលនិធិកសាងសមត្ថភាពអាហ្វ្រិក (ACBF) និងទីភ្នាក់ងារផ្សេងទៀត។ តម្រូវការ និងការចំណាយខ្ពស់នៃជំនួយបច្ចេកទេសបញ្ជាក់ពីតម្រូវការដើម្បីធានាថាការចម្លង និងការត្រួតស៊ីគ្នាត្រូវបានជៀសវាង ជំនួយនោះមកពីប្រភពសមស្របបំផុត ហើយប្រតិបត្តិការនោះត្រូវបានសម្របសម្រួលយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយធនាគារពិភពលោកបានរីកចម្រើនក្នុង វិស័យដែលស្ថាប័នទាំងពីរសេកម្ម ដូចជាការពង្រឹងវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងភាពក្រីក្រនៅក្នុងប្រទេសដែលមានចំណូលទាប ការទប់ស្កាត់ការលាងលុយកខ្វក់ ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រង វិស័យសាធារណៈ និងការកែលម្អការប្រមូល និងការផ្សព្វផ្សាយទិន្នន័យ។ ស្ថាប័នទាំងពីរក៏កំពុង

ពង្រឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីជួយប្រទេសនានាក្នុងការប្រមូលធនធានក្នុងស្រុករបស់ពួកគេ និងលើកកម្ពស់គុណភាពនៃការចំណាយសាធារណៈ។

ដើម្បីគាំទ្រដល់សេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្មតាមរយៈការចរចារបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក IMF ជាមួយអង្គការអន្តរជាតិផ្សេងទៀតកំពុងជួយប្រទេសដែលមានចំណូលទាបរៀបចំសម្រាប់ការធ្វើសមាហរណកម្មកាន់តែច្រើនទៅក្នុងប្រព័ន្ធពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ទាំងតាមរយៈការសិក្សាវិភាគ និងជំនួយនៅនឹងកន្លែង។

ការវាស់វែងជោគជ័យ (Measuring success) ភាពជោគជ័យនៃជំនួយបច្ចេកទេសប្រែប្រួល និងអាស្រ័យលើកត្តាជាច្រើន ហើយមេរៀនជាច្រើនត្រូវបានរៀននៅក្នុងដំណើរការនៃការផ្តល់ ជំនួយ។ IMF តែងតែវាយតម្លៃគុណភាព និងលទ្ធផលនៃជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ខ្លួន។[29]

៣.៣.៤.១ មជ្ឈមណ្ឌលជំនួយបច្ចេកទេសក្នុងតំបន់ការ៉ាអ៊ីប

ឧទាហរណ៍នៃវិធីសាស្ត្រក្នុងតំបន់ចំពោះជំនួយបច្ចេកទេសគឺមជ្ឈមណ្ឌលជំនួយបច្ចេកទេសក្នុងតំបន់ការ៉ាអ៊ីប (CARTAC) ដែលជាគំនិតផ្តួចផ្តើមរួមគ្នារបស់ប្រទេសការាបៀនចំនួន ២០ និងទីភ្នាក់ងារផ្តល់ជំនួយចំនួន ១០ ដែលបង្កើតឡើងក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១។ មជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស និងការបណ្តុះបណ្តាលដោយផ្ទាល់ដល់មជ្ឈមណ្ឌល។ ធនាគារ ក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ សេវាពន្ធ និងគយ និងភ្នាក់ងារស្ថិតិជាតិ។

គោលដៅចម្បងរបស់មជ្ឈមណ្ឌលគឺដើម្បីជួយសមាជិកធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការគ្រប់គ្រងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុរបស់ពួកគេ ជាពិសេសប្រតិបត្តិការថវិកា និងរតនាគារ និងការគ្រប់គ្រងពន្ធ និងគយ។ ការត្រួតពិនិត្យ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុក្នុងស្រុក និងក្រៅសមុទ្រ។ និងស្ថិតិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។ មជ្ឈមណ្ឌលសម្របសម្រួលសកម្មភាពរបស់ខ្លួនជាមួយភ្នាក់ងារទ្វេភាគី និងពហុភា-គីផ្សេងទៀត ដែលសកម្មនៅក្នុងតំបន់ស្រដៀងគ្នា

CARTAC ផ្តល់ជំនួយតាមរយៈក្រុមអ្នកជំនាញការស្នាក់នៅ បន្ថែមដោយអ្នកឯកទេសរយៈពេលខ្លី ក៏ដូចជាតាមរយៈសិក្ខាសាលា និងសិក្ខាសាលាក្នុងប្រទេស ឯកសារភ្ជាប់បណ្តុះបណ្តាល និងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលក្នុងតំបន់។ ប្រទេសសមាជិក និងម្ចាស់ជំនួយណែនាំផែនការការងារ និងយុទ្ធសាស្ត្រប្រតិបត្តិការរបស់មជ្ឈមណ្ឌល តាមរយៈគណៈកម្មាធិការដឹកនាំ ដែលប្រជុំពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ។

[29] What is IMF Technical Assistance? Page12

ប្រតិបត្តិការរបស់ CARTAC ត្រូវបានអនុវត្តជាកម្មវិធីប្រចាំតំបន់របស់ UNDP ដោយមាន IMF ជាភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិ។ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនេះ UNDP ផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកសេវាកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ខណៈដែល IMF ទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងសកម្មភាពរបស់មជ្ឈមណ្ឌល រួមទាំងការផ្តល់អ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធី និងការជ្រើសរើស និងត្រួតពិនិត្យអ្នកជំនាញការស្នាក់នៅ។ ប្រទេសកាណាដាគឺជាកម្លាំងដ៏សំខាន់នៅពីក្រោយការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌល និងហិរញ្ញវត្ថុច្រើនជាង ៥០ ភាគរយនៃសកម្មភាពកម្មវិធីរបស់ខ្លួន។ ម្ចាស់ជំនួយផ្សេងទៀតរួមមាន អៀរឡង់ ចក្រភពអង់គ្លេស និងសហរដ្ឋអាមេរិក។ ភ្នាក់ងារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានរបស់មជ្ឈមណ្ឌលនេះរួមមាន ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អន្តរអាមេរិក ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ការីប៊ីន និងធនាគារពិភពលោក។

"CARTAC បាននាំមកនូវថាមពលកម្រិតថ្មីដល់ការផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសនៅការ៉ាប៊ីន ដែលបង្ហាញពីគុណភាពខ្ពស់ ល្បឿននៃការអនុវត្ត និងអារម្មណ៍នៃភាពជាម្ចាស់។" ទេសាភិបាល Marion Williams ធនាគារកណ្តាល Barbados

សកម្មភាពរបស់ CARTAC រួមមាន:

- ជួយអភិវឌ្ឍក្របខ័ណ្ឌបទប្បញ្ញត្តិរួមបញ្ចូលគ្នាសម្រាប់វិស័យហិរញ្ញវត្ថុការីបៀនខាងកើត: CARTAC ដែលធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយធនាគារកណ្តាលការាបៀនភាគខាងកើត (ECCB) បានជួយបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យ និងបទប្បញ្ញត្តិរបស់ធនាគារ និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារនៅក្នុងតំបន់ការាបៀនភាគខាងកើត។
- ការពង្រឹងវិស័យហិរញ្ញវត្ថុនៅហ្គីយ៉ាណា: នេះរួមបញ្ចូលទាំងគម្រោងធំមួយក្នុងការរៀបចំឡើងវិញ និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវនាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យធនាគាររបស់ធនាគារ Guyana ។
- កំណែទម្រង់សារពើពន្ធនៅការាបៀនខាងកើត: IMF បានជួយរដ្ឋាភិបាលក្នុងការដោះស្រាយភាពទន់ខ្សោយក្នុងការបង់ពន្ធរបស់រដ្ឋាភិបាល ការចំណាយ និងដំណើរការថវិកា។
- ការពង្រីកសមត្ថភាពស្ថិតិ: CARTAC កំពុងផ្តល់ជំនួយដោយផ្ទាល់ដើម្បីជួយកែលម្អប្រតិបត្តិការស្ថិតិ។[30]

៣.៣.៤.១ វិធីសាស្ត្រសម្របសម្រួលនៅប្រទេសកម្ពុជា

នៅកម្ពុជា ជំនួយបច្ចេកទេសក្នុងកំឡុងឆ្នាំ ២០០១-២០០៣ ត្រូវបានសម្របសម្រួលតាមរយៈផែនការសកម្មភាពកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេស (TCAP) ហើយបានអនុវត្តជាគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេសរួមរបស់

[30] What is IMF Technical Assistance? Page15

IMF-UNDP ដែលផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដោយប្រទេសជប៉ុន ហូឡង់ ចក្រភពអង់គ្លេស និង ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី។

ម្ចាស់ជំនួយចង់ជួយរដ្ឋាភិបាលក្នុងការពង្រឹងសមត្ថភាពរួមរបស់ខ្លួនក្នុងការរៀបចំ និងអនុវត្តគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចត្រឹមត្រូវ ដែលជំរុញកំណើន ស្ថិរភាព និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដោយផ្តោតលើការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង។ តាមរយៈសេវាកម្មប្រឹក្សា ការបណ្តុះបណ្តាល និងការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានស្វ័យប្រវត្តិកម្ម និងការគ្រប់គ្រង គម្រោងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ននៃនាយកដ្ឋានសំខាន់ៗនៅក្នុងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដូចជារតនាគារ ពន្ធដារ គយ និងរដ្ឋាករ និងនាយកដ្ឋានថវិកា — ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា និងវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ។ គម្រោងនេះក៏បានលើកកម្ពស់ទំនាក់ទំនងរវាងគោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រផងដែរ។ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសមត្ថភាពនៅក្នុងតំបន់ទាំងនេះ អាចឱ្យរដ្ឋាភិបាលត្រួតពិនិត្យបានកាន់តែប្រសើរឡើង និងសម្រេចបាននូវយុទ្ធសាស្ត្រកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ខ្លួន។

ផែនការសកម្មភាពមានធាតុផ្សំសំខាន់ៗចំនួនបួនៈ

១. កំណែទម្រង់វិស័យសារពើពន្ធ ដើម្បីកែលម្អគោលនយោបាយ និងការគ្រប់គ្រងពន្ធដារ ការគ្រប់គ្រងគយ និងការគ្រប់គ្រងថវិការួម។

២. កំណែទម្រង់ប្រព័ន្ធធនាគារ ដើម្បីពង្រឹងប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធធនាគារឡើងវិញ និងការកែលម្អមុខងារគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យ។

៣. ស្ថិតិសេដ្ឋកិច្ច ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋាភិបាលក្នុងការប្រមូល ចងក្រង វិភាគ និងផ្សព្វផ្សាយសេដ្ឋកិច្ចមូលដ្ឋានស្ថិតិតាមរយៈកំណែទម្រង់នៃក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័នស្ថិតិ។

៤. កំណែទម្រង់ច្បាប់ ដើម្បីជួយរដ្ឋាភិបាលក្នុងការរៀបចំ និងការអនុវត្តច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិនានានៅក្នុងតំបន់នៃការក្ស័យធនរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែលជាផ្នែកនៃកំណែទម្រង់ច្បាប់ទាំងមូលរបស់ខ្លួន។

"TCAP មានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាក្នុងការសម្រេចបាននូវគោលដៅនៃកម្មវិធីកំណែទម្រង់សេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន។ ការកសាងសមត្ថភាពតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល និងការផ្ទេរចំណេះដឹង និងការបង្កើនភាពជាម្ចាស់គឺជាគន្លឹះសម្រាប់ភាពជោគជ័យនៃកម្មវិធី TCAP ។ ការបែងចែករវាងគោលដៅរយៈពេលខ្លី និងរយៈពេលវែងគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការវាយតម្លៃជោគជ័យ»។ **ឯកឧត្តម គាត ឈន់ ដែលជាអតីតទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុកម្ពុជា។**

សមាសភាគចំនួនបួនបន្ថែមទៀតត្រូវបានផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងអនុវត្តដោយផ្ទាល់ដោយភ្នាក់ងារចូលរួមផ្សេងទៀត៖ សមាសភាគគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈដែលផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងអនុវត្តដោយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី; សមាសភាគគ្រប់គ្រងការចំណាយសាធារណៈរបស់វិស័យសុខាភិបាល ដែលផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដោយប្រទេសហូឡង់ និងអនុវត្តដោយអង្គការសុខភាពពិភពលោក; កម្មវិធីសិក្សាអភិបាលកិច្ចដែលផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងអនុវត្តដោយនាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិរបស់ចក្រភពអង់គ្លេស; និងការសិក្សាគោលនយោបាយ និងសមាសធាតុស្រាវជ្រាវអំពីរបៀបជួយជនក្រីក្រកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងអនុវត្តដោយ UNDP។[31]

៣.៤ តួនាទីមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិក្នុងវិបត្តិកូវីដ

៣.៤.១ ការងាររបស់មូលនិធិអំឡុងពេលវិបត្តិកូវីដ

មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ IMF បានឆ្លើយតបទៅនឹងវិបត្តិកូវីដ-១៩ ជាមួយនឹងល្បឿន និងទំហំនៃជំនួយហិរញ្ញវត្ថុដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ដល់ប្រទេសសមាជិក ជាពិសេសដើម្បីការពារជនងាយរងគ្រោះបំផុត និងកំណត់ដំណាក់កាលសម្រាប់ការស្តារឡើងវិញប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ដូចដែលនាយកគ្រប់គ្រង IMF Kristalina Georgieva បានកត់សម្គាល់នៅមុនកិច្ចប្រជុំប្រចាំឆ្នាំរបស់ IMF/World Bank ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១ ថា "សេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកកំពុងដើរទៅមុខកាន់តែរឹងមាំ ខណៈដែលមនុស្សរាប់លាននាក់ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីវ៉ាក់សាំង។ ប៉ុន្តែខណៈពេលដែលការងើបឡើងវិញកំពុងដំណើរការ ប្រទេសជាច្រើនក៏កំពុងធ្លាក់ចុះ ហើយវិសមភាពសេដ្ឋកិច្ចកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ។ សកម្មភាពគោលនយោបាយដ៏រឹងមាំគឺចាំបាច់ដើម្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកគ្រប់គ្នានូវការបាញ់ប្រហារដោយយុត្តិធម៌ ជាការបាញ់ប្រហារនៅក្នុងដៃដើម្បីបញ្ចប់ជំងឺរាតត្បាតនៅគ្រប់ទីកន្លែង និងការបាញ់ប្រហារទៅកាន់អនាគតដ៏ល្អប្រសើរសម្រាប់ប្រជាជន និងប្រទេសដែលងាយរងគ្រោះ។ (សុន្ទរកថា) ។ ក្នុងរយៈពេលដ៏លំបាកនេះ IMF បន្តគាំទ្រប្រទេសនានាលើផ្លូវឆ្ពោះទៅរកការងើបឡើងវិញដោយផ្តល់ដំបូន្មានគោលនយោបាយ ការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព និងការបន្ធូរបន្ថយបំណុលសម្រាប់ជនក្រីក្របំផុត។

[31] What is IMF Technical Assistance? Page17

សកម្មភាពរបស់មូលនិធិគឺផ្តោតលើបទខាងក្រោមៈ

១.ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសង្គ្រោះបន្ទាន់- IMF កំពុងឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើមួយចំនួនដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមកសម្រាប់ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសង្គ្រោះបន្ទាន់។ មូលនិធិបានបង្កើនការចូលប្រើប្រាស់ឧបករណ៍សង្គ្រោះបន្ទាន់ទ្វេដងរបស់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ដូចជាឧបករណ៍ឥណទានរហ័ស (RCF) និងឧបករណ៍ហិរញ្ញប្បទានរហ័ស (RFI) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យវាបំពេញតម្រូវការកើនឡើងសម្រាប់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុពីបណ្តាប្រទេសជាសមាជិកក្នុងអំឡុងពេលមានវិបត្តិ។ គ្រឿងបរិក្ខារទាំងនេះអនុញ្ញាតឱ្យមូលនិធិផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់ដោយមិនចាំបាច់មានកម្មវិធីពេញលេញនៅនឹងកន្លែង។ ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសង្គ្រោះបន្ទាន់ត្រូវបានអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិរបស់ IMF ក្នុងល្បឿនកំណត់ត្រា - ដល់ 80 ប្រទេស។ ចាប់ពីខែមិថុនា IMF ក៏បាននឹងកំពុងអនុម័តជំនួយហិរញ្ញវត្ថុក្រោមការរៀបចំផ្តល់ប្រាក់កម្ចីផ្សេងទៀតរបស់ខ្លួន ដោយនាំឱ្យចំនួនប្រទេសសរុបដល់ទៅ ៨៥ (សម្រាប់ទិន្នន័យលម្អិតចុងក្រោយបំផុត សូមមើលកម្មវិធីតាមដានជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ និងសេវាបំណុលរបស់ IMF)។

២. ជំនួយសម្រាប់ការបន្ធូរបន្ថយបំណុល – IMF បានពង្រីកការផ្តល់សេវាបំណុលតាមរយៈ Catastrophe Containment and Relief Trust (CCRT) ដល់ប្រទេសចំនួន ២៩ នៃប្រទេសសមាជិកក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះបំផុតរបស់ខ្លួនលើកាតព្វកិច្ច IMF របស់ពួកគេ ដោយគ្របដណ្តប់លើបំណុលដែលមានសិទ្ធិរបស់ប្រទេសទាំងនេះធ្លាក់ចុះដោយសារតែ IMF ។ សម្រាប់រយៈពេលចន្លោះខែមេសា ឆ្នាំ២០២០ ដល់ពាក់កណ្តាលខែតុលា ឆ្នាំ ២០២១។ ការបន្ធូរបន្ថយបំណុលនេះជួយប្រទេសដែលមានអត្ថប្រយោជន៍បញ្ជូនធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលខ្វះខាតរបស់ពួកគេបន្ថែមទៀតឆ្ពោះទៅរកកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រសង្គ្រោះបន្ទាន់ដ៏សំខាន់ និងជំនួយសង្គ្រោះផ្សេងទៀត ខណៈដែលសមាជិកទាំងនេះប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងផលប៉ះពាល់នៃជំងឺរាតត្បាត COVID១៩ ។ បុគ្គលិក IMF កំពុងធ្វើការជាមួយម្ចាស់ជំនួយដើម្បីបង្កើនមូលនិធិសម្រាប់ការបន្ធូរបន្ថយបំណុលបន្ថែមទៀតតាមរយៈការជឿទុកចិត្តនេះ ដូច្នេះរយៈពេលនៃការផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះបំណុលដែលមានមូលដ្ឋានលើជំនួយដល់សមាជិកដែលងាយរងគ្រោះបំផុតរបស់យើងអាចបន្តរហូតដល់រយៈពេល២ឆ្នាំដោយបញ្ចប់ខែមេសាឆ្នាំ២០២២។

៣. ការអំពាវនាវឱ្យមានការបន្ធូរបន្ថយបំណុលទ្វេភាគី - នាយកគ្រប់គ្រង IMF និងប្រធានធនាគារពិភពលោកបានទទួលស្គាល់បន្ទុកដ៏ធ្ងន់ដែលវិបត្តិនេះកំពុងកើតមានលើប្រទេសដែលមានចំណូលទាប ហើយនៅថ្ងៃទី ២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ បានអំពាវនាវឱ្យម្ចាស់បំណុលទ្វេភាគីផ្អាកការទូទាត់សេវាបំណុលពី ប្រទេសក្រីក្របំផុត។ G២០ បានឆ្លើយតបនឹងការអំពាវនាវនេះនៅថ្ងៃទី១៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២០ ដោយយល់ព្រមផ្អាកការទូទាត់ឥណទានទ្វេភាគីជាផ្លូវការពីប្រទេសក្រីក្របំផុតរហូតដល់ដំណាច់ឆ្នាំ២០២០ ត្រូវបានបន្តរហូតដល់ចុងឆ្នាំ២០២១។

Debt Service Suspension Initiative (DSSI) មានន័យថា មន្ត្រីទ្វេភាគី ក្នុងអំឡុងពេលនេះ ម្ចាស់បំណុលនឹងផ្អាកការទូទាត់សេវាបំណុលពីប្រទេសក្រីក្របំផុត (៧៣ ប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប និងទាប) ដែលស្នើសុំការផ្អាកនេះ។ វាគឺជាមធ្យោបាយមួយដើម្បីបន្ធូរបន្ថយជាបណ្តោះអាសន្ននូវឧបសគ្គហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ប្រទេសទាំងនេះ និងបង្កើនធនធានដែលខ្វះខាត ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់មនុស្ស និងសេដ្ឋកិច្ចនៃវិបត្តិកូវីដ-១៩។

៤. អំពាវនាវឱ្យមានការបែងចែកសិទ្ធិគូរពិសេសថ្មី (SDR) ចំនួន ៦៥០ ពាន់លានដុល្លារ – នៅខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១ គណៈកម្មាធិការរូបិយវត្ថុ និងហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ (IMFC) បានអំពាវនាវឱ្យ IMF ធ្វើសំណើដ៏ទូលំទូលាយមួយលើការបែងចែកទូទៅ SDR ថ្មីចំនួន ៦៥០ ពាន់លានដុល្លារដល់ ជួយបំពេញតម្រូវការសកលរយៈពេលវែង ដើម្បីបន្ថែមទុនបម្រុង ខណៈពេលដែលបង្កើនតម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពក្នុងការរាយការណ៍ និងការប្រើប្រាស់ SDRs។ IMFC បានអំពាវនាវឱ្យ IMF ធ្វើការជាមួយសមាជិករបស់ខ្លួនដើម្បីបន្តស្វែងរកមធ្យោបាយសម្រាប់ការបញ្ជូនបន្តដោយស្ម័គ្រចិត្តនៃ SDRs ដើម្បីគាំទ្រដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងស្តារឡើងវិញរបស់សមាជិក។

៥. ការបង្កើនសាច់ប្រាក់ងាយស្រួល- IMF បានអនុម័តការបង្កើតខ្សែបន្ទាត់សាច់ប្រាក់រយៈពេលខ្លី (SLL) ដើម្បីពង្រឹងបន្ថែមទៀតនូវបណ្តាញសុវត្ថិភាពហិរញ្ញវត្ថុសកល។ គ្រឿងបរិក្ខារនេះ គឺជាកន្លែងត្រលប់មកវិញ និងអាចបង្កើតឡើងវិញបានសម្រាប់ប្រទេសសមាជិកដែលមានគោលនយោបាយ និងមូលដ្ឋានគ្រឹះខ្លាំងដែលត្រូវការការគាំទ្រសមតុល្យការបង់ប្រាក់កម្រិតមធ្យមរយៈពេលខ្លី។

៦. ការកែសម្រួលការរៀបចំប្រាក់កម្ចីដែលមានស្រាប់- IMF កំពុងបង្កើនកម្មវិធីផ្តល់ប្រាក់កម្ចីដែលមានស្រាប់ដើម្បីបំពេញតម្រូវការថ្មីបន្ទាន់ដែលកើតឡើងពីមេរោគឆ្លង ដោយហេតុនេះអាចឱ្យធនធានដែលមានស្រាប់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់ការចំណាយចាំបាច់លើការផ្គត់ផ្គង់ និងបរិក្ខារពេទ្យ និងសម្រាប់ការទប់ស្កាត់ការផ្ទុះឡើង។

៧. ការណែនាំអំពីគោលនយោបាយ - នៅពេលដែល IMF តាមដានការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងផលប៉ះពាល់នៃជំងឺរាតត្បាតនៅកម្រិតពិភពលោក ថ្នាក់តំបន់ និងប្រទេស វាបានផ្តល់អនុសាសន៍អំពីគោលនយោបាយដែលត្រូវការដើម្បីជំនះវិបត្តិ ការពារអ្នកដែលងាយរងគ្រោះបំផុត និងកំណត់ដំណាក់កាលសម្រាប់ការស្តារសេដ្ឋកិច្ចឡើងវិញ។

៨. ការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព- ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងជំងឺរាតត្បាត មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ IMF កំពុងផ្តល់ការណែនាំអំពីគោលនយោបាយពេលវេលាជាក់ស្តែង និងការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពដល់ប្រទេសជាង ១៦០ ដើម្បី

ដោះស្រាយបញ្ហាបន្ទាន់ដូចជា ការគ្រប់គ្រងសាច់ប្រាក់ ការត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ សន្តិសុខតាមអ៊ីនធឺណិត និង អភិបាលកិច្ចសេដ្ឋកិច្ច។ ជាពិសេស មូលនិធិបាននឹងកំពុងធ្វើការជាមួយរដ្ឋបាលពន្ធដារ និងការិយាល័យថវិកា នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ដើម្បីជួយពួកគេស្តារប្រតិបត្តិការ និងពង្រឹងការគាំទ្រដល់អាជីវកម្ម និងបុគ្គល ដោយមិន ប៉ះពាល់ដល់ការការពារ និងគណនេយ្យភាព។ អ្នកជំនាញបច្ចេកទេសរបស់ IMF ក៏កំពុងធ្វើការជាមួយបណ្តា ប្រទេសនានាដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងបំណុលរបស់ពួកគេ។ មូលនិធិរូបិយ វត្ថុអន្តរជាតិ IMF បានបង្កើតវគ្គសិក្សាតាមអ៊ីនធឺណិតរបស់ខ្លួនសម្រាប់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល និងសមាជិកសាធារណៈ ជនទូទៅ ជាមួយនឹងការបន្តការចុះឈ្មោះ និងពេលវេលាបញ្ចប់។ លើសពីនេះ IMF បានដាក់ឱ្យដំណើរការនូវ Channel Learning របស់ខ្លួននៅលើ YouTube ដោយផ្តល់ជូននូវវីដេអូអប់រំខ្លីៗ និងផ្តោតលើតម្រូវការ។[32]

៣.៤.២ហិរញ្ញវត្ថុរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិក្នុងបរិបទកូវីដ

កម្មវិធីតាមដាននេះរួមបញ្ចូលជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ COVID-19 របស់ IMF និងការសង្គ្រោះសេវាបំណុល សម្រាប់ប្រទេសជាសមាជិកចាប់ពីខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ ដល់ខែមីនា ឆ្នាំ ២០២២។

មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ IMF កំពុងផ្តល់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ និងការផ្តល់សេវាបំណុលដល់ប្រទេស សមាជិកដែលកំពុងប្រឈមមុខនឹងផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ចដោយសារជំងឺរាតត្បាត COVID-១៩។ ទិដ្ឋភាពទូទៅ នៃជំនួយដែលត្រូវបានអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិរបស់ IMF ចាប់តាំងពីចុងខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ ក្រោម កន្លែងផ្តល់ប្រាក់កម្ចីផ្សេងៗ និងការផ្តល់សេវាសង្គ្រោះបំណុលដែល ផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដោយ Catastrophe Containment and Relief Trust (CCRT) ។ សរុបមក IMF បច្ចុប្បន្នកំពុងរកប្រាក់បានប្រហែល ២៥០ ពាន់ លានដុល្លារ ដែលមួយភាគបួននៃសមត្ថភាពផ្តល់ប្រាក់កម្ចី 1 ពាន់ពាន់លានដុល្លាររបស់ខ្លួន ដែលអាចរកបាន សម្រាប់ប្រទេសជាសមាជិក។

ជាផ្នែកមួយនៃការរៀបចំយ៉ាងឆាប់រហ័សដែលទាក់ទងនឹង COVID19 ប្រទេសខ្ចីបានប្តេជ្ញាអនុវត្តវិធាន ការអភិបាលកិច្ច ដើម្បីលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ធនធានទាំងនេះប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ និងតម្លាភាព។

ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុសរុបសម្រាប់ ៩០ ប្រទេស៖ SDR ១២២,៦៤២.៥ លាន / US $ ១៧០,៥៧០.២៩ លាន[33]

---

[32] www.imf.org. What is the fund doing to help countries during the coronavirus crisis? (យកមកប្រើប្រាស់នៅថ្ងៃទី៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២២)

[33] www.imf.org. Covid-19 Financial assistance and Debt Service Relief (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

៣.៤.៣ ផលប៉ះពាល់មកលើសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក

ដូចដែលនាយកគ្រប់គ្រង IMF Kristalina Georgieva បានកត់សម្គាល់នៅមុនកិច្ចប្រជុំនិទាឃរដូវខែមេសាឆ្នាំ ២០២១ របស់ IMF/World Bank ថា "សេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកគឺកាន់តែរឹងមាំនៅពេលដែលមនុស្សរាប់លាននាក់ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីវ៉ាក់សាំង។ ប៉ុន្តែខណៈពេលដែលការងើបឡើងវិញកំពុងដំណើរការ ប្រទេសជាច្រើនក៏កំពុងធ្លាក់ចុះ ហើយវិសមភាពសេដ្ឋកិច្ចកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ។ សកម្មភាពគោលនយោបាយដ៏រឹងមាំគឺចាំបាច់ដើម្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកគ្រប់គ្នានូវការបាញ់ប្រហារដោយយុត្តិធម៌ ជាការបាញ់ប្រហារនៅក្នុងដៃដើម្បីបញ្ចប់ជំងឺរាតត្បាតនៅគ្រប់ទីកន្លែង និងការបាញ់ប្រហារទៅកាន់អនាគតដ៏ល្អប្រសើរសម្រាប់ប្រជាជន និងប្រទេសដែលងាយរងគ្រោះ (សុន្ទរកថា) ។ ក្នុងគ្រាដ៏លំបាកនេះ IMF បន្តគាំទ្រប្រទេសនានាលើផ្លូវឆ្ពោះទៅរកការងើបឡើងវិញដោយផ្តល់ដំបូន្មានគោលនយោបាយ ការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព និងការបន្ធូរបន្ថយបំណុលសម្រាប់ជនក្រីក្របំផុត។

ទស្សនវិស័យសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកនៃខែមេសា ឆ្នាំ 2021 ព្យាករណ៍ពីការស្ទុះងើបឡើងវិញដ៏រឹងមាំសម្រាប់សេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកនៅឆ្នាំ 2021 និង 2022 បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការព្យាករណ៍កាលពីខែតុលាឆ្នាំមុន ជាមួយនឹងកំណើនដែលត្រូវបានព្យាករណ៍ថានឹងមានចំនួន 6 ភាគរយនៅឆ្នាំ 2021 និង 4.4 ភាគរយនៅឆ្នាំ 2022។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ទស្សនវិស័យបង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចទាក់ទងនឹង ភាពខុសគ្នាក្នុងល្បឿននៃការងើបឡើងវិញទាំងនៅទូទាំងប្រទេស និងក្នុងប្រទេស និងសក្តានុពលសម្រាប់ការខូចខាតសេដ្ឋកិច្ចជាប់លាប់ពីវិបត្តិ។

ការខាតបង់ប្រាក់ចំណូលសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗលើសពីឆ្នាំ 2020-22 បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការព្យាករណ៍មុនជំងឺរាតត្បាត គឺស្មើនឹង 20 ភាគរយនៃ GDP សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ឆ្នាំ 2019 នៅក្នុងទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន និងសេដ្ឋកិច្ចកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ (មិនរាប់បញ្ចូលប្រទេសចិន) ខណៈពេលដែលនៅក្នុងប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចជឿនលឿន ការខាតបង់ត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងមានទំហំតូចជាងនៅ ១១ ភាគរយ។ នេះបានផ្លាស់ប្តូរការកើនឡើងនៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ជាមួយនឹងមនុស្សចំនួន ៩៥ លាននាក់បន្ថែមទៀតដែលរំពឹងថានឹងចូលទៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់នៃអ្នកក្រខ្លាំងបំផុតនៅឆ្នាំ ២០២០ ហើយ ៨០ លាននាក់ទៀតខ្វះអាហារូបត្ថម្ភជាងមុន។ ផ្លូវនៃការស្តារឡើងវិញខុសគ្នាទំនងជាបង្កើតគម្លាតកាន់តែទូលំទូលាយនៅក្នុងកម្រិតជីវភាពរវាងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ និងប្រទេសដទៃទៀត បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការរំពឹងទុកមុនការរាតត្បាត។ ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន

លើអ្នកដែលមានប្រាក់ចំណូលទាបនឹងមានលក្ខណៈស្រួចស្រាវជាពិសេសដែលរារាំងដល់វឌ្ឍនភាពដ៏សំខាន់ដែលបានធ្វើឡើងក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រខ្លាំងនៅលើពិភពលោកចាប់តាំងពីទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០ ។

របាយការណ៍ស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុសកលខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១ បង្ហាញថា ហានិភ័យស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុកំពុងស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ រហូតមកដល់ពេលនេះ ប៉ុន្តែសកម្មភាពគឺចាំបាច់ដើម្បីដោះស្រាយភាពងាយរងគ្រោះផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដែលបង្ហាញដោយវិបត្តិ។ វិធានការនេះអាចមានផលវិបាកដោយអចេតនាលើការវាយតម្លៃដែលអូសបន្លាយនិងការកើនឡើងភាពងាយរងគ្រោះផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ។ ដោយសារតម្រូវការហិរញ្ញប្បទានខាងក្រៅដ៏ធំ ទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើនជាច្រើនប្រឈមមុខនឹងបញ្ហា ជាពិសេសប្រសិនបើការកើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់នៃត្រាការប្រាក់របស់សហរដ្ឋអាមេរិកនាំមកនូវការកំណត់ឡើងវិញនូវហានិភ័យ និងលក្ខខណ្ឌហិរញ្ញវត្ថុកាន់តែតឹងរ៉ឹង។ វិស័យសាជីវកម្មនៅក្នុងប្រទេសជាច្រើនកំពុងងើបឡើងពីជំងឺរាតត្បាតដែលជំពាក់បំណុលគេ ដោយមានភាពខុសគ្នាគួរឱ្យកត់សម្គាល់អាស្រ័យលើទំហំក្រុមហ៊ុន និងវិស័យ។ ការព្រួយបារម្ភអំពីគុណភាពឥណទានរបស់អ្នកខ្ចីដែលរងគ្រោះខ្លាំង និងប្រាក់ចំណេញទំនងជាថ្លឹងថ្លែងលើហានិភ័យនៃហានិភ័យរបស់ធនាគារ។ ដូច្នេះ ការបន្តគាំទ្រនៅតែជាភាពចាំបាច់ ប៉ុន្តែមានតម្រូវការជាបន្ទាន់ក្នុងការធ្វើសកម្មភាពដើម្បីជៀសវាងកេរ្តិ៍ដំណែលនៃភាពងាយរងគ្រោះ ខណៈពេលដែលជៀសវាងការរឹតបន្តឹងយ៉ាងទូលំទូលាយនៃលក្ខខណ្ឌហិរញ្ញវត្ថុ។

ការគាំទ្រទីផ្សារដែលកំពុងរីកចម្រើន និងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ គឺជាអាទិភាពបន្ទាន់។ ពួកគេមានភាពងាយរងគ្រោះផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចជាងប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចជឿនលឿន ហើយឥឡូវនេះ រងផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដោយកង្វះការផ្គត់ផ្គង់ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ការបញ្ឈប់ភ្លាមៗនៃសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក ការលំបាកក្នុងការចូលទៅកាន់ទីផ្សារមូលធនពិភពលោក និងសម្រាប់មួយចំនួន ការធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំងនៃតម្លៃទំនិញ និង ការកាត់បន្ថយទេសចរណ៍។

ដូចដែលបានគូសបញ្ជាក់ផងដែរនៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្នែកខាងក្រៅដែលបានចេញផ្សាយនៅក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ ២០២០ របាំងពាណិជ្ជកម្មនឹងមិនមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការកាត់បន្ថយ អតុល្យភាពខាងក្រៅទេ ហើយប្រទេសនានាគួរតែជៀសវាងរបាំងពន្ធគយ និងមិនមែនពន្ធ ជាពិសេសលើឧបករណ៍វេជ្ជសាស្ត្រ និងការផ្គត់ផ្គង់។[34]

[34] www.imf.org, What is the impact of Coronavirus on the global economy? (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

៣.៤.៣.១ ប្រទេសដែលស្នើសុំជំនួយ

IMF កំពុងឆ្លើយតបទៅនឹងការអំពាវនាវដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមកសម្រាប់ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសង្គ្រោះបន្ទាន់ - មកពីជាង ១០០ ប្រទេស។ មូលនិធិបានបង្កើនការចូលប្រើប្រាស់ឧបករណ៍សង្គ្រោះបន្ទាន់របស់ខ្លួនទ្វេដង - ឧបករណ៍ឥណទានរហ័ស (RCF) និងឧបករណ៍ហិរញ្ញប្បទានរហ័ស (RFI) - អនុញ្ញាតឱ្យវាបំពេញតម្រូវការហិរញ្ញវត្ថុកើនឡើងក្នុងអំឡុងពេលមានវិបត្តិ។ គ្រឿងបរិក្ខារទាំងនេះអនុញ្ញាតឱ្យមូលនិធិផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់ដោយមិនចាំបាច់មានកម្មវិធីពេញលេញនៅនឹងកន្លែង។ ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសង្គ្រោះបន្ទាន់ត្រូវបានអនុម័តរួចហើយដោយក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិរបស់ IMF ក្នុងល្បឿនកំណត់ត្រាសម្រាប់ ៨១ ប្រទេស។

ចាប់ពីខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០២០ IMF ក៏បាននឹងកំពុងអនុម័តជំនួយហិរញ្ញវត្ថុក្រោមការរៀបចំផ្តល់ប្រាក់កម្ចីផ្សេងទៀតរបស់ខ្លួន ដោយនាំឱ្យចំនួនប្រទេសសរុបដល់ទៅ ៨៦ (សម្រាប់ទិន្នន័យលម្អិតថ្មីៗបំផុត សូមមើលកម្មវិធីតាមដានជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ និងសេវាបំណុលរបស់ IMF) ។[35]

៣.៤.៣.២ ប្រទេសដែលមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការជួយសង្គ្រោះ

សមាជិក IMF ណាមួយអាចស្នើសុំជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់។ មានតម្រូវការមួយចំនួនសម្រាប់ការគាំទ្រក្រោមឧបករណ៍ឥណទានរហ័ស (RCF) និងឧបករណ៍ហិរញ្ញប្បទានរហ័ស (RFI) រួមទាំងថាបំណុលរបស់ប្រទេសមាននិរន្តរភាព ឬនៅលើផ្លូវដើម្បីឱ្យមាននិរន្តរភាព ដែលវាមានសមតុល្យនៃតម្រូវការទូទាត់បន្ទាន់ ហើយថាវាកំពុងបន្ត។ គោលនយោបាយសមស្របយ៉ាងទូលំទូលាយដើម្បីដោះស្រាយវិបត្តិ (រួមទាំងការការពារដើម្បីធានាថាមូលនិធិ IMF ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងដែលបានគ្រោងទុក)។ យើងក៏គិតផងដែរអំពីប្រតិបត្តិការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធបំណុលដែលកំពុងដំណើរការ និងការរំពឹងទុករបស់វាសម្រាប់ភាពជោគជ័យ ដែលបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធដែលខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីគាំទ្រដល់ប្រទេសដែលមានទុក្ខព្រួយ។

សម្រាប់ប្រទេសដែលមានការរៀបចំមូលនិធិដែលមានស្រាប់នៅនឹងកន្លែង វាអាចជាការសមស្របក្នុងការបង្កើន និង/ឬផ្លាស់ប្តូរការចូលប្រើប្រាស់ឡើងវិញក្រោមការរៀបចំ ឬក្នុងករណីដែលមិនអាចធ្វើបានទាន់ពេលវេលា ពួកគេអាចស្នើសុំការគាំទ្រក្រោម RCF ឬ RFI។[36]

[35] www.imf.org, How many countries have requested assistance? (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

[36] www.imf.org, What do countries need to do to qualify for emergency assistance? (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

៣.៤.៣ របៀបដែលIMF ជួយប្រទេសដែលមានចំណូលទាប ដែលកំពុងជួបបញ្ហាក្នុងការផ្តល់សេវាបំណុល

នាយកគ្រប់គ្រង IMF និងជាប្រធានធនាគារពិភពលោកបានទទួលស្គាល់បន្ទុកដ៏ធ្ងន់ដែលវិបត្តិនេះកំពុងកើតមានលើប្រទេសដែលមានចំណូលទាប ហើយនៅថ្ងៃទី ២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០២០ បានអំពាវនាវឱ្យម្ចាស់បំណុលទ្វេភាគីផ្អាកការទូទាត់សេវាបំណុលពីប្រទេសក្រីក្របំផុត។ G20 បានឆ្លើយតបនឹងការអំពាវនាវនេះនៅថ្ងៃទី ១៥ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ ដោយការផ្អាកការទូទាត់សងឥណទានទ្វេភាគីផ្លូវការពីប្រទេសក្រីក្របំផុត តាមរយៈគំនិតផ្តួចផ្តើមការផ្អាកសេវាបំណុល (DSSI)។ DSSI កំពុងបម្រើការជាគំនិតផ្តួចផ្តើមដ៏មានអានុភាព និងរហ័សក្នុងការជួយការពារជីវិត និងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនដែលងាយរងគ្រោះបំផុតរាប់លាននាក់។ នៅថ្ងៃទី ៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ G20 បានប្រកាសពីការបន្ថែមចុងក្រោយនៃ DSSI រហូតដល់ចុងខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២១ ដែលយល់ព្រមដោយក្លឹបប៉ារីសផងដែរ។

លើសពី DSSI ក្របខ័ណ្ឌទូទៅសម្រាប់ការព្យាបាលបំណុលនឹងជួយប្រទេសនានាដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមបំណុលអធិបតេយ្យភាព។ ក្របខ័ណ្ឌទូទៅមានគោលបំណងដោះស្រាយបន្ទុកបំណុលអធិបតេយ្យ និងធានាឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងទូលំទូលាយរបស់ម្ចាស់បំណុលជាមួយនឹងការចែករំលែកបន្ទុកដោយស្មើភាព។ សំខាន់ វាមិនត្រឹមតែនាំមកនូវម្ចាស់បំណុលផ្លូវការដែលពីមុនមិនមែនជាផ្នែកនៃដំណើរការក្លឹបប៉ារីសដែលបានបង្កើតឡើងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងតម្រូវឱ្យប្រទេសកូនបំណុលដែលចូលរួមស្វែងរកការព្យាបាលតាមលក្ខខណ្ឌដែលអាចប្រៀបធៀប ឬប្រសើរជាងពីម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត រួមទាំងវិស័យឯកជនផងដែរ ដោយហេតុនេះធ្វើឱ្យមានភាពទូលំទូលាយ និងទាន់ពេលវេលា។ ដំណោះស្រាយបំណុល។ ប្រទេសកូនបំណុលក៏ត្រូវតែមាន ឬកំពុងស្វែងរកកម្មវិធី IMF ដែរ។ នៅដើមឆ្នាំ ២០២១ ប្រទេសឆាដ អេត្យូពី និងសំប៊ី បានក្លាយជាប្រទេសដំបូងគេដែលស្នើសុំការព្យាបាលបំណុលក្រោមក្របខ័ណ្ឌរួម។

នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិរបស់ IMF ក៏បានអនុម័តការផ្តល់សេវាបំណុលជាបន្ទាន់ដល់ប្រទេសចំនួន ២៩ ក្រោមការកែប្រែឡើងវិញនូវ Catastrophe Containment and Relief Trust (CCRT) របស់ IMF ដែលជាផ្នែកមួយនៃការឆ្លើយតបរបស់មូលនិធិដើម្បីជួយដោះស្រាយផលប៉ះពាល់នៃជំងឺរាតត្បាត COVID-19 ។ CCRT ផ្តល់ជំនួយដល់សមាជិកក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះបំផុតរបស់មូលនិធិ ដើម្បីរ៉ាប់រងកាតព្វកិច្ចបំណុល IMF របស់ពួកគេ ហើយនឹងជួយពួកគេបញ្ជូនធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលខ្វះខាតបន្ថែមទៀតរបស់ពួកគេឆ្ពោះទៅរកកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងផ្នែក វេជ្ជសាស្ត្រសង្គ្រោះបន្ទាន់ដ៏សំខាន់ និងជំនួយសង្គ្រោះផ្សេង

ទៀត។ បន្ទាប់ពីការអនុម័តលើកដំបូង ប័ណ្ណបំណុលចំនួនពីរទៀតត្រូវបានអនុម័តនៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០២០ និងខែមេសា ឆ្នាំ ២០២១ សរុបទាំងអស់គ្របដណ្តប់លើបំណុលដែលមានសិទ្ធិធ្លាក់ចុះដោយសារតែ IMF ក្នុងរយៈពេល ១ ឆ្នាំកន្លះដែលបញ្ចប់នៅពាក់កណ្តាលខែតុលា ឆ្នាំ ២០២១។ ប្រាក់បន្ថែមមួយដើម្បីពង្រីកការផ្តល់សេវាបំណុល។ ដើម្បីរ៉ាប់រងរយៈពេលប្រាំមួយខែទៀតរហូតដល់ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២២ នឹងត្រូវបានផ្តល់ជូន កម្មវត្ថុនៃការរួមចំណែកបន្ថែមរបស់ម្ចាស់ជំនួយដល់ CCRT ។[37]

[37] www.imf.org. How is the IMF helping low-income countries struggling to service their debt? (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

១ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

តាមរយៈការស្រាវជ្រាវពាក់ព័ន្ធនឹង តួនាទីរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិគឺពិតជាមានតួនាទីយ៉ាងច្រើនក្នុងការដំណើរការនៃមូលនិធិនេះ។ ហើយដំណាក់កាលនិងតួនាទីនីមួយៗរបស់មូលនិធិនេះសុទ្ធសឹងតែមានរចនាសម្ព័ន្ធត្រឹមត្រូវតាមឋានានុក្រមផងដែរ។ តួយ៉ាងមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិគឺសុទ្ធតែមានសមាជិកដែលបានចូលរួមពីបណ្តាលប្រទេសជាច្រើនលើពិភពលោក ហើយមូលនិធិនេះមានចក្ខុវិស័យ និងគោលដៅយ៉ាងច្បាស់លាស់ក្នុងការអនុវត្តការងារ ដោយសុទ្ធសឹងតែអ្នកមានជំនាញ ចំណេះដឹង និងបទពិសោធន៍យ៉ាងក្រាស់ក្រែ។

ជារួមមកតួនាទីរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិមានតួនាទីសំខាន់៣ក្នុងការគ្រប់គ្រង ដោយតួនាទីដំបូងគឺការឃ្លាំមើល ដោយផ្តោតសំខាន់ទៅលើការឃ្លាំមើលប្រទេស ការឃ្លាំមើលក្នុងតំបន់ និងការឃ្លាំមើលជាសកល ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងចំណុច ៣.១។ តួនាទីទី២ គឺជំនួយផ្នែក ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលភាគច្រើនផ្តោតទៅលើ កូតា ការខ្ចីពហុភាគី ការខ្ចីប្រាក់ទ្វេភាគី និងជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ប្រទេសដែលមានចំណូលទាបដែលសិក្សាអំពីការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ការជំពាក់បំណុលនិងផ្តល់ជំនួយឬបន្ធូបន្ថយបំណុល ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងចំណុច ៣.២។ តួនាទីទី៣ គឺជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស ដែលសិក្សាពីអ្នកដែលបានទទួលជំនួយអ្នកដែលត្រូវបង់ និងរបៀបនៃការផ្តល់ជំនួយ។

មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិមិនត្រឹមតែមានតួនាទី៣ខាងលើនេះទេ ដោយក្នុងបរិបទកូវីដ១៩ ដែលជាពេលដែលវីរុសដ៏កាចសាហាវនេះកំពុងវាយលុក បានធ្វើឲ្យបណ្តាលប្រទេសលើពិភពលោកជាច្រើនបានជួបវិបត្តិ តែដោយប្រទេសដែលមានសមាជិកក្នុងមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ គឺត្រូវបានមានការសិក្សា និងមានតួនាទីផ្តល់ជំនួយចំពោះប្រទេសដែលជួបវិបត្តិ។

សរុបសេចក្តីមកបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ ជាមូលនិអន្តរជាតិមួយដែលមានលក្ខណៈល្អប្រសើរក្នុងការអនុវត្តការងារនិងដំណើរការប្រតិបត្តិរបស់ខ្លួនយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ដោយផ្តោតសំខាន់ទៅលើហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ មានជាជំនួយជួយដល់បណ្តាលប្រទេសដែលជួបវិបត្តិ និងជាពិសេសចូលរួមរកដំណោះស្រាយទៅលើបញ្ហាដែលពិភពលោកបានជួបប្រទះឬមានវិបត្តិ។

២ អនុសាសន៍

ដោយយោងតាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ គឺពិតជាមានចំណុចខ្លាំងជាច្រើនក្នុងដំណើការប្រតិបត្តិ។ តែយ៉ាងណាក៏មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិនៅមានចំណុចគួកែលម្អឲ្យកាន់តែមានភាពល្អប្រសើជាងនេះទៅទៀត។ ហេតុនេះក្នុងការចូលរួមបញ្ចេញមតិយោបល់ដើម្បីស្ថាបនាលើចំណុចខ្វះខាត យើងខ្ញុំសូមផ្តល់អនុសាសន៍ និងសំណូមពរដូចជា៖

- ដោយក្នុងប្រទេសចំណូលទាបគឺត្រូវកែសម្រួលវិធីសាស្រ្តរបស់ខ្លួននៅក្នុងប្រទេសដែលមានចំណូលទាបទៅនឹងតួនាទីដែលរំពឹងទុករបស់ខ្លួន និងគួរមានភាពច្បាស់លាស់អំពីតួនាទីនោះជាអ្វី។ (ចំណុច ៣.២.៣)
- ក្នុងការសម្រេចចិត្តថាតើកម្រិតជំនួយគួរតែជាកម្រិតណា វាគួរតែធ្វើបន្ថែមទៀតដើម្បីលើកកម្ពស់ព័ត៌មានឲ្យបានពេញលេញនិងទាន់ពេលវេលាបន្ថែមទៀតអំពីការរំពឹងទុកសម្រាប់ជំនួយនៅក្នុងកម្មវិធីរបស់ខ្លួន។(ចំណុច៣.៣)
- ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនិងអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់IMFគួរតែអនុម័តនិងធ្វើការណែនាំជាសាធាណៈឲ្យច្បាស់អំពីអ្វីដែលរំពឹងទុករបស់IMFក្នុងការវិភាគពីផលវិបាកនៃកម្រិតជំនួយនិងលើអ្វីដែលគួរជម្រុញអំពីកម្រិតជំនួយ។(ចំណុច៣.២ និងចំណុច៣.៣)

ឯកសារយោង

១. Bilateral Borrowing Agreement, (2022), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ២០២២)។

២. Bretton woods system, (2022), www.en.wikipedia.org(ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី29 ឧសភា ឆ្នាំ២០២២)។

៣. Cambodia and The International Monetary Fund[កម្ពុជានិងមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ], (2022), www.en.m.wikipedia.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ២០២២)។

៤. Chapter 2 of IMF Country, Global, and Regional Surveillance, Annual report 2000។

៥. Chapter 3 of Financial Assistance for Low-Income Countries, IMF Financial Operations 2016។

៦. Covid-19 Financial assistance and Debt Service Relief, (2022), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

៧. Fiscal Policy[គោលនយោបាយសារពើពន្ធ], (2022), www.en.wikipedia.org/wiki/Fiscal_policy (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី១៣ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

៨. How is the IMF helping low-income countries struggling to service their debt? (2021), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

៩.How many countries have requested assistance? (2021), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី ៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

១០. IMF Quotas, (2022), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

១១. International Monetary Fund (IMF)[ដូចម្តេចដែលហៅថាIMF], (2022), www.investopedia.com (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២៨ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

១២. International monetary fund organization chart[តារាងអង្គការមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ], (2021), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៧ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

១៣. Jamaica accords, (2022), www.en.wikipedia.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី29 ឧសភា ឆ្នាំ២០២២)។

១៤. K. Geert Rouwenhorst, The Origins of Mutual Funds[ប្រភពដើមនៃមូលនិធិរួម], www.papers.ssrn.com (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី ៣០ ឧសភា ឆ្នាំ២០២២)។

១៥. Monetary Policy[គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ],(2022), www.simple.wikipedia.org(ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី១៣ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

១៦. Multilateral Borrowing, (2022), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ២០២២)។

១៧. Nixon shock, (2022), www.en.wikipedia.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី29 ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។

១៨. Surveillance[ការឃ្លាំមើល], www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។
១៩. Susan E. DeFranzo, What's the Difference between qualitative and quantitative research, www.snapsurveys.com (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី១៩ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។
២០. Technical Assistance, www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។
២១. The Investment Company institute, 2021 Investment Company Fact Book [សៀវភៅការពិតរបស់ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគ 2021], 61edition។
២២. What do countries need to do to qualify for emergency assistance? (2021), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។
២៣. What is IMF Technical Assistance? (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។
២៤. What is the fund doing to help countries during the coronavirus crisis? (2021), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។
២៥. What is the impact of Coronavirus on the global economy? (2021), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី៣០ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២២)។
២៦. Where the IMF gets its Money [កន្លែងដែល IMF ទទួលបានប្រាក់], (2022), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។
២៧. Who funds the IMF?, (2022), www.imf.org (ចូលទស្សនានៅថ្ងៃទី២ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២២)។

ឧបសម្ព័ន្ធ

បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៖ ទីតាំងមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៖ រចនាសម្ព័ន្ធមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣៖ ប្រទេសដែលចូលជាសមាជិកនៃមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១

IMF Headquarters Street Map

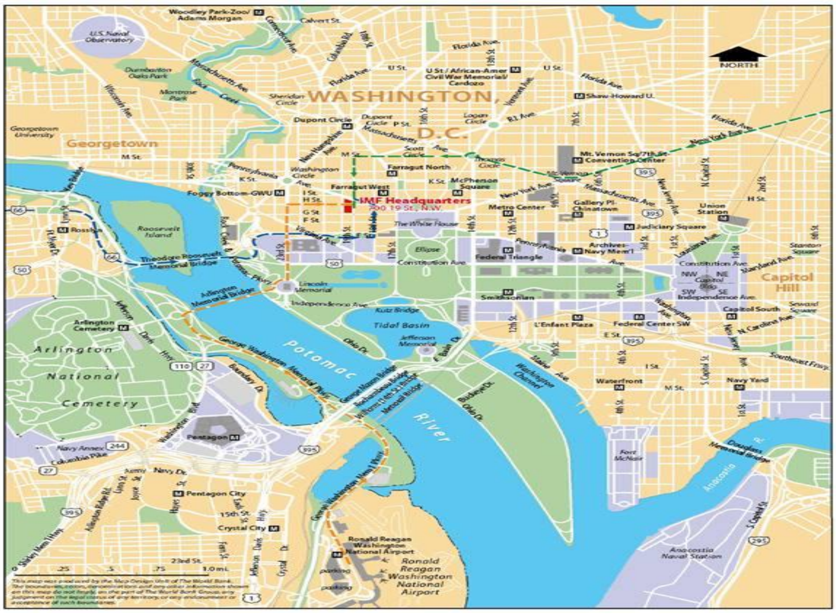

IMF Headquarters and Surrounding Area

ឧបសម្ព័ន្ធទី២

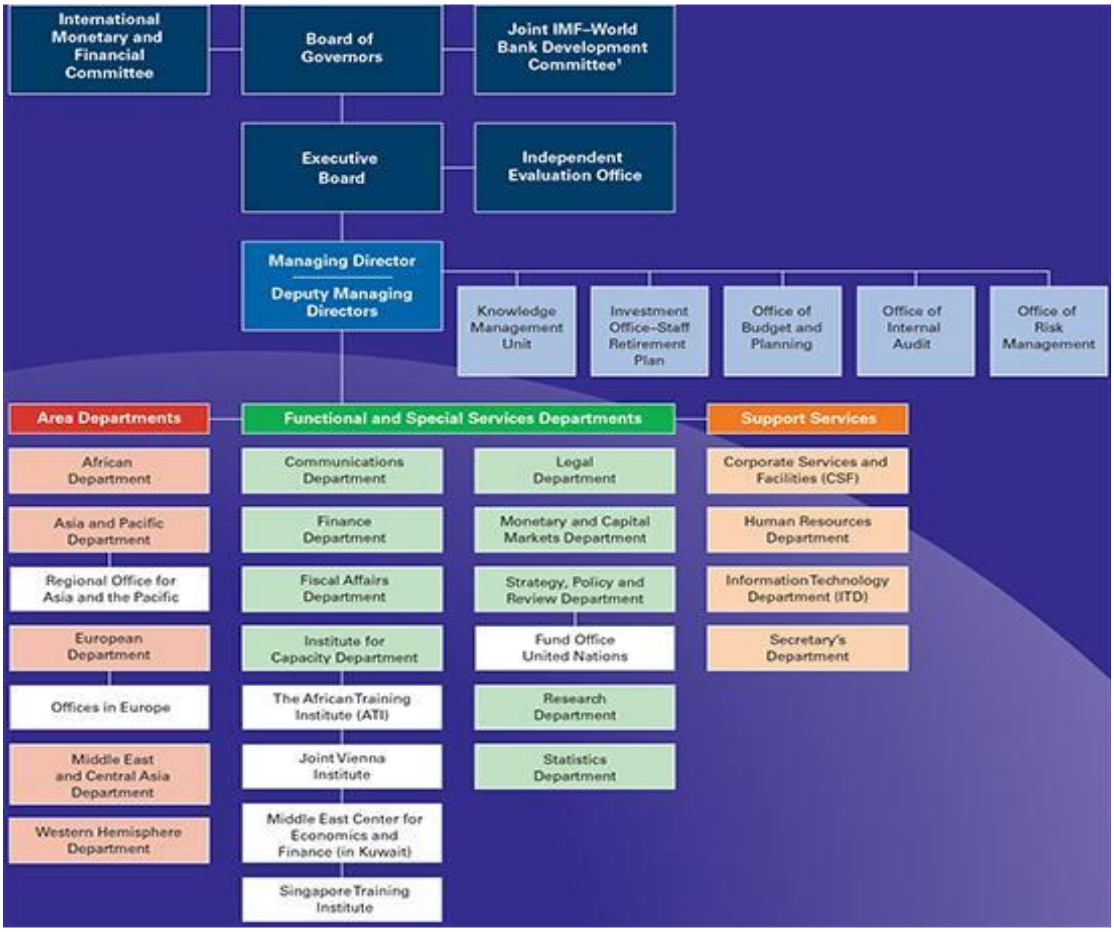
International Monetary and Financial Committee
Board of Governors
Joint IMF–World Bank Development Committee[1]
Executive Board
Independent Evaluation Office
Managing Director
Deputy Managing Directors
Knowledge Management Unit
Investment Office–Staff Retirement Plan
Office of Budget and Planning
Office of Internal Audit
Office of Risk Management
Area Departments
African Department
Asia and Pacific Department
Regional Office for Asia and the Pacific
European Department
Offices in Europe
Middle East and Central Asia Department
Western Hemisphere Department
Functional and Special Services Departments
Communications Department
Finance Department
Fiscal Affairs Department
Institute for Capacity Department
The African Training Institute (ATI)
Joint Vienna Institute
Middle East Center for Economics and Finance (in Kuwait)
Singapore Training Institute
Legal Department
Monetary and Capital Markets Department
Strategy, Policy and Review Department
Fund Office United Nations
Research Department
Statistics Department
Support Services
Corporate Services and Facilities (CSF)
Human Resources Department
Information Technology Department (ITD)
Secretary's Department

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣

ឈ្មោះប្រទេស	ឆ្នាំដែលបានចូលជាសមាជិក	ឈ្មោះប្រទេស	ឆ្នាំដែលបានចូលជាសមាជិក
បែលហ្សិក	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	បារាំង	ថ្ងៃ២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
បូលីវី	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	ក្រិក	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
កាណាដា	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	ហុងឌូរ៉ាស	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
ចិន	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	អ៊ីស្លង់	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
កូឡុំប៊ី	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	ប្រទេសឥណ្ឌា	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
ឆេកូស្លូវ៉ាគី	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	អ៊ីរ៉ាក់	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
អេហ្ស៊ីប	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	លុចសំបួរ	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
អេត្យូពី	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	ហូឡង់	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
ន័រវែស	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	ចក្រភពអង់គ្លេស	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
ហ្វីលីពីន	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	សហរដ្ឋអាមេរិក	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
អាហ្វ្រិកខាងត្បូង	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥	យូហ្គោស្លាវី	២៧ ធ្នូ ១៩៤៥
សាធារណរដ្ឋដូមីនីកែន	២៨ ធ្នូ ១៩៤៥	អេក្វាឌ័រ	២៨ ធ្នូ ១៩៤៥
ហ្គាតេម៉ាឡា	២៨ ធ្នូ ១៩៤៥	ប៉ារ៉ាហ្គាយ	២៨ ធ្នូ ១៩៤៥
អ៊ីរ៉ង់ សាធារណរដ្ឋអ៊ីស្លាម	២៩ ធ្នូ ១៩៤៥	ម៉ិកស៊ិក	៣១ ធ្នូ ១៩៤៥
ឈីលី	៣១ ធ្នូ ១៩៤៥	ប៉េរូ	៣១ ធ្នូ ១៩៤៥
កូស្តារីកា	៨ មករា ១៩៤៦	ប៉ូឡូញ	១០ មករា ១៩៤៦
ប្រេស៊ីល	១៤ មករា ១៩៤៦	អ៊ុយរូហ្គាយ	១១ មីនា ១៩៤៦
គុយបា	១៤ មីនា ១៩៤៦	អែលសាល់វ៉ាឌ័រ	១៤ មីនា ១៩៤៦
នីការ៉ាហ្គា	១៤ មីនា ១៩៤៦	ប៉ាណាម៉ា	១៤ មីនា ១៩៤៦

ដាណឺម៉ាក	៣០ មីនា ១៩៤៦	Venezuela, República Bolivariana	៣០ ធ្នូ ១៩៤៦
តួកគី	១១ មីនា ១៩៤៧	ប្រទេសអ៊ីតាលី	២៧ មីនា ១៩៤៧
សាធារណរដ្ឋអារ៉ាប់ស៊ីរី (ស៊ីរី)	១០ មេសា ១៩៤៧	លីបង់	១៤ មេសា ១៩៤៧
អូស្ត្រាលី	៥ សីហា ១៩៤៧	ហ្វាំងឡង់	១៤ មករា ១៩៤៨
អូទ្រី	២៧ សីហា ១៩៤៨	ថៃ	៣ ឧសភា ១៩៤៩
ប៉ាគីស្ថាន	១១ កក្កដា ១៩៥០	ស្រីលង្កា	២៩ សីហា ១៩៥០
ស៊ុយអែត	៣១ សីហា ១៩៥១	មីយ៉ាន់ម៉ា (ភូមា)	៣ មករា ១៩៥២
ជប៉ុន	១៣ សីហា ១៩៥២	អាល្លឺម៉ង់	១៤ សីហា ១៩៥២
ហ្សកដានី	២៩ សីហា ១៩៥២	ហៃទី	៨ កញ្ញា ១៩៥៣
ឥណ្ឌូនេស៊ី	១៥ មេសា ១៩៥៤	អ៊ីស្រាអែល	១២ កក្កដា ១៩៥៤
អាហ្វហ្គានីស្ថានតំណាងឥស្លាមនៃ (អាហ្វហ្គានីស្ថាន)	១៤ កក្កដា ១៩៥៥	កូរ៉េ	២៦ សីហា ១៩៥៥
អាហ្សង់ទីន	២០ កញ្ញា ១៩៥៦	វៀតណាម	២១ កញ្ញា ១៩៥៦
អៀរឡង់	៨ សីហា ១៩៥៧	អារ៉ាប៊ីសាអូឌីត	២៦ សីហា ១៩៥៧
ស្វីដង់	៥ កញ្ញា ១៩៥៧	ហ្គាណា	20 កញ្ញា ១៩៥៧
ម៉ាឡេស៊ី	៧ មីនា ១៩៥៨	ទុយនីស៊ី	១៤ មេសា ១៩៥៨
ម៉ារ៉ុក	២៥ មេសា ១៩៥៨	អេស្ប៉ាញ	១៥ កញ្ញា ១៩៥៨
លីប៊ី	១៧ កញ្ញា ១៩៥៨	ព័រទុយហ្គាល់	២៩ មីនា ១៩៦១

នីហ្សេរីយ៉ា	៣០ មីនា ១៩៦១	សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ (ឡាវ)	៥ កក្កដា ១៩៦១
នូវែលសេឡង់	៣១ សីហា ១៩៦១	នេប៉ាល់	៦ កញ្ញា ១៩៦១
ស៊ីប	២១ ធ្នូ ១៩៦១	លីបេរីយ៉ា	២៨ មីនា ១៩៦២
តូហ្គោ	១ សីហា ១៩៦២	សេណេហ្គាល់	៣១ សីហា ១៩៦២
សូម៉ាលី	៣១ សីហា ១៩៦២	សៀរ៉ាឡេអូន	១០ កញ្ញា ១៩៦២
តង់ហ្សានី	១០ កញ្ញា ១៩៦២	គុយវ៉ែត	១៣ កញ្ញា ១៩៦២
ហ្សាម៉ាអ៊ីក	២១ កុម្ភៈ ១៩៦៣	កូតឌីវ័រ (កូតឌីវ័រ)	១១ មីនា ១៩៦៣
នីហ្សេរីយ៉ា	២៤ មេសា ១៩៦៣	ប៊ូគីណាហ្វាសូ (វ៉ុលតាខាងលើ)	២ ឧសភា ១៩៦៣
កាមេរូន	១០ កក្កដា ១៩៦៣	សាធារណរដ្ឋអាហ្វ្រិកកណ្ដាល	១០ កក្កដា ១៩៦៣
ឆាដ	១០ កក្កដា ១៩៦៣	សាធារណរដ្ឋកុងហ្គោ	១០ កក្កដា ១៩៦៣
បេនីន	១០ កក្កដា ១៩៦៣	ហ្គាបុង	១០ កញ្ញា ១៩៦៣
ម៉ូរីតានី	១០ កញ្ញា ១៩៦៣	ទ្រីនីដាដនិងតូបាហ្គោ	១៦ កញ្ញា ១៩៦៣
ម៉ាដាហ្គាស្ការ (សាធារណរដ្ឋម៉ាឡាហ្គាស៊ី)	២៥ កញ្ញា ១៩៦៣	អាល់ហ្សេរី	២៦ កញ្ញា ២៩៦៣
ម៉ាលី	២៧ កញ្ញា ១៩៦៣	អ៊ូហ្គង់ដា	២៧ កញ្ញា ១៩៦៣

ប៊ូរុនឌី	២៨ កញ្ញា ១៩៦៣	កុងហ្គោ សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ (Zaïre)	២៨ កញ្ញា ១៩៦៣
ហ្គីណេ	28 កញ្ញា ១៩៦៣	រវ៉ាន់ដ	៣០ កញ្ញា ១៩៦៣
កេនយ៉ា	៣ កុម្ភៈ ១៩៦៤	ម៉ាឡាវី	19 កក្កដា ១៩៦៥
សំប៊ី	២៣ កញ្ញា ១៩៦៥	សិង្ហបុរី	៣ សីហា ១៩៦៦
ហ្គីយ៉ាណា	២៦ កញ្ញា ១៩៦៦	ឥណ្ឌូនេស៊ី	២១ កុម្ភៈ ១៩៦៧
ហ្គាំប៊ី	២១ កញ្ញា ១៩៦៧	បូតស្វាណា	២៤ កក្កដា ១៩៦៨
ឡេសូតូ	២៥ កក្កដា ១៩៦៨	ម៉ាល់តា	១១ កញ្ញា ១៩៦៨
ម៉ូរីស	២៣ កញ្ញា ១៩៦៨	ស្វាស៊ីឡង់	២២ កញ្ញា ១៩៦៩
យេម៉ែន ប្រជាធិបតេយ្យប្រជាជន សាធារណរដ្ឋយេម៉ែនខាងត្បូង	២៩ កញ្ញា ១៩៦៩	អេក្វាទ័រហ្គីណេ	២២ ធ្នូ ១៩៦៩
កម្ពុជា	៣១ ធ្នូ ១៩៦៩	សាធារណរដ្ឋអារ៉ាប់យេម៉ែន	២២ ឧសភា ១៩៧០
បាបាដូស	២៩ ធ្នូ ១៩៧០	ហ្វីជី	២៨ ឧសភា ១៩៧១
អូម៉ង់	២៣ ធ្នូ ១៩៧១	សាម័រ (សាម័រខាងលិច)	២៨ ធ្នូ ១៩៧១
បង់ក្លាដែស	១៧ សីហា ១៩៧២	បារ៉ែន	៧ កញ្ញា ១៩៧២
កាតា	៨ កញ្ញា ១៩៧២	សហព័ន្ធអារ៉ាប់រួម	២២ កញ្ញា ១៩៧២
រូម៉ានី	១៥ ធ្នូ ១៩៧២	បាហាម៉ាស	២១ សីហា ១៩៧៣
ហ្គ្រេណាដា	២៧ សីហា ១៩៧៥	ប៉ាពួញូហ្គីណេ	៩ តុលា ១៩៧៥

កូម៉ូរ៉ូ	២១ កញ្ញា ១៩៧៦	ហ្វីណេ-ប៊ីសា	២៤ មីនា ១៩៧៧
សីស្ហែល	៣០ មិថុនា ១៩៧៧	សៅតូមេនិងព្រីនស៊ីប	៣០ កញ្ញា ១៩៧៧
ម៉ាល់ឌីវ	១៣ មករា ១៩៧៨	ស៊ូរីណាម	២៧ មេសា ១៩៧៨
កោះសាឡូម៉ូន	២២ កញ្ញា ១៩៧៨	Cape Verde	២០ វិច្ឆិកា ១៩៧៨
ដូមីនីកា	១២ ធ្នូ ១៩៧៨	ជីប៊ូទី	២៩ ធ្នូ ១៩៧៨
Lucia	១៥ វិច្ឆិកា ១៩៧៩	សាំងវ៉ាំងសង់និងហ្រ្គេណាឌីន	២៨ ធ្នូ ១៩៧៩
ហ្ស៊ីមបាវ៉េ	២៩ កញ្ញា ១៩៨០	ប៊ូតាន	២៨ កញ្ញា ១៩៨១
វ៉ានូអាទូ	២៨ កញ្ញា ១៩៨១	Antigua និង Barbuda	២៥ កុម្ភៈ ១៩៨២
បេលីស	១៦ មីនា ១៩៨២	ហុងគ្រី	៦ ឧសភា ១៩៨២
សាំងឃីតនិងណេវីស	១៥ សីហា ១៩៨៤	ម៉ូសំប៊ិក	២៤ កញ្ញា ១៩៨៤
តុងហ្គា	១៣ កញ្ញា ១៩៨៥	គីរីបាទី	៣ មិថុនា ១៩៨៦
ប៉ូឡូញ	១២ មិថុនា ១៩៨៦	អង់ហ្គោឡា	១៩ កញ្ញា ១៩៨៩
យេម៉ែនសាធារណរដ្ឋ	២២ ឧសភា ១៩៩០	ឆេកូស្លូវ៉ាគី	២០ កញ្ញា ១៩៩០
ប៊ុលហ្គារី	២៥ កញ្ញា ១៩៩០	ណាមីប៊ី	២៥ កញ្ញា ១៩៩០
ម៉ុងហ្គោលី	១៤ កុម្ភៈ ១៩៩១	អាល់បានី	១៥ តុលា ១៩៩១
លីទុយអានី	២៩ មេសា ១៩៩២	ហ្សកហ្ស៊ី	៥ ឧសភា១៩៩២
សាធារណរដ្ឋកៀហ្ស៊ីស៊ីស្ថាន	៨ ឧសភា ១៩៩២	ឡាតវី	១៩ ឧសភា ១៩៩២
កោះ Marshall	២១ ឧសភា ១៩៩២	អេស្តូន	២៦ ឧសភា ១៩៩២
អាមេនី	២៨ ឧសភា ១៩៩២	ប្រទេស ស្វីស	២៩ ឧសភា ១៩៩២

សហព័ន្ធរុស្ស៊ី	១ មិថុនា ១៩៩២	បេឡារុស្ស	១០ កក្កដា ១៩៩២
កាហ្សាក់ស្ថាន	១៥ កក្កដា ១៩៩២	ម៉ុលដាវី	១២ សីហា ១៩៩២
អ៊ុយក្រែន	៣ កញ្ញា ១៩៩២	អាស៊ែបៃហ្សង់	១៨ កញ្ញា ១៩៩២
អ៊ូសបេគីស្ថាន	២១ កញ្ញា ១៩៩២	តូមិននីស្ថាន	២២ កញ្ញា ១៩៩២
សាន់ម៉ារីណូ	២៣ កញ្ញា ១៩៩២	បូស្នៀ និងហឺហ្សេហ្គោវីណា	១៤ ធ្នូ ១៩៩២
ក្រូអាត	១៤ ធ្នូ ១៩៩២	ម៉ាសេដូនៀ អតីតសាធារណរដ្ឋយូហ្គោស្លាវី	១៤ ធ្នូ ១៩៩២
ស្លូវេនី	១៤ ធ្នូ ១៩៩២	ស៊ែប៊ី	១៤ ធ្នូ ១៩៩២
សាធារណរដ្ឋឆេក	១ មករា ១៩៩៣	សាធារណរដ្ឋស្លូវ៉ាគី	១ មករា ១៩៩៣
តាជីគីស្ថាន	២៧ មេសា ១៩៩៣	មីក្រូនេស៊ី	២៤ មិថុនា ១៩៩៣
អេរីទ្រា	៦ កក្កដា ១៩៩៤	ព្រុយណេដារូសាឡឹម	១០ តុលា ១៩៩៥
ប៉ាឡូ	១៦ ធ្នូ ១៩៩៧	ទីម័រខាងកើត	២៣ កក្កដា ២០០២
ម៉ុងតេណេហ្គ្រោ	១៨ មករា ២០០៧	កូសូវ៉ូ	២៩ មិថុនា ២០០៩
ទូវ៉ាលូ	២៤ មិថុនា ២០១០	ស៊ូដង់ ខាងត្បូង	១៨ មេសា ២០១២
ណោរូ	១២ មេសា ២០១៦	Andorra	១៦ តុលា ២០២០